

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กันยายน 2016

เลียมเฮนา

ความรัก: แก่นแท้ของ
ศาสนาที่บริสุทธิ์ น. 4, 14

เสรีภาพทางศาสนา: ข่าวสาร
เรื่องความยุติธรรม น. 22

วิธีที่ฉันทอดพ้นความคิดจะฆ่า
ตัวตาย น. 30

สภาวอร์ด: เครื่องมือที่พระเจ้า
ทรงใช้เป็นพรแก่ครอบครัว น. 34



“ดังนั้น, ท่านต้องมุ่ง
หน้าด้วยความแน่ว
แน่นในพระคริสต์,
โดยมีความเจิดจ้าอัน
บริบูรณ์แห่งความ
หวัง, และความรักต่อ
พระผู้เป็นเจ้าและต่อ
มนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น,
หากท่านจะมุ่งหน้า,
คัมคำพระวาทะของ
พระคริสต์, และ
อดทนจนกว่าชีวิตจะ
หาไม่แล้ว, ดูก่อน,
พระบิดาตรัสดังนี้:
เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.”

2 นิไฟ 31:20

เลียโฮนา กันยายน 2016

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
หลังจากรักแล้วอะไรต่อ
โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: การเป็นบิดามารดา
เป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์

บทความพิเศษ

- 14 ดำเนินตามทางศาสนาที่บริสุทธิ์
เอ็ดเดอร์คอน อาร์. คลาร์ก
เรียนรู้ที่จะรักพระเจ้าช่วยให้รอดโดย
ดำเนินตามทางศาสนาที่บริสุทธิ์

20 ส่วนสิบ จังหวะเวลา และยานพาหนะ
โดย อติลิโอ กอยติโน กุซแมน
เราไม่มีเงินค่าโดยสารรถสาธารณะไป/
โบสถ์ เว้นแต่เราจะใช้เงินส่วนสิบของ
เรา

22 ศรัทธา ความยุติธรรม และ เสรีภาพ
ทางศาสนา
โดย เอ็ดเดอร์ โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
การยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความ
ยุติธรรมทำให้ท่านรู้สึกมากขึ้นว่า
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรักท่านและผู้อื่น

30 การเลือกดำเนินชีวิต: เอาชนะความ
คิดจะฆ่าตัวตาย
สงวนนาม
ความสว่างของโลกช่วยให้ดิฉันผ่านพ้น
ความมืดของโรคซึมเศร้าตามฤดูกาล

34 “ประชุมกัน ในนามของเรา”
โดย เจกอบ อาร์. โจนส์
ดูผลความพยายามของสภาวอร์ดแห่ง
หนึ่งในการแสวงหาการเปิดเผยและ
ลงมือปฏิบัติด้วยความรัก

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือน
เมษายน 2016
- 10 ภาพสะท้อน: ชิสเตอร์มาเบลร้องเพลง
โดย อาร์. วัล จอห์นสัน
- 11 การรับใช้ในศาสนจักร: ได้รับพร
เพราะการรับใช้
โดย จอห์น เอ. กรินเชรี
- 12 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ตั้งครรภ์ลูกแฝด
พบปาฏิหาริย์
โดยเชอริล ลาปาติง-ลา ทอร์เร
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: สิ่งคิดขวาง
อันใหญ่หลวงของไซอัน
โดย ประธานเอสรา แทพพ์ เป็นต้น



ภาพปก
ส่วนหนึ่งจากภาพ พระองค์ทรงรักชาคนมากมาย
โดย เจ. เคิร์ก ริชาร์ดส์ ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดยฟิล
ลิปป์ คลิงเกอร์ © GETTY IMAGES ปกหลังด้านใน:
เลสเตอร์ นิลสัน.

44

44 ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง: วิธีที่สื่อมีอิทธิพลต่อเรา

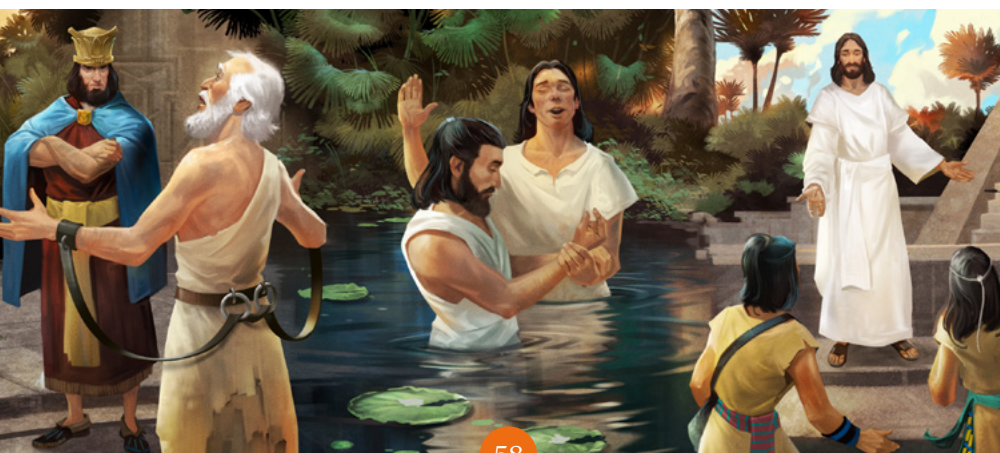
โดย อายเชีย แทน
สื่อมีอิทธิพลต่อเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง
—ไม่ดีก็ร้าย

48 โพรไฟล์คนหนุ่มสาว: สร้างอาณาจักรในออสเตรเลีย

โดย เบ็น โรบินสัน
การสูญเสียการได้ยินไม่อาจหยุดยั้ง
คอลแลนให้ช่วยแรงงานของพระเจ้าใน
ออสเตรเลียได้



ดูว่าท่านจะหา
เลยโฮนาที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: ท่านจะเป็นผู้
สอนศาสนาได้อย่างไร



58

50 จากสนามเผยแผ่: ไปพบรีเบกกา
โดย มินดี้ ไรซ์ ฟรีดแมน

52 โปสเตอร์: มองไปที่ความสว่าง

53 เจาะประเด็น

เชื้อสตัยยากหรือ สงสัยศาสดา
พยากรณ์หรือ

54 ชั้นเรียนตัดเย็บและโอกาสครั้งที่สอง
โดย เบเล็น ซาปาร์โร

หลังจากดิฉันเสียโอกาสแบ่งปันพระ
กิตติคุณกับครูสอนเปียโน ดิฉันรู้ว่าจะ
ปล่อยให้โอกาสผ่านไปอีกครั้งไม่ได้

56 พระบัญญัติ = ความรัก

โดย ชาร์ลอตเต ลาร์คาบาล
พระบัญญัติเกี่ยวข้องกับอะไรกับความรัก

58 ฉันรู้ได้อย่างไร: เหตุใด ต้องพระ
คัมภีร์มอรมอน

โดย เอลวิน เจโรมี ลาเกดา

60 เข้มแข็งเพราะพระวอนะของพระเจ้า
เป็นเจ้า

โดย เอ็ดเดอร์ขุน ฮวาน ซอย
การศึกษาพระคัมภีร์และการทำตาม
ศาสดาพยากรณ์ช่วยข้าพเจ้าตัดสินใจ
เรื่องสำคัญๆ ในชีวิต

63 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร:

วิธีแสดงความกตัญญู
โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

64 ห้องสนทนา



65

65 เลือกเส้นทางใด

โดย แอ็บบี เอฟ.
แม้เมื่อถูกรังแก การทำตามพระเยซู
คริสต์เป็นเส้นทางที่ดีที่สุด

66 พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของท่าน

โดย นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์
เราต้องการความช่วยเหลือในชีวิตนี้
และพระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์จะ
ประทานความช่วยเหลือนั้น

68 เด็กที่ยืนอย่างภาคภูมิ: การเป็นผู้สอน
ศาสนา

โดย เจนนา คอฟฟอร์ด
เจสซีแบ่งปันพระกิตติคุณโดยเลือกทำ
รายงานของโรงเรียนเกี่ยวกับยูทาห์

70 มองหาเอลิช

โดย เมริลลิ บูเร็น
ดูว่าดาเนียลเล็กไม่พอใจน้องสาวและ
แสดงความรักต่อเธออย่างไร

72 คำตอบจากอัครสาวก: เหตุใดการ
ซัดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดจึงสำคัญ

โดย เอ็ดเดอร์คัลลีน เอช. โอ๊คส์

73 หน้าใหม่ของหนู

74 พระเยซูทรงรักทุกคน

75 ฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน:
พระเยซูเสด็จเยือนขาวนีไฟ

79 หน้าระบายสี: ฉันช่วยให้ครอบครัวมี
ความสุขได้

กันยายน 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 9
เลขที่ 13289 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ลีเทอร์ เอฟ. ลูกคอร์ด

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิส เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลด์, เจฟฟรีย์ อาร์. สอลแลนด์, เควิน เอ. เบคเนอร์, เลวีนแอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกเร็ธ อี. สตีเวนสัน, เดวิด จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบลยู, ซิดนีย์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์, เคิร์ก เอ. คาร์ดอน, เซอร์วิล เอ. เอสเพน, คริสโตเฟอร์ โกลเด็น, ดีกาส ดี. โฮล์มส์, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, คัลวิน เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนดี เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์รั

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน สัทธ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาณี นิตทิ, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, เมทริว ดี. ฟลินด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์, จิลล์ แสกกิงก์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีลลิ่ง, อีริก บี. แมร์คอกก์, โจนาห์ เจ. เพอร์คีย์, เจน ฟินโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, มินดี แอนน์ เซลู, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์เซล่า วิคิตัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สกอตต์ สกอตต์

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทดดี อาร์. เฟลเลอร์

งานออกแบบ: จินนาคี แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซิม. บิลล์ บอดด์, โรมัส ไซเคิล, แพท โกลด์, คอลลิน อิงคัลลี, เอริก พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สกอตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบลยู, โรบินสัน, เรเชลล์ สมิธ, แบรด เทย์เลอร์, เค. นีโคล วอลเคนฮอร์สต์

นักศึกษาศึกษาออกแบบ: เคสลี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โกลด์ดัล เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
งานผลิต: คอบบี้ ไบรอร์ฟ บรัดจ์, จูลี เบอร์เลตต์, ไบรอัน คัมเบลยู, กิกิ, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ เทล แรฟเพอร์รี่, เดเรค ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคิร์ก เอ. เซลล์

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซน

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ไชโย

เลขที่ 13289 425 นิตยสารเดือนกันยายน ปีที่ 22 เล่มที่ 9
นิตยสารของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับภาษาไทย
ประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่าน
ตัวแทนนิตยสารเลขที่ 13289 425 หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์
หนังสือ 1645/6 อ.พระพรตวิจิตรใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ
10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนที่อยู่กรุณา
แจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อซักถาม ทางออนไลน์ที่ liahona@lds.org ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขที่ 13289 425 (ถ้าพิมพ์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “พิมพ์” หรือ
“เครื่องพิมพ์”) จัดพิมพ์ในภาษาออลแมน ออลแมน บิสลาม่า บัลเกรีย
กัมพูชา เขมร จีน จีนกลาง (ตัวอักษรตัวใหญ่) ไครเอเชีย เซ็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโดเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ฮอร์
แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี สวีเดน ลิทัวเนีย มาเลเซีย
มาเลเซีย มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตุรกี ูเครน
อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)
© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์
ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลเฮนา* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2016 Vol. 22 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard,
Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสองเรื่อง



“พระบัญญัติ = ความรัก” หน้า 56: ท่าน
อาจถามลูกๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่พวก
เขาถูกล่อลวงไม่ให้เชื่อฟังท่าน ตัวอย่าง
อาจได้แก่การเล่นในถนนที่พลุกพล่าน
หรือเข้านอนในบางเวลา ถามพวกเขาว่า
เหตุใดพวกเขาจึงคิดว่าท่านให้คำแนะนำ
เหล่านั้น (เพราะท่านรักพวกเขา) จากนั้น
ท่านอาจจะใช้บทความเพื่อประยุกต์ใช้
หลักธรรมนี้กับพระบัญญัติจากพระบิดา
บนสวรรค์ อธิบายว่าพระบิดาบนสวรรค์
ประทานพระบัญญัติแก่เราเพราะพระองค์
ทรงรักเราและทรงทราบว่าพระบัญญัติ

ช่วยคุ้มครองเรา เราแสดงความรักต่อ
พระองค์ได้โดยรักษาพระบัญญัติเหล่านั้น

“เอาใจใส่เอเลิซ” หน้า 70: บทความเล่า
เรื่องเด็กชายชื่อดาเนียลที่บางครั้งรู้สึกไม่
พอใจน้องสาวที่มีปัญหาสุขภาพแม่เขา
จะรักเธอก็ตาม ท่านอาจจะอ่านบทความ
กับลูกๆ ของท่าน ท่านอาจจะถามพวกเขาว่าดาเนียลแสดงความรักต่อน้องสาว
อย่างไร จากนั้นช่วยกันระดมความคิดหา
วิธีที่ครอบครัวจะแสดงความรักต่อกัน
โดยทำตามแบบอย่างของดาเนียล

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลเฮนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม
facebook.com/liahona.magazine (มีเฉพาะภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) เพื่อ
หาแนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวันอาทิตย์
และเนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การเรียก, 11, 34
ครอบครัว, 7, 12, 79
ความสำนึกคุณ, 63
ความหวัง, 52
งานเผยแผ่ศาสนา, 42, 43,
48, 54, 68
จองทอง (ความ), 80
เจริญก้าวหน้า (ความ), 40
خذใช้ (การ), 72
ชีวิตก่อนเกิด, 53
เชื่อฟัง (การ), 4, 53, 56, 60
เขมร, 60

ทดลอง (การ), 12, 40, 64
ทำตามศาสนพยากรณ์,
53, 60
เทคโนโลยี, 44
บิดามารดา (การเป็น), 7
ประจักษ์พยาน, 58
พระคัมภีร์มอรมอน, 54,
58, 74, 75, 76
พระบัญญัติ, 4, 56
พระเยซูคริสต์, 4, 22, 30,
65, 72, 74
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 41
รัก (ความ), 4, 56, 66, 70, 74

รังแก (การ), 65
รับใช้ (การ), 11, 41, 79
โรคซึมเศร้า, 30
ศรัทธา, 11, 22, 48
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 60
สภา, 34
สาวอ้วน (การ), 66
ส่วนสิบ, 20
สื่อ, 44
เสรีภาพทางศาสนา, 22
แสงสว่าง, 30, 52
อุทิศตน (การ), 10



โดย ประธานดีเทอร์
เอฟ. อุกทอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

หลังจากรัก แล้วอะไรต่อ

ศาสดาพยากรณ์ที่รักของเรา ประธานโธมัส เอส. มอนสัน สอนไว้ว่า “ความรักเป็นแก่นแท้ของพระกิตติคุณ”¹

ความรักสำคัญมากถึงขนาดพระเยซูทรงเรียกว่าเป็น “พระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก” พระองค์ตรัสว่ากฎข้ออื่นทั้งหมดและถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติข้อนี้²

ความรักเป็นแรงจูงใจสำคัญสำหรับทั้งหมดที่เราทำในศาสนจักร ทุกโปรแกรม ทุกการประชุม ทุกการกระทำที่เราเป็นส่วนหนึ่งในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ควรเกิดจากคุณลักษณะนี้—เพราะหากปราศจากจิตกุศล “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” เราไม่เป็นอะไรเลย³

ทันทีที่เราเข้าใจเรื่องนี้ด้วยความคิดและใจของเราทันทีที่เราประกาศความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์—แล้วอะไรต่อจากนั้น

ความรู้สึกเห็นใจและความรักต่อผู้อื่นเพียงพอหรือ การประกาศความรักของเราต่อพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนบ้านบรรลุน้ำหนัของเราต่อพระผู้เป็นเจ้าไหม

อุปมาเรื่องบุตรชายสองคน

ที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม หัวหน้าปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ของชาวยิวมาหาพระเยซูเพื่อหลอกล่อให้พระองค์ตกหลุมพรางพระดำรัสของพระองค์เอง แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงพลิกสถานการณ์โดยเล่าเรื่องหนึ่ง

“ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน” พระองค์ทรงเริ่ม บิดาไปหาบุตรคนแรกและขอให้เขาไปทำงานในสวนองุ่น แต่บุตรชายปฏิเสธ ต่อมาบุตรชายคนนั้น “กลับใจและไป”

ต่อจากนั้นบิดาไปหาบุตรชายคนที่สองและขอให้เขาไปทำงานในสวนองุ่น บุตรชายคนที่สองรับปากว่าจะไปแต่ไม่ไป

พระผู้ช่วยให้รอดจึงทรงหันไปหาเหล่าปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ ตรัสถามว่า “คนไหนในบุตรสองคนนี้ทำตามใจของบิดา”

พวกเขายอมรับว่าบุตรคนแรก—คนที่บอกว่าไม่ไปแต่ต่อมากลับใจและไปทำงานในสวนองุ่น⁴

พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้เรื่องนี้เน้นหลักธรรมสำคัญ—นั่นคือคนที่เชื่อฟังพระบัญญัติเป็นคนที่รักพระผู้เป็นเจ้าจริงๆ

บางทีนี่อาจเป็นสาเหตุที่พระเยซูทรงขอให้ผู้คนฟังและทำตามคำพูดของพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์แต่ไม่ทำตามแบบอย่างของพวกเขา⁵ ครูสอนศาสนาเหล่านี้ไม่ทำอย่างที่พูด พวกเขาชอบพูดเรื่องศาสนาแต่นำเสียดายที่พวกเขาพลาดแก่นแท้ของศาสนา

การกระทำและความรอดของเรา

ในบทเรียนช่วงสุดท้ายบทหนึ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนบรรดาสานุศิษย์ พระองค์ตรัสกับพวกเขาเกี่ยวกับการพิพากษาครั้งสุดท้าย คนชั่วและคนชอบธรรมจะถูกแยกจากกัน คนดีจะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก ส่วนคนชั่วจะถูกส่งไปรับโทษนิรันดร์

อะไรคือความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มนี้

คนที่แสดงความรักผ่านการกระทำจะรอด ส่วนคนที่ไม่ทำเช่นนั้นจะถูกกล่าวโทษ⁶ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตลอดจนคุณค่าและหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างแท้จริงจะดูได้จากการกระทำของเราในชีวิตประจำวัน

สุดท้ายแล้วการเพียงประกาศว่ารักพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์จะไม่ทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรกับความสูงส่ง เพราะดังที่พระเยซูทรงสอน “ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้เข้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่



ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้”⁷

อะไรเกิดขึ้นตามหลังความรัก

คำตอบของคำถาม “หลังจากรักแล้วอะไรต่อ” เรียบง่ายและตรงไปตรงมา ถ้าเรารักพระผู้ช่วยให้รอดจริงใจ เราเอนเอียงไปทางพระองค์และจากนั้นจึงเดินในเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ เมื่อเรารักพระผู้เป็นเจ้า

เราจะพยายามรักษาพระบัญญัติของพระองค์⁸

ถ้าเรารักเพื่อนมนุษย์จริง เราจะเสนอตัวช่วยเหลือ “คนจนและคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก”⁹ เพราะคนที่แสดงความเห็นใจและรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน¹⁰ คนคนนั้นคือสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นตามหลังความรัก

นี่คือแก่นแท้ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ■
อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 91.
2. ดู มัทธิว 22:36-40.
3. ดู โมโรไน 7:46-47.
4. ดู มัทธิว 21:28-32.
5. ดู มัทธิว 23:3.
6. ดู มัทธิว 25:31-46.
7. มัทธิว 7:21.
8. ดู ยอห์น 14:15.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:40.
10. ดู โมไซยาห์ 18:8-9.

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอุททอร์ฟให้คำนิยามของสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ว่าเป็นคนที่แสดงความรักต่อพระองค์และต่อผู้อื่นผ่านการกระทำของพวกเขา พระองค์ทรงสอนเราว่า “ถ้าเรารักพระผู้ช่วยให้รอดจริงใจ เราย่อมจะเอนเอียงไปทางพระองค์และจากนั้นจึงเดินในเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์” ท่านอาจถามคนที่ท่านสอนว่าความรักผลักดันให้พวกเขาเดินในเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์อย่างไร ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์ของท่านกับพวกเขาเช่นกัน ท่านอาจเชิญให้พวกเขาสวดอ้อนวอนขอจิตกุศลและความเข้มแข็งมากขึ้นเพื่อแสดงออกด้วยความรัก

รักษาพระบัญญัติและรักผู้อื่น

เมื่อเรานึกถึงความรัก บ่อยครั้งสิ่งแรกๆ ที่เรานึกถึงคือ ภาพยนตร์โรแมนติก ซ็อกโกแลต และดอกไม้ แต่ความรัก—รักแท้—ลึกซึ้งกว่านั้นมากและคำนึงถึงผู้อื่นยิ่งกว่านั้น พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพราะพระองค์ทรงรักเรา อันที่จริง พระบัญญัติข้อสำคัญสองข้อคือรักพระผู้เป็นเจ้าและรักผู้อื่นทุกคน (ดู มัทธิว 22:36-40) แต่เราจะ **แสดง** ให้ผู้อื่นเห็นได้อย่างไรว่าเรารักพวกเขา

ประธานอุททอร์ฟแบ่งปันอุปมาของพระคริสต์เรื่องบุตรชายสองคน คนหนึ่งทำงานให้บิดาและอีกคนหนึ่งไม่ทำ พระผู้ช่วยให้รอดทรงชี้ให้เห็นว่าบุตรชายที่เชื่อฟังบิดาเป็นคนที่รักบิดาจริง ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราเชื่อฟังพระ

บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เราแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์และต้องการกลับไปหาพระองค์



แต่เราแสดงให้เห็นอย่างไรว่าเรารักผู้อื่นทุกคน ประธานอุททอร์ฟอธิบายว่า “ถ้าเรารักเพื่อนมนุษย์จริง เราจะเสนอตัวช่วยเหลือ ‘คนจนและคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก’ เพราะคนที่แสดงความเห็นใจและรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน คนคนนั้นเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์”

ฉะนั้นคราวหน้าถ้าท่านพบพ่อแม่ พี่น้อง หรือเพื่อน ให้นึกถึงการรับใช้พวกเขาเพื่อแสดงความรักต่อพวกเขา การทำเช่นนั้น ไม่เพียงจะทำให้พวกเขาและท่านมีความสุขเท่านั้น แต่จะทำให้พระบิดาในสวรรค์มีความสุขเช่นกัน

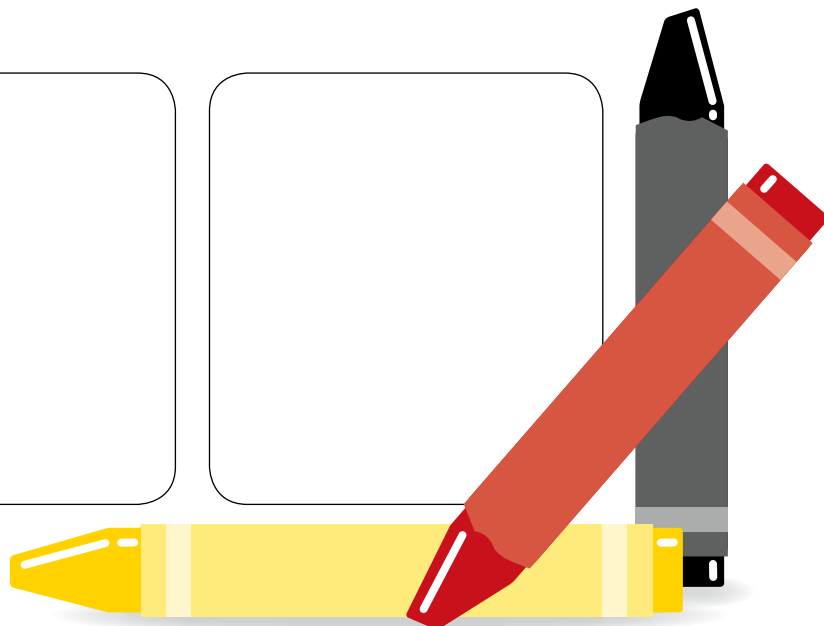
เด็ก

แสดงความรัก

พระเยซูทรงเล่าเรื่องของบิดากับบุตรชายสองคน บิดาทำงานในสวนองุ่นและขอให้บุตรชายสองคนไปช่วย บุตรคนแรกปฏิเสธก่อนแต่ต่อมาจึงไปช่วยในสวนองุ่น บุตรคนที่สองตอบว่าเขาจะช่วยแต่ก็ไม่ช่วย

พระเยซูทรงสอนว่าบุตรคนแรกแสดงความรักต่อบิดามากกว่าโดยการเชื่อฟัง

แสดงละครเรื่องนี้! จากนั้นให้เขียนหรือวาดสิ่งที่ท่านทำได้สามอย่างเพื่อแสดงความรักต่อพระบิดาบนสวรรค์



ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

การเป็นบิดา มารดาเป็นหน้าที่ อันศักดิ์สิทธิ์

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสถาปนาครอบครัวเพื่อช่วยให้เราสอนหลักธรรมที่ถูกต้องในบรรยากาศของความรัก ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “จงกล่าวคำชมและสวมกอดลูกของท่าน บอกลูกมากขึ้นว่า ‘รักลูก’ จงกล่าวขอบคุณเสมออย่าปล่อยให้ปัญหาที่ต้องแก้ไขสำคัญกว่าคนที่ท่านต้องรัก”¹

ซูซาน ดับเบิลยู. แทนเนอร์ อดีตประธานเยาวชนหญิงสามัญสอนว่า “พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงวางแบบฉบับที่เราพึงทำตาม พระองค์ทรงรักเรา ทรงสอนเรา ทรงอดทนกับเรา และทรงมอบสิทธิ์เสรีให้เรา . . . บางครั้งเราสับสนระหว่างการลงโทษตักเตือน ซึ่งหมายถึง ‘การสอน’ กับ การวิพากษ์วิจารณ์ เด็ก—และคนทุกวัย—ปรับปรุงพฤติกรรมจากความรักและกำลังใจมากกว่าจากการจับผิด”²



“ถ้าเรามีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์ การสังสรรค์ในครอบครัว พรฐานะปุโรหิต และรักษาวินัยสวดอ้อนวอนให้ศักดิ์สิทธิ์อย่างซื่อสัตย์” เอ็ดเดอร์เคเวนทินแอล. คูคแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอน “ลูกๆ ของเราจะ . . . ได้รับการเตรียมตัวสำหรับบ้านนิรันดร์ในสวรรค์ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาในโลกที่ยากลำบาก”³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

1 นิไฟ 8:37; 3 นิไฟ 22:13; หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:40; 121:41

พิจารณาสิ่งนี้

เหตุใดคำพูดและแบบอย่างของความรักจึงสอนพระกิตติคุณได้ดีที่สุด

อ้างอิง

1. ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “รักที่บ้าน—คำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์,” *เลียวไฮนา*, ส.ค. 2011, 4.
2. ซูซาน ดับเบิลยู. แทนเนอร์, “บอกแล้วไซ่ไหม . . . ?” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2003, 93.
3. เคเวนทิน แอล. คูค, “พระเจ้าเป็นแสงนั้น,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2015, 64–66.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ “หน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้า: งานเผยแผ่ของบิดามารดาและผู้นำต่ออนุชนรุ่นหลัง,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2010, 119, 118.

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์



เรื่องจริง

“ข้าพเจ้ากำลังอ่านหนังสือพิมพ์ขณะที่หลานชายคนหนึ่งมานั่งอยู่ใกล้ๆ” เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “ขณะอ่านข้าพเจ้าชอบฟังเสียงน่ารักๆ ของเขาคุยจ้อผ่านหูข้าพเจ้า ลองนึกดูว่าข้าพเจ้าประหลาดใจเพียงใดเมื่อไม่กี่นาทีให้หลังเขาแทรกตัวเข้ามาอยู่ระหว่างตัวข้าพเจ้ากับหนังสือพิมพ์ เขาประคองหน้าข้าพเจ้าด้วยสองมือแนบจมูกของเขากับจมูกข้าพเจ้า แล้วถามว่า ‘คุณปู่! อยู่ที่นี่ไหม’

“... การอยู่ที่นี่ หมายถึงการเข้าใจจิตใจของเยาวชนของเรา และเชื่อมสัมพันธ์กับพวกเขา การเชื่อมสัมพันธ์หมายถึงไม่เพียงสนทนากับพวกเขาเท่านั้นแต่ทำสิ่งต่างๆ กับพวกเขาด้วย . . .

“เราต้องวางแผนและใช้ช่วงการสอนให้เป็นประโยชน์ . . .

“... ยังมีอายุมากขึ้นข้าพเจ้าก็ยิ่งตระหนักว่าช่วงที่ได้รับการสอนในวัยเยาว์ของข้าพเจ้า โดยเฉพาะจากบิดามารดา ได้หล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้าให้เป็นอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้”⁴

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2016

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; . . . ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2016 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ



หลักคำสอนเด่น

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

“ข้าพเจ้าจะพูดเน้นย้ำได้ด้วยว่า เนื่องจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในที่สุด ในแผนนิรันดร์ของสิ่งต่างๆ ไม่มีความอยู่ดีชั่ว ‘ความอยู่ดีชั่วทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไข’ [สั่งสอนกิตติคุณของเรา, 52] สถานการณ์ปัจจุบันของเราอาจไม่เปลี่ยนไป แต่โดยพระเมตตา พระกรุณาธิคุณ และความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราทุกคนจะได้รับมากกว่าที่ควรได้รับ มากกว่าที่เราหาได้ และมากกว่าที่เราเคยหวังมา เรามีสัญญาว่า ‘พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความเศร้าโศก การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว’ [วิวรณ์ 21:4]”

เอ็ดเดอร์เดล จี. รันเลนค์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “เพื่อเราจะถึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2016, 42

คำตอบสำหรับท่าน

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการดูแลแก้ไขแก่คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ท่านสามารถใช้นับเดือนพฤษภาคม 2016 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- สภาครอบครัวสี่แบบมีอะไรบ้างและเหตุใดจึงสำคัญ —ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “สภาครอบครัว,” 63
- เราเตรียมรับพระวิหารอย่างไร —ดู เควนติน แอล. กุก, “มองเห็นตัวท่านในพระวิหาร,” 97
- กฎฐานะปุโรหิตคืออะไร —ดู แกรี่อี. สตีเวนสัน, “กฎและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตอยู่ที่ไหน” 29

“เลือกศรัทธาเหนือความสงสัย”

บอนนี แอล. ออสการ์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “ฉันเชื่อหรือไม่” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2016, 89.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org



ช่วยชีวิต

“ที่นั่นบนแผ่นดินโลก . . . พงศุภและ
ความสกลปรกของโลกละเปิดเป็นอนจิต
วิญญาณเรา ทำให้ยากที่จะจดจำรำลึกถึง
สิทธิกำเนิดและจุดประสงค์ของเรา

“แต่ทั้งหมดนี้ไม่สามารถ
เปลี่ยนแปลงว่าที่แท้แล้วเราเป็น
ใคร ความสูงส่งอันเป็นรากฐานแห่ง
ธรรมชาติวิสัยของเรายังดำรงอยู่ . . .

“ท่านอาจรู้ลึกว่าชีวิตของท่าน
พินาศ ท่านอาจจะเคยทำบาป ท่านอาจ
กลัว โกรธ โศกเศร้า หรือทุกข์ใจด้วย
ความสงสัย แต่เถิดเช่นพระเมษบาล
ผู้ประเสริฐทรงพบแกะที่หายไปของ
พระองค์ หากท่านจะเพียงยกระดับจิตใจ
ท่านไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก
พระองค์จะทรงพบท่าน

“พระองค์จะทรงช่วยท่าน

“พระองค์จะยกท่านขึ้นวางบนพระ
อังสาของพระองค์

“พระองค์จะทรงแบกท่านกลับบ้าน”

ประธานาธิบดี เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สงในฝ่าย
ประธานสูงสุด, “พระองค์จะทรงแบกท่านไว้และพาท่าน
กลับบ้าน,” *เลียวโนนา*, พ.ศ. 2016, 104.



บทบาทในอนาคต

บางครั้งผู้พูดมากกว่าหนึ่งท่านกล่าวคำปราศรัยหัวข้อเดียวกัน
ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ผู้พูดสามท่านพูดเกี่ยวกับการเตรียมรับบทบาท
ในอนาคต

- “เด็กหนุ่มทั้งหลาย . . . จงใช้ชีวิตของท่านเพื่อว่าในฐานะลูก
ผู้ชายท่านจะนำความบริสุทธิ์มาสู่การแต่งงานและลูกๆ ของ
ท่าน” —ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “บิดา,” 96.
- “ตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำอะไรได้บ้าง—
ตามเวลาและสภาวะการณ์ของท่านเอง—ที่จะรับใช้ผู้ลี้ภัยที่อาศัย
อยู่ในละแวกบ้านและชุมชนของท่าน” —ลินดาเค. เบอร์ตัน,
“เราเป็นแขกแปลกหน้า,” 14.
- “ในแผนแห่งความสุขของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ต้องมองหาคนที่
เพียบพร้อมมากนักแต่มองหาคนที่ทำงานร่วมกันได้ตลอด
ชีวิตเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่เปี่ยมด้วยความรัก ความยั่งยืน
และให้ดีพร้อมมากขึ้น” —ดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ, “สรรเสริญ
ผู้ที่ช่วยให้รอด,” 78.

เรื่องเล่าดีๆ จากการประชุมใหญ่

อะไรเรียกความสนใจเราได้ดีกว่าเรื่องเล่า ต่อไปนี้เป็นเรื่องเล่าหลายเรื่องที่
แบ่งปันในการประชุมใหญ่

- หลักคำสอนโคปโลบ โชนสามิกรรยาในอเมริกาใต้ผู้ปรารถนาให้บุตร
ชายที่เป็นทารกได้รับการฝึกกับพวกเขา —ดู คับเบิลดู. คริสโตเฟอร์
วัตเคลล์, “แบบแผนสำหรับสันติสุข,” 90

- มารดาคนหนึ่งตระหนักในเรื่องโคขณะนั่ง
เฮลิคอปเตอร์ไปโรงพยาบาลเด็กพร้อมลูกวัยหัด
เดินที่ป่วยหนัก —ดู บอนนี แอล. ออสการ์สัน,
“ฉันเชื่อหรือไม่” 87
- ผู้นำโคโรมปูโรหิตได้ปูโรหิตคนหนึ่งกลับมา
โบสถ์อย่างไร —ดู เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์,
“ช่วยชีวิต: เราทำได้,” 53

ซิสเตอร์มาเบลกำลังร้องเพลง

โดย อาร์. วัล จอห์นสัน
นิยายสารสาสนจักร

ความหลงใหลการร้องเพลงของซิสเตอร์มาเบลปลดปล่อย
ออกมาอย่างน่ารำคาญ

เพื่อนสนิทที่สุดของผมใช้ข้อศอกดัน
ข้อนิ้วผมเพื่อให้ผมกลืนหัวเราะ เรา
อยู่ในการประชุมศีลระลึกและกำลัง
ร้องเพลงสวดศีลระลึก

แต่เราอดหัวเราะไม่ได้ แพทเอง
ก็ไม่ได้ไปกว่าผมเพราะเขาเองก็กลืน
หัวเราะไม่อยู่

เราอายุ 15 ปี และเรารู้ทุกอย่าง
เรารู้ว่าทุกคนในวอร์ดคงจะสมบูรณ์
แบบ—แต่เปล่าเลย เรารู้ว่าคำพูด
การประชุมศีลระลึกคงจะสร้างแรง
บันดาลใจ—แต่ส่วนใหญ่แล้วน่าเบื่อ
และเรารู้ว่านักร้องแย่ที่สุดในโลกนั่ง
อยู่ท่ามกลางพวกเรา เธอกำลังทำลาย
เพลงสวดที่น่าจะส่งความคิดเราขึ้น
สวรรค์—แต่มันจะส่งไปอีกทาง

เราทำได้เพียงปิดหูและแสดงสีหน้า
เจ็บปวด การหัวเราะบ้างบางครั้งดู
เหมือนจะช่วยให้

เราไม่แน่ใจว่าซิสเตอร์มาเบล
(ชื่อแรกของเธอ และชื่อเดียวที่ผมจำ
ได้ว่าคนอื่นใช้เรียกเธอ) รู้หรือไม่ว่า
เสียงเธอน่ารำคาญและเธอไม่สนใจ
หรือเธอรู้แกล้งตีว่าการร้องเพลงของ
เธอมีผลต่อพวกเราที่เหลือ เป็นไปได้
มากที่สุดทีเดียวที่ไม่มีใครเคยปรึกษาพูด

เรื่องนี้กับเธอ แม้จะอายุมาก แต่เธอ
เป็นผู้หญิงที่น่ากลัว ไม่ใช่เพราะตัว
โต แต่เพราะความอึดเข็มของเธอ
ทุกอย่างที่เธอทำมีพลังอึดเข็มและ
เสียงดัง โดยเฉพาะเมื่อเธอร้องเพลง

ความหลงใหลการร้องเพลงของเธอ
แสดงให้เห็นไม่เฉพาะการร้องเพลง
ในที่ประชุมเท่านั้นแต่ในขณะนักร้อง
ประสานเสียงของวอร์ดเราด้วย ความ
กระตือรือร้นของเธอถูกปลดปล่อยที่
นั่น ถึงแม้ผมจำไม่ได้ว่าเธอเคยร้อง
เสียงเบาในที่ประชุม แต่ในขณะนักร้อง
ประสานเสียงเธอขึ้นเสียงสูงต่ำ



เต็มที่จนผมสงสัยว่ามีราชีนีเพลงคน
ใดในโลกเคยร้องแบบนี้บ้าง หรือ
อยากร้องแบบนี้บ้าง

แต่นั้นนานมาแล้ว หลายปีต่อมา
ซิสเตอร์มาเบลสิ้นชีวิต แพทกับผม
กันไปคนละทิศละทาง และอย่างน้อย
ผมก็ค้นพบว่าเมื่ออายุ 15 ปีผมไม่ได้
รู้มากเท่าที่ผมคิดว่าผมรู้ ผมเชื่อว่าผม
เรียนรู้ไม่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับชีวิต—และ
การร้องเพลง—ตลอด 50 ปีที่ผ่านมา

ผมเรียนรู้ว่าเราต้องดำเนินชีวิต
ด้วยความหลงใหลและพลัง ทุกนาทีย
เป็นสมบัติล้ำค่า เมื่อผ่านมาแล้วก็
ผ่านไปตลอดกาล สะท้อนในความ
ทรงจำเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผมเรียนรู้
ว่าถ้าท่านจะรับใช้ผู้อื่นหรือนมัสการ
พระเจ้า ท่านมีความสุขที่สุดและมี
ประสิทธิภาพที่สุดเมื่อท่านทำด้วย
ความยินดีและพลังทั้งหมดที่ท่านมี

ผมเรียนรู้ว่าไม่มีใครในด้านนี้ของ
มานุษยวิทยาแบบ ทั้งหมดที่พระเจ้า
ทรงขอจากเราคือใจ พลัง ความคิด
และพลังกำลังของเรา—ถึงระดับที่
เราสามารถให้ได้ พระองค์ทรงยอมรับ
เครื่องถวายที่ไม่จำกัดของเรา อาจ
ต่ำต้อยด้อยค่า แต่เต็มระดับการอุทิศ
ตนของเรา

ผมคิดว่าน่าขันตรงที่ผมค้นพบ
ด้วยว่าผมไม่ได้ร้องดีไปกว่าซิสเตอร์
มาเบลเลย ผมหวังให้เพื่อนสมาชิก
วอร์ดของผมมีจิตกุศลต่อผมมากกว่า
ที่ผมมีต่อเธอ ถ้าเธอยังอยู่ที่นี่ ผมคง
เชิญเธอร้องเพลงให้ผมฟัง ผมคิดถึง
เสียงไพเราะดังเทพธิดาของเธอ ■

ได้รับพรเพราะการรับใช้

โดย จอห์น เอ. กรินเชรี

พระเจ้าทรงยินดีประทานพรแก่เรา และผมพบว่าไม่ว่าผมจะรับใช้มากเพียงใด ผมยังคงเป็นหนี้พระองค์อยู่

เมื่อไม่นานมานี้ขณะผู้ดำเนินการประชุมกำลังแนะนำผมในฐานะผู้พูด เขาเอ่ยถึงการเรียกที่โดดเด่นบางอย่างในอดีตของผมอย่างสุภาพ อาทิ อธิการ ประธานคณะเผยแผ่ และสมาชิกในฝ่ายประธานสเตค บราเดอร์ ท่านนี้เป็นคนมีมารยาท แต่ความคิดหนึ่งเกิดขึ้นกับผม ทำไมไม่แนะนำว่าผมเป็นหัวหน้าเผยแผ่เวิร์ด (การเรียกปัจจุบันของผม) หรือการเรียกบางอย่างที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก

ผมพูดได้เต็มปากว่าผมรู้สึกถึงการนำทางแบบเดียวกันในการเรียกแต่ละอย่าง และแต่ละอย่างให้ผลคุ้มค่า ผมแสวงหาการนำทางจากพระเจ้าเสมอในการเรียกของผม และไม่เคยรู้สึกผิดหวัง ผมสรุปได้ว่าพระเจ้าทรงยินดีประทานพรแก่เรา—ไม่ว่าเราจะรับใช้ที่ใด

ผมเชื่อว่าเราจะได้รับ “มงกุฎแห่งความเป็นอมตะ, และชีวิตนิรันดร์” (คพ. 81:6) ไม่ใช่เพราะการเรียกที่โดดเด่นแต่เพราะเรารับใช้อย่างนอบน้อมในการเรียกทุกอย่างที่เราได้รับ พระผู้ช่วยให้ออดตริสว่า

“อย่าให้ศีรษะกล่าวแก่เท้าว่ามันไม่ต้องการเท้า; เพราะหากปราศจากเท้า

ร่างกายจะสามารถยืนได้อย่างไรเล่า?”

“ร่างกายก็เช่นกันต้องการอวัยวะทุกอย่าง, เพื่อทั้งหมดจะได้รับการจรรโลงใจจากกัน, เพื่อจะรักษาระบบให้สมบูรณ์” (คพ. 84:109–110)

ผมเคยกล่าวการเรียกบางอย่างในช่วงชีวิตของผม เมื่อใดก็ตามที่ผมมีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับการเรียกที่อาจเกิดขึ้น รับรองได้เลยว่าผมจะได้รับการเรียกนั้นในไม่ช้า การยอมรับการเรียกเช่นนั้นเรียกครองศรัทธาและความ



วางใจในสัญญาที่พบในพระคัมภีร์ นี่ไฟกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะประสบความสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นิไฟ 3:7) เปาโลประกาศว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ขลาดกลัวแก่เรา แต่ประทานใจที่ประกอบด้วยฤทธาานุภาพความรัก และการบังคับตนเองแก่เรา” (2 ทิโมธี 1:7)

หลายครั้งที่เราอาจรู้สึกว่ามีสิทธิปฏิเสธการเรียกถ้าเรากลัวการเรียกนั้น แต่เราต้องจำไว้ว่าผู้นำศาสนจักรสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการเรียกและบุคคลที่จะได้รับการเรียกเหล่านั้น

เมื่อเราปฏิเสธการเรียก ตำแหน่งนั้นจะผ่านไปให้คนอื่นหนึ่งผู้จะมีโอกาสเติบโตและได้รับพรเพราะการรับใช้ (ดู คพ. 58:32)

พระเจ้าทรงยินดีประทานพรแก่เรา และผมพบว่าไม่ว่าผมจะรับใช้มากเพียงใด ผมยังคงเป็นหนี้พระองค์อยู่โดยแท้แล้ว พระองค์ประทานพรผมกับครอบครัวเกินความฝันอันบรรเจิดที่สุดสำหรับการรับใช้ในอาณาจักรของพระองค์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในออสเตเรียตะวันตก

ตั้งครรภ์ลูกแฝด พบปาฏิหาริย์

โดยเชอริล ลาปาติง-ลา ทอร์เร

เราคิดว่าทุกอย่างในชีวิตเราจะราบรื่น
แต่ไม่นานสถานการณ์กลับซับซ้อน
และดิฉันกลัวจะเกิดเรื่องไม่ดีอีก



ในหนึ่งขณะนั่งดูข่าว มีบางอย่าง
ดึงดูดความสนใจของดิฉัน ดิฉัน
จำได้ว่าผู้ประกาศข่าวคือเพื่อนร่วมชั้น
ที่มหาวิทยาลัย เธอทำให้ความฝันจะ
เป็นผู้ประกาศข่าวของเธอเป็นจริง!

“แล้วฉันล่ะ” ดิฉันถามตนเอง
“ฉันบรรลุผลสำเร็จอะไรบ้าง” ดิฉัน
มองดูลูกน้อยที่หลับอยู่ในวงแขนของ
ดิฉันและนึกถึงเหตุการณ์สามปีที่
ผ่านมา

ดิฉันคิดเสมอว่าดิฉันอยากมีงาน
อาชีพ แต่เมื่อดิฉันกับชาร์ลส์สาม
มิถุนายนมีเชวิลูกสาวคนแรก ลำดับความ
สำคัญของดิฉันก็เปลี่ยนไป ดิฉันลา

ออกจากการมาดูแลเธอ เรามีศรัทธา
ในพระเยซูคริสต์ว่าตราบนานเท่าที่เราจ่าย
ส่วนสิบและเชื่อฟังพระบัญญัติ
ทุกอย่างจะดี

ทุกอย่างราบรื่นดีจนกระทั่งวัน
หนึ่งชาร์ลส์ถูกเลิกจ้าง เรามีศรัทธาว่า
เราจะไม่เป็นไรแต่เราต้องทำบาง
อย่าง เราตัดสินใจว่าดิฉันควรทำงาน
ด้วย ดิฉันกับชาร์ลส์จึงเริ่มหางานไม่
กี่สัปดาห์หลังจากนั้น ดิฉันได้งานที่
ศูนย์บริการข้อมูล ดิฉันไม่อยากทิ้งลูก
วัยเก้าเดือนไว้กับพี่เลี้ยงทุกวัน แต่นั่น
เป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับเรา

ทำงานได้เพียงเดือนเดียวดิฉันพบ

ว่าดิฉันกำลังตั้งครรภ์ โชคดีที่ไม่นาน
ชาร์ลส์ก็ทำงาน ถึงแม้คำตอบแทนจะ
ไม่มากนัก แต่ก็พอช่วยได้ เราโล่งใจ
อยู่ระยะหนึ่ง

การตั้งครรภ์ของดิฉันลำบากมาก
และดิฉันต้องออกจากงาน เมื่อไป
ตรวจตามที่แพทย์กำหนดในแต่ละ
เดือน เราตกใจมากเมื่อพบว่าดิฉันมี
ลูกแฝด ดิฉันกับชาร์ลส์หวาดกลัว
แต่เราวางใจพระบิดาบนสวรรค์

หลังจากตั้งครรภ์ราวสามเดือนครึ่ง
ดิฉันตื่นมาเห็นเลือดออก ดิฉันคิดว่า
กำลังจะแท้งบุตร จึงไปโรงพยาบาล
เด็กทารกปรกติดี แต่แพทย์ให้ดิฉัน

พักอยู่บนเตียงตลอดช่วงตั้งครรภ์ที่เหลือ

สถานการณ์เริ่มยุ่งยากมาก ค่ารักษาพยาบาลทำให้เงินในบัญชีธนาคารหมดเกลี้ยง รายได้เพียงน้อยนิดของชาร์ลส์ไม่พอจัดหาสิ่งจำเป็นให้เรา ดิฉันรู้สึกไร้ค่า ดิฉันไม่สามารถช่วยหารายได้หรือดูแลเชวีได้ บางครั้งดิฉันลืมนึกไปว่ากำลังตั้งครรภ์ลูกที่พิเศษทางวิญญาณสองคน ทุกเช้าค่าดิฉันทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงช่วยดิฉันคลายจากความทุกข์ ดิฉันกลัวจะเกิดเรื่องไม่ดีอีก แต่ความคิดหนึ่งกลับเข้ามาเสมอ นั่นคือ พระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และพระองค์ทรงทราบความต้องการของเรา

ชาร์ลส์ลำบากใจเช่นกัน แต่เขายังเข้มแข็ง นอกจากทำงานของเขาแล้ว เขายังช่วยดิฉันดูแลเชวีด้วย พรฐานะปุโรหิตของเขาปลอดภัยนดิฉันความรักของเขาทำให้ดิฉันเข้มแข็ง เราหวาดกลัว แต่เราเผชิญการทดสอบใหม่นี้ด้วยกัน

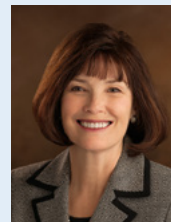
ดิฉันทำสุดความสามารถเพื่อยอมรับสถานการณ์ แทนที่จะทำตัวเซื่องซึม ดิฉันอ่านพระคัมภีร์ นิตยสารศาสนจักร และหนังสือดีๆ ดิฉันร้องเพลงสวดเช่นกัน—“ฐานมั่นคงหนักหนา” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 33) ส่งผลดีเป็นพิเศษ ดิฉันใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องขอบพระทัยมากเพียงใดแม้ในสภาวะการณ์เช่นนั้น

เรารู้สึกถึงงานฝีมือหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตเราตามวันเวลาที่ผ่านไป ปาฏิหาริย์ใหญ่น้อยเกิดขึ้นทุกที่ ครอบครัวเราและเพื่อนๆ ออกค่าใช้จ่ายบางส่วนให้เรา ดิฉันรู้สึกว่าคุณเจ้ารักและห่วงใยครอบครัวเรา ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ห่มอบหมายพี่น้องสตรีหนึ่งหรือสองคนมาเยี่ยมดิฉันทุกวัน พวกเธอนำของขำมาให้ทำอาหาร ช่วยทำความสะอาด ดูแลเชวี แบ่งปันข้อคิดทางวิญญาณ และให้กำลังใจดิฉัน พวกเธอสดอ้อนวอนให้ดิฉันมีสุขภาพดีขึ้นและลูกแฝดปลอดภัย เราไม่เคยหิวโหย พี่น้องสตรีเหล่านี้ไม่รู้หรอกว่าการรับใช้ของพวกเขาช่วยแบ่งเบาภาระของดิฉันได้มากทีเดียว เมื่อถึงเวลา พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำให้ดิฉันคล่องตัวมาก ลูกสาวตัวน้อยทั้งสองแข็งแรงดี

หลายปีผ่านไปนับตั้งแต่ความท้าทายครั้งนั้นในชีวิต ไม่มีสักวันที่เราไม่รู้สึกลึกถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสถานะการเงินของเราดีขึ้นมากตอนนี้ ลูกๆ เติบโตเป็นคนฉลาดและมีพรสวรรค์ เราเข้มแข็งขึ้นและพร้อมรับเรื่องท้าทายต่างๆ ในอนาคตมากขึ้นเพราะเรารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรบุตรธิดาของพระองค์ในเวลาของพระองค์และจะไม่ทรงปล่อยพวกเราไว้โดยไม่ช่วยเหลือหรือปลอดภัย ชีวิตไม่ใช่การเดินทางที่ง่าย แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงอยู่กับเรา และนำทางเราเสมอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์

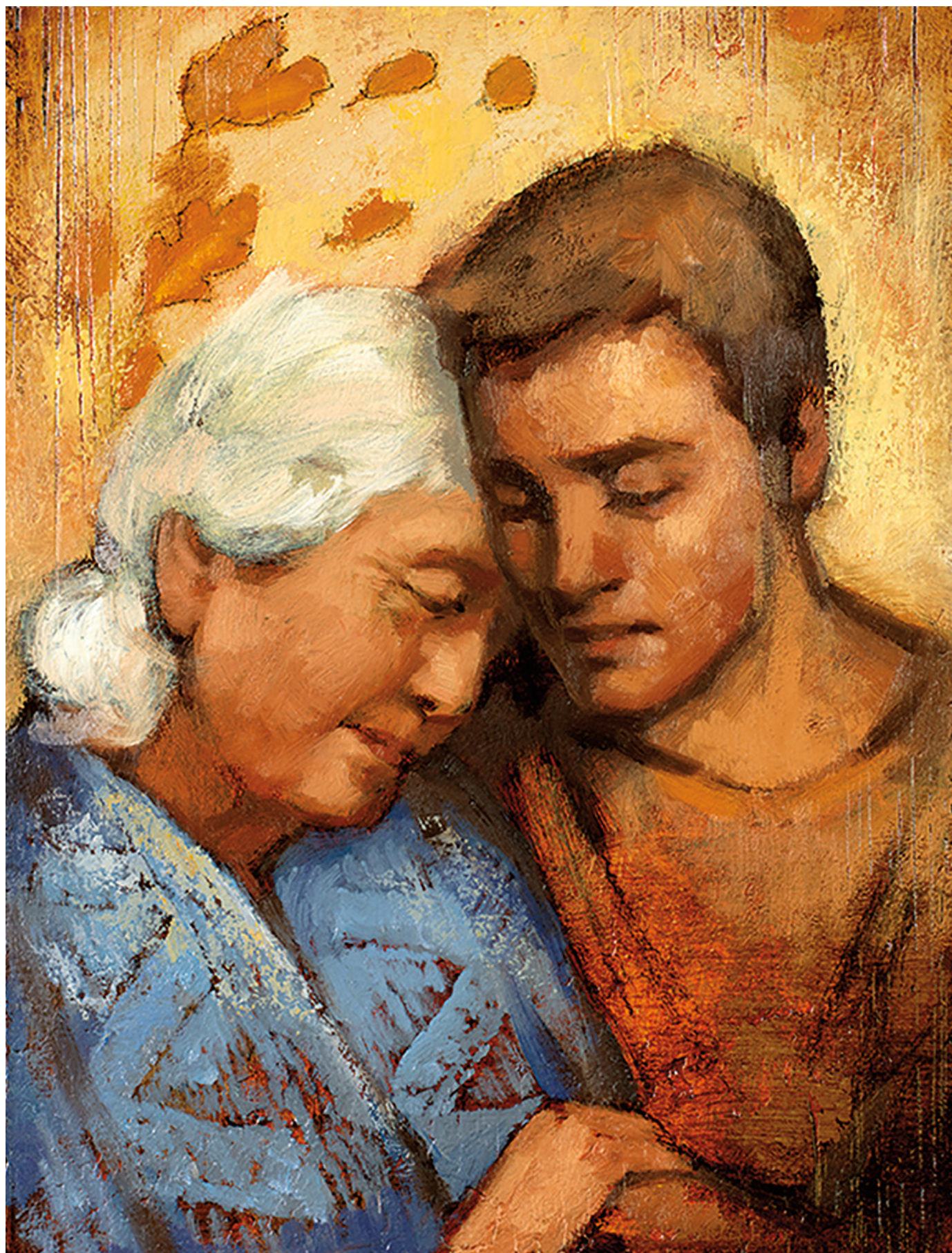
ความท้าทายที่มีจุดประสงค์



“ดิฉันไม่ทราบ
ว่าเหตุใดจึง
มีการทดลอง
มากมายเช่น
นี้ แต่ความ
รู้สึกส่วนตัว

ของดิฉันคือรางวัลนั้นยิ่งใหญ่ เป็นนิรันดร์และยั่งยืน เปี่ยมปิติ และอยู่เหนือความเข้าใจของเราถึงขนาดว่าในวันรับรางวัล เราจะรู้สึกอยากทูลพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยรักและเมตตาว่า ‘นั่นคือทั้งหมดที่ทรงเรียกร้องหรือ’... พี่น้องที่รัก สิ่งที่เราทนทุกข์ที่นี้จะสำคัญอะไรถ้าสุดท้ายแล้วการทดลองเหล่านั้นคือสิ่งซึ่งทำให้เรารู้ค่ากับชีวิตนิรันดร์”

ลินดา เอส. รีฟส์, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ,
“มีคำควรต่อพระสัญญาไว้ของเรา,”
เลียวไนนา, พ.ย. 2015, 11.





โดย เอิร์ลคลาร์ก
ดอน อาร์. คลาร์ก
รับใช้เป็นสาวก
เจ็ดสิบเจ็ดปีที่
เป็นผู้ใหญ่ตั้งแต่ปี
2006 ถึง 2015

ดำเนินตามทาง ศาสนาที่บริสุทธิ์

ถ้าท่านอยากมีความสุข รู้ลึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
และใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น ท่านต้อง
ดำเนินตามทางศาสนาที่บริสุทธิ์

สี่ ปีก่อน ชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าเรียกว่าจอห์นมาห้องทำงานของ
ข้าพเจ้าหลังจากกลับจากงานเผยแผ่ของเขาได้ไม่นาน
“เอิร์ลคลาร์กครับ ผมต้องการความช่วยเหลือ” เขาพูดกับข้าพเจ้าด้วย
ความกังวลมาก “ผมรักงานเผยแผ่ของผม มันเปลี่ยนผม แต่ผมกำลังสูญเสียความ
รู้สึกพิเศษและศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นที่เคยรู้สึกในสนามเผยแผ่ ผมจะทำอะไรได้บ้าง
เพื่อให้รู้สึกเหมือนที่เคยรู้สึกในสนามเผยแผ่”

ข้าพเจ้าเคยเห็นเช่นนั้นหลายครั้ง สิ่งที่เขา กำลังถามคือ “ผมจะทำอะไรได้บ้างเพื่อ
จะมีความสุข รู้ลึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ และใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอด” นี่เป็น
คำถามที่เราทุกคนควรถามทุกวัน

บ่ายวันนั้นในห้องทำงานของข้าพเจ้า เราเปิด ยากอบ 1:27 และอ่าน “ธรรมะ
(ศาสนา) ที่บริสุทธิ์ไร้มลทินเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดานั้นคือการช่วยเหลือ
เด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคะของ
โลก”

ต่อจากนั้นเราอ่าน แอลมา 34:28: “หากท่านปฏิเสธคนขัดสน, และคนเปลือย
เปล่า, และไม่เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์, และให้ทรัพย์สินของท่าน, หาก
ท่านมี, แก่ผู้ที่ขัดสน—ข้าพเจ้ากลัวว่าท่าน, หากท่านไม่ทำแม้สิ่งเดียวจากบรรดา
สิ่งเหล่านี้, ดุเถิด, การสวดอ้อนวอนของท่านเปล่าประโยชน์, และไม่ช่วยอะไรท่าน
เลย, และท่านเป็นดังคนหน้าซื่อใจคดผู้ปฏิเสธความเชื่อ.”

หลังจากนั้นเราทบทวนเรื่องราวในกิตติคุณของยอห์นซึ่งเปโตรกับสานุศิษย์
คนอื่นๆ ไปหาปลาและจับปลาไม่ได้เลย แต่พระผู้ช่วยให้รอดรับสั่งให้ทอดอวนลง

อีกด้านหนึ่งของเรือและจับปลาได้ 153 ตัว หลังจากจับ
ประทานแล้ว เปโตรกับพระผู้ช่วยให้รอดสนทนากัน
พระผู้ช่วยให้รอดทรงทราบว่าพระองค์ทรงกำลังสอนคนที่
อีกไม่นานจะเป็นศาสนายากรณ์และประธานศาสนจักร
เป็นครั้งสุดท้าย

“ท่านรักเราหรือ” พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถาม
เปโตรตอบว่า “ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบ
ว่าข้าพระองค์รักพระองค์”

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสต่อจากนั้นว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะ
ของเราเถิด”

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามคำถามเดิมอีกครั้งและทรง
แนะนำว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด” (ดู ยอห์น 21:3-17)

เปโตรได้รับพระบัญชาให้ดำเนินตามทางศาสนาที่
บริสุทธิ์หรือดูแลผู้คน ศาสนายากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า
ในปัจจุบันดูแลและรักผู้คนเช่นกัน ประธานโรมัส เอส.
มอนสันเป็นแบบอย่างอันดีเลิศของผู้ดำเนินตามทาง
ศาสนาที่บริสุทธิ์ ท่านใช้ทั้งชีวิตรักและดูแลผู้คน

ข้าพเจ้าเคยเห็นอดีตผู้สอนศาสนาหลายคนเป็นเหมือน
จอห์นเพื่อนของข้าพเจ้า ถ้าท่านถามพวกเขาว่าทำไมจึงรัก
งานเผยแผ่ แทบทุกครั้งพวกเขาจะตอบว่าเพราะพวกเขา

รักผู้คน วันที่ผู้สอนศาสนาเริ่มหวั่นใจผู้อื่นมากกว่าตนเอง
พวกเขามีความสุข นั่นเป็นแนวทางสำหรับเราทุกคน
ชีวิตเราจะมีสุขมากขึ้นเสมอถ้าเราดูแลและรักกัน

ตรงข้ามกับการดูแลผู้อื่นคือการนึกถึงตนเอง รลยนต์
ของนั้น การศึกษาของนั้น งานของนั้น ปัญหาของนั้น
เมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับเราอยู่ตลอดเวลา ความสัมพันธ์ของ
เรากับสวรรค์จะไม่แน่นแฟ้นเท่าที่ควร

ข้าพเจ้าบอกจอห์นว่าถ้าเขาจะดำเนินตามทางศาสนาที่
บริสุทธิ์ เขาจะมีสุขและรู้สึกเหมือนที่เคยรู้สึกเมื่อเป็น
ผู้สอนศาสนาในท่านองเดียวกัน ถ้า ท่าน อยากมีความสุข
รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ และใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอด
มากขึ้น จงดำเนินตามทางศาสนาที่บริสุทธิ์ จากพระคัมภีร์
ข้างต้นเราเรียนรู้การดำเนินตามสิ่งสำคัญสี่อย่างที่นิยามได้
ว่าเป็นศาสนาบริสุทธิ์

1. เยี่ยมและดูแลหญิงม่าย

จอห์นกลับไปเรียนมหาวิทยาลัย เขาทำตามที่เราพูดคุ
กัน หลังจากนั้นเขาส่งอีเมลมาเล่าประสบการณ์ขณะที่เขา
อ่านเรื่องราวสร้างแรงบันดาลใจจากนิตยสารศาสนจักรให้ผู้
สูงอายุที่ศูนย์ดูแลช่วยเหลือฟัง



“หลายคนรู้สึกถึงความรักและการสนับสนุนมากมายจากพระเจ้าช่วยให้รอดพระวิญาณทรงเป็นพยานถึงความจริงและประจักษ์พยานที่เรียบง่าย” เขาเขียน “ผมไม่เคยรู้ว่าผมสามารถรู้สึกถึงความรักเช่นนั้นได้จากคนแปลกหน้าและรักคนแปลกหน้าที่ผมเกี่ยวข้องกับนิดหน่อย แต่ผมรู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีต่อพวกเขา ต่อจิตวิญาณที่อ่อนโยนเหล่านั้น ผมรู้แน่ชัดว่าผมจะพบคนเหล่านี้—ผู้ซึ่งเวลานี้ทรมาณแสนสาหัสกับโรคสมองเสื่อมและโรคทางกาย—ที่อีกด้านหนึ่ง ผมจะพบสามีและภรรยาของพวกเขาผู้มองเห็นพวกเขาจากอีกด้านหนึ่งของม่าน ผมรู้สึกมากกว่าคุณปู่ของผม—ซึ่งผมไม่เคยพบท่านมาก่อน—อยู่ที่นั่นขณะผมนั่งอยู่กับคุณย่าของผม วิญาณของท่านทำให้ผมเข้มแข็งขึ้นและสนับสนุนผม ผมทราบว่าคุณชอบคุณสำหรับการเยี่ยมที่เรียบง่ายของผม”

เขากล่าวต่อไปว่า “ใครรู้บ้างว่าผมได้พบพระเมตตาอันละเอียดอ่อนเช่นนั้น ดูเหมือนชีวิตได้รับความหมายมากเมื่อกลับถึงบ้านหลังจากทำแบบนั้นแล้วก็เปิดทีวีหรือผ่อนคลายในวิธีอื่น นั่นเปลี่ยนผมให้ตระหนักว่าประสบการณ์ที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้มีให้ทุกชั่วขณะของวันเมื่อเราซึ่งเป็นวิสุทธิชนพยายามมุ่งช่วยเหลือคนอื่นๆ ในด้านใดด้านหนึ่ง”

ท่านทำสิ่งนี้ได้เช่นกัน พระเจ้าจะทรงอวยพรท่านเช่นเดียวกับที่ทรงอวยพรจอห์น

2. ช่วยเด็กกำพร้า

มีเด็กกำพร้ามากมายทั่วโลก ไม่ได้หยอกหรือถ้าเราได้ติดต่อหรือเขียนถึงเด็กกำพร้าคนหนึ่งเป็นประจำ

เมื่อเนบรูตรชายของเรากลับจากงานเผยแผ่ เขามีความรู้สึกเหมือนจอห์นเพื่อนของข้าพเจ้า เนทตัดสินใจอาสาเป็นครูพี่เลี้ยงในโปรแกรมหนึ่งที่จับคู่ผู้ใหญ่กับเด็กในความสัมพันธ์ที่ต้องสนับสนุนช่วยเหลือกันตัว-



ต่อตัว การรับใช้นั้นเปลี่ยนประสบการณ์มหาวิทยาลัยของเขา เวลานี้เขาแต่งงานแล้ว เนทกับคาร์ลาภรรยาของเขา “รับบุตรบุญธรรม” อีกครั้งผ่านโปรแกรมนี้ นับเป็นพรอย่างยิ่งในชีวิตแต่งงานของพวกเขาเมื่อได้แบ่งปันสิ่งที่พวกเขามีกับคนตกทุกข์ได้ยาก

เมื่อข้าพเจ้าพบกับแมรี แอนน์ภรรยารับใช้ในคณะเผยแผ่แซนตาครูซ โบลิเวีย เรามีผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเป็นเด็กกำพร้า เขาไม่มีครอบครัว พระเจ้าทรงมอบหมายให้เขาเป็นผู้อบรมของเอลเดอร์ฮอว์คินส์ ข้าพเจ้าคิดว่าเขาไม่ได้เป็นผู้อบรมที่ดีที่สุด แต่เอลเดอร์ฮอว์คินส์เป็นคู่ที่ดีที่สุดสำหรับเด็กกำพร้าที่กลายเป็นผู้สอนศาสนาคนหนึ่งของพระเจ้า

พ่อแม่ของเอลเดอร์ฮอว์คินส์เขียนถึงผู้สอนศาสนาคนหนึ่งในช่วงที่เขาเป็นผู้สอนศาสนาและยังคงเขียนถึงเขาตลอด 15 ปีที่ผ่านมา เพราะเอลเดอร์ฮอว์คินส์กับครอบครัว เด็กกำพร้าคนนั้นจึงได้รับความรักและการดูแล เวลานี้เขาแต่งงานอย่างมีความสุข

พระเจ้าทรงวางใจเรา
ให้เป็นคำตอบการ
สวดอ้อนวอนของผู้
อื่นหรือไม่ พระองค์
จะทรงพึงพาให้
เราทำตามการ
กระตุ้นเตือนของ
พระวิญาณบริสุทธิ์
ได้หรือไม่



สุข มีงานทำ และแข่งขันในพระกิตติคุณของพระเยซู คริสต์ เราทุกคนสามารถช่วยเปลี่ยนเด็กกำพร้าได้

3. ดูแลคนยากจนและคนขัดสน

พระคัมภีร์เตือนเราเสมอเรื่องความสำคัญของการช่วย คนยากจนและคนขัดสน เราทุกคนมีความรับผิดชอบนี้¹ วิธีหนึ่งที่เรารู้จะช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสนได้มากขึ้นคือจ่ายเงินบริจาคอาหารด้วยความเอื้อเฟื้อ ประธาน บริคัม ยังก์ (1801–1877) กล่าวว่า

“ปีแรกที่ข้าพเจ้ามาถึงหุบเขานี้ข้าพเจ้ามีแป้งทำอาหาร ไม่พอให้ครอบครัวอยู่ได้จนถึงฤดูเก็บเกี่ยว ... มีคนมา ขอขนมปังที่บ้านข้าพเจ้าทุกวัน วันหนึ่งข้าพเจ้ากลัดกลุ้ม [เรื่องนี้] ข้าพเจ้าไปที่ป้อมเก่าและตอนกลับถึงบ้านข้าพเจ้า ก็หายกลัดกลุ้ม ข้าพเจ้าพูดกับภรรยาว่า ‘อย่าปล่อยให้ใคร มาขออาหารที่นี่และออกไปมือเปล่า เพราะถ้าคุณทำอย่าง นั้นเราจะลำบากก่อนฤดูเก็บเกี่ยว แต่ถ้าคุณให้ทุกคนที่มา เราจะมีพออยู่ได้ ...

“ข้าพเจ้าตั้งใจจะเช่นนั้นเพื่อให้ขนมปังมีพอจนถึง ฤดูเก็บเกี่ยว เพราะถ้าข้าพเจ้าไม่ทำข้าพเจ้าจะมีไม่พอ

“ท่านเชื่อหลักธรรมนี้หรือไม่ ข้าพเจ้ารู้ว่าจริง เพราะ ข้าพเจ้าพิสูจน์มาแล้วหลายครั้ง”²

ประสบการณ์ต่อไปนี้โพสต์บนเว็บไซต์ชาวคริสต์โดย แพทย์คนหนึ่งในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกาผู้เกือบจะมา ไม่ถึงป้อมน้ำมันหลังจากรถยนต์ของเขาตักกักแล้วก็ดับ

ขณะเตรียมจะโทรเรียกรถลาก เขาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งลั่น ลัม รถยนต์เก่าๆ ของเธอจอดอยู่ข้างปั๊มน้ำมัน

“ผมออกไปดูว่าเธอเป็นอะไรหรือเปล่า พอไปถึง ผมเห็น เธอเหมือนหมดแรงเพราะร้องไห้สะอึกสะอื้นมากกว่าเพราะ หกล้ม เธอเป็นหญิงสาวที่ดูซัดเซียวมากและมีรอยคล้ำใต้ ตา เธอทำบางอย่างหล่นขณะผมช่วยให้เธอลุกขึ้น และผม หยิบขึ้นมาให้เธอ มันคือเหรียญนิกเกิล

“ขณะนั้นผมเริ่มเข้าใจสถานการณ์ ผู้หญิงร้องไห้ [รถยนต์] เก่าๆ เต็มไปด้วยข้าวของกับเด็กสามคนนั่งอยู่ ด้านหลัง (คนหนึ่งอยู่ในที่นั่งสำหรับเด็ก) และเครื่องจ่าย น้ำมันขึ้นตัวเลข 4.95 ดอลลาร์ [สหรัฐ] ผมถามว่าเธอเป็น อะไรหรือเปล่าและต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ เธอตอบ เพียงว่า ‘ดิฉันไม่อยากให้ลูกๆ เห็นดิฉันร้องไห้’”

แพทย์คนนั้นเข้าใจสถานการณ์ของเธอ เขาตั้งบัตรเครดิต ออกมา เต็มน้ำมันรถให้เธอ จากนั้นจึงซื้ออาหารสองถุงใหญ่ และบัตรสมนาคุณให้เธอกับลูกๆ ไปกินอาหารจานด่วนที่ ร้านใกล้กับปั๊มน้ำมัน

“เธอบอกชื่อกับผม และบอกผมว่าเธออยู่ในแคนซัสซิตี [รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา]” เขากล่าว “แฟนหนุ่มของเธอ หักเธอไปสองเดือนแล้ว เธอมีรายได้ไม่พอประทังชีวิต ... เมื่อเขาตาย [เธอ] จึงโทรศัพท์ไปหาพ่อแม่ที่เธอไม่ได้ พูดด้วยราวห้าปี พวกเขาอยู่ในแคลิฟอร์เนีย บอกให้เธอ มาอยู่กับพวกเขาได้และให้เธอพยายามพึ่งพาลำแข้งของ ตนเอง เธอจึงเก็บข้าวของทุกอย่างที่มีใส่ไว้ในรถ”

แพทย์คนนั้นสวมกอดเธอและสวดอ้อนวอนขอให้ เธอปลอดภัยบนท้องถนน ขณะเขาเดินมาที่รถ ผู้หญิง คนนั้นถามว่า “คุณเป็นเหมือนเทพหรืออะไรทำนอง นั้นหรือเปล่าคะ”

แพทย์ตอบว่า “บางครั้งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของคนธรรมดาๆ นี่แหละครับ”

เขาตั้งข้อสังเกตต่อจากนั้นว่า “เหลือเชื่อมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของปาฏิหาริย์สำหรับคนบางคน และแน่นอนว่า ... เมื่อผมขึ้นรถ รถสตาร์ทปกติ ผมกลับถึงบ้านโดยไม่มี ปัญหา ผมจะนำรถไปเช็คที่อู่พຽ່ງนี้ แต่ผมคิดว่าเครื่องไม่ น่าจะมีปัญหา”³

พระเจ้าทรงวางใจเราให้เป็นคำตอบการสวดอ้อนวอน ของผู้อื่นหรือไม่ พระองค์จะพึงเราให้ทำตามการกระตุ้น เตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่ ยิ่งเราทำตาม การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ พระเจ้าจะยิ่งประทาน โอกาสให้เราเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของผู้อื่น

4. ดูแลลูกแกะและแกะของพระองค์

เมื่อพระเยซูทรงสนทนากับเปโตร คำแนะนำแรกของพระองค์คือ “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด” พระผู้ช่วยให้รอดทรงทราบว่าถ้าเราเลี้ยงดูลูกแกะ เราจะต้องตามหาแกะที่หายไป พวกเราบางคนอาจมีน้องชายหรือน้องสาว หลานชายหรือหลานสาว หรือคนรู้จักที่ต้องการความช่วยเหลือ ขอให้เราเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งสำหรับพวกเขา และขอให้เราพบลูกแกะที่ต้องการความช่วยเหลือของเรา

ท่านจะหาและช่วยลูกแกะหรือไม่ในฐานะผู้เลี้ยงแกะ ท่านจะเป็นคนเชื่อถือได้มากพอจะดูแลลูกแกะและแกะตามที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้เราทำหรือไม่

คำถามที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามเปาโลใช้ถามเราแต่ละคนได้ “ท่านรักเราหรือไม่”

เมื่อเราปฏิบัติธรรมะที่บริสุทธิ์โดยไปเยี่ยมและดูแลหญิงม่าย ช่วยเหลือเด็กกำพร้า ดูแลคนจนและคนขัดสน ตลอดจนเลี้ยงดูลูกแกะและแกะของพระองค์ เราแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์! ขณะทำเช่นนั้น เราจะมีความสุข รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ และรู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้น ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “ศาสนาที่บริสุทธิ์” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-ไฮดาโฮ วันที่ 13 มกราคม ค.ศ. 2015 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. ดู เอ็ดเวิร์ดเจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอกานหรือ?” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2014, 40–42.
2. บริคัม ยังก์, “Remarks,” *Deseret News*, June 18, 1856, 116.
3. “Friends Are God’s Way of Taking Care of Us,” lisburn.com/stories/friends_are_gods_way.html.



เราต้องหมายใจแบ่งปัน

“แม้ข้าพเจ้าอาจไม่ใช่ผู้ดูแลน้อง แต่ข้าพเจ้าก็เป็นพี่ของน้อง และ ‘เพราะ [ข้าพเจ้า] ได้รับมากมาย [ข้าพเจ้า] จึงหมายใจแบ่งปัน”

เอ็ดเวิร์ดเจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งไคร์รัสม์อัครสาวกสิบสอง,
“เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอกานหรือ?” *เลียโฮนา*,
พ.ย. 2014, 42





ส่วนสิบ

จังหวัดเวลา และยานพาหนะ

โดย อติลิโอ กอยติโน กุซแมน

วันเสาร์วันหนึ่งผมกับภรรยานึกขึ้นได้ว่าเรามีเงินไม่พอโดยสาธารณธนะ
ไปโบสถ์วันรุ่งขึ้น และไม่มีทางถอนเงินสดได้เลย ส่วนสิบของเราอยู่ในซอง
บริจาคพร้อมจะมอบให้อธิการ เราเริ่มคุยกันว่าเราจะเดินทางไปโบสถ์อย่างไร
ถ้าเราใช้เงินส่วนสิบจ่ายค่าเดินทาง เราารู้สึกว่าพระเจ้าคงเข้าใจ แต่เราตัดสินใจว่าทำ
แบบนี้ไม่ถูก

ความเป็นไปได้อีกทางหนึ่งคือไม่ไปโบสถ์ เราคิดอีกว่าพระเจ้าคงเข้าใจเพราะ
เราไม่เคยขาดโบสถ์มาก่อน แต่หากเป็นเช่นนั้น เราจะไม่สามารถนำส่วนสิบไปให้
อธิการได้ เราจึงตัดประเด็นนี้ออก

เพราะเราพยายามซื้อสัตย์เราจึงตัดสินใจออกจากบ้านเร็วกว่าปกติและเดินไป
โบสถ์ เข้าวันสะบาโตที่สวยงามวันนั้นเราออกจากบ้านไปโบสถ์ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านเรา
ประมาณสามไมล์ (4.8 กิโลเมตร) สำหรับลูกสี่คนของเรา (คนโตอายุหกขวบ)
การเดินทางเหมือนเป็นการสังสรรค์ พวกเขาชอบวิ่งเล่นไปตลอดทาง

เมื่อมาถึงจุดหนึ่งบนถนนที่กว้างและอันตราย ผมได้ยินพระวิญาณบอกผม
ว่า “ควรข้ามถนนตอนนี้” ผมบอกภรรยา และเธอตอบว่าอันตรายเพราะถนนตรง
นั้นเริ่มโค้ง มองไม่เห็นรถที่กำลังแล่นมา ผมตอบว่าผมรู้สึกที่เราควรข้ามตรงนั้น
เราจึงข้ามอย่างรวดเร็ว ผมกับภรรยาจูงลูกคนละสองข้าง ทันทีที่เราก้าวขึ้นทางเท้า
รถยนต์คันหนึ่งจอดฝั่งนั้นพอดี คนขับถามว่า “คุณจะไปโบสถ์หรือครับ”

คนขับคือบราเดอร์คนหนึ่งที่ไม่ได้อยู่วัดของเรา แต่ผมเคยพบเขาเพราะผมไป
เยี่ยมมอรัลของเขา เราตอบรับหนักแน่น เขาเสนอว่าจะขับรถพาเราไปที่นั่น เมื่อเรา



เราไม่มีเงินไปโบสถ์ เราจึงต้องเดินไป

อยู่ในรถ บราเดอร์คนนั้นอธิบายว่าเขาไม่เคยใช้เส้นทางนี้และผ่านมาทางนั้นเพียงเพราะหุ้นส่วนธุรกิจทำกุญแจที่ทำงานหายและเขากำลังเอากุญแจไปให้

ผมคิดในใจว่านั่นไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ พระเจ้าทรงทราบที่เราต้องการยานพาหนะพาไปโบสถ์ ส่วนสิบของเราอยู่ในกระเป๋าผม และนั่นทำให้เรามีโอกาสสอนลูกๆ เกี่ยวกับพรที่มาจาก การจ่ายส่วนสิบ เรามาถึงโบสถ์เร็วกว่าที่เคยแต่มีความสุขและสำนึกคุณ เราเข้าร่วมทุกการประชุม เราไม่ได้เล่าให้ใครฟังถึงเรื่องที่เกิดขึ้น

ฤดูร้อนในเซาเปาลูร้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเที่ยงวันซึ่งการประชุมของศาสนจักรสิ้นสุดลง เรากำลังเตรียมตัวกลับเมื่อมีคนหนึ่งเดินมาถามเราว่า “มีคนพาพวกคุณกลับไหมครับ” เราตอบว่าไม่มี เขาบอกเราว่า “คุณอยากให้ผมพากลับไหมครับ” เรายอมรับข้อเสนอจะผมกับภรรยา มองหน้ากันพร้อมกับยิ้มด้วยความตื่นเต้น

พระเจ้าประทานพรยิ่งใหญ่ให้การเชื้อฟังของเรามากกว่าหนึ่งครั้ง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเซาเปาลู บราซิล



การเชื้อฟังกนำมาซึ่ง ความสุข

“เมื่อเรารักษาพระบัญญัติ ชีวิตเราจะมีสุขมากขึ้น มีสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น และซับซ้อนน้อยลง เราจะทนรับความท้าทายและปัญหาของเราได้ง่ายขึ้น เราจะได้รับพรที่ [พระบิดาบนสวรรค์] ทรงสัญญาไว้ แต่ขณะที่พระองค์ประทานกฎ และพระบัญญัติแก่เรา พระองค์ยังทรงอนุญาตให้เราเลือกที่จะทำตามกฎเหล่านั้นหรือปฏิเสธการตัดสินใจของเราในเรื่องนี้จะตัดสินใจจุดหมายปลายทางของเรา...

“ขอให้เราตระหนักว่าความสุขสูงสุดของเราในชีวิตนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเราทำตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อฟังกฎของพระองค์!”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน,
“รักษาพระบัญญัติ,” *เลียวไฮมา*,
พ.ย. 2015, 83, 84





โดย เอ็ดเดอร์
โรนัลด์ เอ,
ราสแบนด์
แห่งโครัมมอัคร-
สาวกสิบสอง

ศรัทธา ความยุติธรรม และ เสรีภาพทางศาสนา

เมื่อท่านทำตามคำเชื่อเชิญให้ยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความ
ยุติธรรม ท่านจะรู้สึกมากขึ้นว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรักท่าน
และบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าสงสัยว่าสำหรับพวกท่านบางคน วลี “เสรีภาพทางศาสนา” รู้สึกเหมือน
“เสรีภาพในการเลือกปฏิบัติ” มากกว่า ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านเกี่ยวกับ
ทัศนะดังกล่าวและช่วยให้ท่านเข้าใจว่าศาสนจักรหมายถึงอะไรเมื่อพูดถึงเรื่อง
เสรีภาพทางศาสนา เหตุใดจึงสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของท่านและต่อศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าวางแผนจะพูดถึงความสงสัย
และความเข้าใจผิดบางประการที่บางท่านอาจมีเมื่อพูดถึงเสรีภาพทางศาสนา
บางท่านอาจไม่เข้าใจบทบาทของศาสนาในปัญหาสังคม การเมือง และบ้านเมือง
บางท่านอาจสงสัยว่าเหตุใดในกลุ่มศาสนาจึงเกี่ยวข้องกับการเมืองมาตั้งแต่ต้น และ
บ่อยครั้งท่านอาจสงสัยเจตนาของคนเคร่งศาสนาเมื่อพวกเขาเกี่ยวข้องกับการเมือง
กลุ่มคนที่รู้สึกว่าการเมืองไม่ควรมีบทบาทในเรื่องการเมืองส่งเสียงดังมากขึ้นในช่วงปี
หลังๆ

โอกาสที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเมืองเป็นสิทธิพิเศษที่ให้แก่ประชาชนใน
ประเทศส่วนใหญ่ กฎหมายและบทบัญญัติมีบทบาทการสอนที่สำคัญในการหล่อ
หลอมวัฒนธรรมทางสังคมและศีลธรรม เราต้องให้ทุกคนในสังคมมีบทบาท
อย่างกระตือรือร้นในการร่วมสนทนากับปัญหาบ้านเมืองเพื่อช่วยร่างกฎหมายและ
บทบัญญัติให้เป็นธรรมกับทุกคน

เสรีภาพสำหรับคนทั้งปวง

เรากำลังพูดถึงอะไรเมื่อเรากล่าวถึงเสรีภาพทางศาสนา ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องคนสองคนให้ท่านฟัง ขณะเล่า ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านคิดว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าท่านเป็นบุคคลในเรื่อง

เรื่องแรกเกี่ยวกับคนที่ข้าพเจ้าจะเรียกว่าอีธาน เขาเพิ่งเริ่มงานในอาชีพที่เขาใฝ่ฝัน และต้องการสร้างความประทับใจที่ดี เขามาทำงานแต่เช้าและอยู่จนดึก เขารับทำโครงการพิเศษและทำได้ดีเยี่ยม เขาเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนร่วมงานจำนวนมากและมีความสุขกับงานของเขา วันหนึ่งขณะรับประทานอาหารกลางวันกับเพื่อนร่วมงานสองคน เขารู้สึกสะตอกใจที่จะบอกเพื่อนว่าเขาเป็นเกย์ ความเจ็บปวดทรมานอัดอั้นตามมาเพราะไม่มีใครรู้ว่าเขาจะตอบสนองอย่างไร อีธานผิดหวังกับการตอบสนองด้วยความเย็นชาของเพื่อนร่วมงาน เขารู้สึกเจ็บปวดที่เพื่อนไม่ยอมรับ

หลังจากพบกันครั้งนั้น สถานการณ์ในที่ทำงานทำให้อีธานอึดอัดมากขึ้น เขาเริ่มรู้สึกต้อยโอกาสและด้อยค่า เขาพบว่าตัวเขาถูกตัดออกจากโครงการใหญ่ๆ และกิจกรรมทางสังคมหลังเลิกงาน ผลงานของเขาเริ่มตกเพราะเขารู้สึกว่าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งและไม่ใช่สิ่งที่ต้องการไม่กี่เดือนหลังจากนั้นเขาถูกไล่ออกเพราะเจ้านายรู้สึกว่าเขาทำงานไม่ดีเหมือนเดิม แม้ทั้งหมดนั้นเป็นข้ออ้าง แต่อีธานรู้ว่าเขาถูกไล่ออกเพราะเป็นเกย์

ต่อไปข้าพเจ้าต้องการเล่าเรื่องซาแมนธาให้ท่านฟัง ซาแมนธาเพิ่งเริ่มทำงานในสำนักบริหารงานของมหาวิทยาลัยในท้องที่ เธอตื่นเต้นที่ได้ทำงานในสภาพแวดล้อมน่ารื่นรมย์เต็มไปด้วยความนึกคิด แนวคิด และภูมิหลังหลากหลาย วันหนึ่งที่ทำงาน เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งเดินมาหาซาแมนธาพูดว่าเธอได้ยินมาว่าซาแมนธาเป็นมอรมอน และถามว่าจริงหรือ ซาแมนธาตอบอย่างร่าเริงว่าใช่ แต่คำถามที่ตามมาทำให้เธอประหลาดใจ

“ทำไมเธอเกลียดเกย์” เพื่อนร่วมงานถาม ซาแมนธาประหลาดใจกับคำถามแต่พยายามอธิบายความเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ซึ่งเธอบอกว่ามีแนวทางเรื่องความประพฤติทางศีลธรรมและทางเพศรวมอยู่ด้วย เพื่อนร่วมงานพูดแย้งโดยบอกว่าคนอื่นในสังคมล้าหลังไปหมดแล้ว ไม่มีใครเชื่อเรื่องแบบนั้น “นอกจากนี้” เธอกล่าว “ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยคนที่ใช้คำสอนของศาสนาก่อสงครามและทำให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสหมดความสำคัญ”

ซาแมนธาย้ำความเชื่อมั่นของเธอ ความเข้าใจเรื่องความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต่อคนทั้งปวงและขอให้เพื่อนร่วมงานเคารพสิทธิ์ที่เธอจะเชื่อ เพื่อนร่วมงานรู้สึกว่าจะต้องบอกพนักงานคนอื่นๆ เกี่ยวกับการสนทนาของพวกเขา เธอตลอดสองสามสัปดาห์ต่อจากนั้น ซาแมนธารู้สึกโดดเดี่ยวมากขึ้นเมื่อเธอพบกับคำถามและการโจมตีจากเพื่อนร่วมงานมากขึ้นเรื่อยๆ

หัวหน้างานของซาแมนธาเห็นว่าในที่ทำงานมักจะมีการสนทนาเรื่องศาสนามากขึ้น จึงเตือนซาแมนธาว่าการเผยแพร่ศาสนาในที่ทำงานจะทำให้เธอเสี่ยงตกงาน งานของเธอเริ่มประสบปัญหาเหมือนงานของอีธาน แทนที่จะกลัวถูกไล่ออก ซาแมนธากลับเริ่มหางานใหม่

นี่เป็นเรื่องสมมติ แต่เปล่าเลย มีหลายคนตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับซาแมนธาและอีธาน ไม่ว่าเราจะเลือกดำเนินชีวิตอย่างไรและเราเลือกอะไร เราทุกคนล้วนมีความเป็นมนุษย์

ความสำคัญของเสรีภาพทางศาสนา

“เราต้องเข้าใจว่าการใช้สิทธิ์เสรีของเราอย่างซื่อสัตย์ต้องอาศัยการมีเสรีภาพทางศาสนา เราคิดว่าชาตานิยมไม่ต้องการให้เราเสรีภาพนี้ เขาพยายามทำลายสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกเขากำลังบ่อนทำลายอย่างบ้าคลั่งต่อต้านและแพร่ความสับสนเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนา—เสรีภาพทางศาสนาคืออะไรและเหตุใดจึงสำคัญต่อชีวิตทางวิญญาณและความรอดของเรา”

เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโบรคฮัมมิงตัน, “ข่าวไว้ซึ่งสิทธิ์เสรี ปกป้องอิสรภาพด้านศาสนา,” *ลีสไฮนา*, พ.ค. 2015, 111.

เราปรารถนาความยุติธรรมและความเมตตาเหมือนกัน อีธานไม่ควรถูกไล่ออกเพราะเป็นเกย์ และซาแมนธาไม่ควรถูกข่มขู่เพราะเคร่งศาสนา ทั้งคู่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ถูกตัดสิน และถูกตอบโต้อย่างผิดๆ

ในสังคมทุกวันนี้ถือว่าเป็นความถูกต้องทางการเมืองที่จะเห็นใจสถานการณ์ของอีธานแต่ไม่เห็นใจสถานการณ์ของซาแมนธา อีธานอาจพบว่ากลุ่มสนับสนุนสิทธิของเขาแต่ก็ยังเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการเลือกปฏิบัติในเรื่อง



ต่อต้านภัยจริงๆ แล้วเขาสมควรได้รับความคุ้มครอง

แต่ซาแมนธาเล่า ใครจะปกป้องสิทธิของเธอต่อมโนธรรมด้านศาสนา แล้วสิทธิที่เธอจะดำเนินชีวิตในฐานะผู้มีความเชื่อทางศาสนาเล่า โดยตั้งใจว่าจะรักและรับใช้ทุกคน แต่เธอก็มีสิทธิเลือกสิ่งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง เธอมีสิทธิดำเนินชีวิตตามนั้นเช่นกัน

ความยุติธรรมสำหรับคนทั้งปวง

สังคมของเรามีขอบเขตเพราะมีแต่หาวิธีแก้ไขการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคลในชนชั้นหนึ่งจนเวลานี้เป็นอันตรายโดยสร้างให้คนอีกชนชั้นหนึ่งกลายเป็นเหยื่อนั่นคือ ผู้มีความเชื่อทางศาสนาเช่นท่านและข้าพเจ้า

โรงเรียนศาสนาบางแห่งถูกตั้งคำถามเพราะเรียกร้องให้นักเรียนและคณาจารย์ยึดหลักจริยธรรมที่เรียกร้องความซื่อสัตย์สุจริตและความบริสุทธิ์ทางเพศ ซีอีโอของบริษัทใหญ่หลายแห่งหมดความสำคัญหรือถูกบีบให้ลาออกเพราะทัศนคติส่วนตัวด้านศาสนาไม่

เป็นที่ยอมรับทางการเมืองอีกต่อไป ธุรกิจบางแห่งถูกบีบให้ปิดกิจการเพราะเจ้าของพูดถึงความเชื่อของพวกเขา

ไม่ว่าท่านอาจได้ยินหรืออ่านอะไรมาตลอดหลายปี แต่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสนับสนุนเสรีภาพในการเลือกและความรู้สึกผิดชอบมาตลอด หลายปีมาแล้วศาสตราจารย์จอห์น เอฟ. สมิธ (1805–1844) เขียนว่า “เราเชื่อ... ว่ามนุษย์ทุกคนถูกสร้างมาเท่าเทียมกัน และทุกคนมีสิทธิคิดด้วยตนเองในทุกเรื่องตามความรู้สึกผิดชอบ”¹

ท่านกล่าวต่อจากนั้นว่า “หาก... ข้าพเจ้ายอมตายเพื่อ ‘มอรมอน’... ข้าพเจ้าพร้อมจะตายเพื่อปกป้องสิทธิของเปรสไบทีเรียนแบบทิสต์ หรือคนดีในทุกนิกายเช่นเดียวกัน เพราะหลักธรรมเดียวกันกับที่เหยียบย่ำสิทธิของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะเหยียบย่ำสิทธิของโรมันคาทอลิก หรือของนิกายอื่นซึ่งอาจไม่เป็นที่นิยมชมชอบและอ่อนแอเกินกว่าจะปกป้องตนเอง”²

ฉะนั้นอะไรคือจุดยืนของศาสนจักรเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนา ข้าพเจ้าสามารถ

ศาสตราจารย์จอห์น เอฟ. สมิธเขียนว่า “เราเชื่อ...

ว่ามนุษย์ทุกคนถูกสร้างมาเท่าเทียมกัน และทุกคนมีสิทธิคิดด้วยตนเองในทุกเรื่องตามความรู้สึกผิดชอบ”



พระเยซูคริสต์ทรง
มองข้ามชาติพันธุ์
ยศถาบรรดาศักดิ์
และสภาวะการณ์ของ
ผู้คนเพื่อสอนความ
จริงอันเรียบง่ายแก่
พวกเขา

รับรองกับท่านได้ว่าอัครสาวกและศาสดา
พยากรณ์ภายใต้การดลใจของสวรรค์ได้ให้
ข้อคิดสำคัญที่พึงพิจารณาในเรื่องนี้ เราเชื่อ
ในการทำตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า
ซึ่งออกแบบไว้เพื่อให้เรามีความสุขนิรันดร์
แต่ “พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงบังคับมนุษย์ให้
ไปสวรรค์”³ เราเชื่อเรื่องการมีพื้นที่ให้ทุกคน
ได้ดำเนินชีวิตตามความรู้สึกผิดชอบของตน
โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิและความปลอดภัยของผู้
อื่น เมื่อสิทธิของคนกลุ่มหนึ่งกระทบกับสิทธิ
ของคนอีกกลุ่มหนึ่ง เราต้องทำตามหลักของ
การให้ความยุติธรรมและละเอียดอ่อนต่อคน
ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ศาสนจักรเชื่อและ
สอนเรื่อง “ความยุติธรรมสำหรับคนทั้งปวง”⁴

การคุ้มครองมโนธรรมเป็นเรื่องของการ
ปกป้องวิธีที่คนหนึ่งคิดและรู้สึก และปกป้อง
สิทธิของบุคคลนั้นในการปฏิบัติตามความ
เชื่อเหล่านั้น ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงคนที่บอก
ท่านว่าความนึกคิด ความรู้สึก และความ
เชื่อแบบท่านไม่มีใครเห็นชอบ ไม่มีค่าหรือ
ไม่เป็นที่ยอมรับเพราะไม่มีคนนิยมชมชอบ
ทัศนคติของท่าน สงครามในสวรรค์ต่อสู้เพื่อ

สิทธิเสรี การบังคับให้ท่านทรยศต่อมโนธรรม
ของท่านเพราะทัศนคติของท่านไม่สอดคล้อง
กับมหาชนถือเป็นการละเมิดสิทธิเสรีนั้น
อย่างรุนแรง

โปรดอย่าเข้าใจผิด เมื่อข้าพเจ้าพูดถึงตัว
ตนจริงๆ ของเรา ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
พระเจ้าทรงยอมให้เราดำเนินชีวิตตามที่
เราเลือกโดยไม่ต้องรับผลจากการเลือกนั้น
เรายังต้องชี้แจงต่อพระองค์สำหรับการเลือก
ของเรา พระองค์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้นพวก
ท่านจงเป็นคนดีพร้อม เหมือนอย่างที่พระ
บิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม”
(มัทธิว 5:48) พระบัญญัติให้แสวงหาความดี
พร้อมบอกเป็นนัยว่าเราเริ่มตรงที่เราอยู่และ
แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าเพื่อยก
เราขึ้นไปถึงจุดที่พระองค์ทรงต้องการให้เรา
ไป การเป็นตัวตนจริงๆ ของเราเรียกร้องให้
เราพยายามเพิ่มความสว่าง ความรู้ และความ
เข้าใจของเราอย่างต่อเนื่อง

คนหนุ่มสาวเป็นรุ่นที่ “เชื่อมต่อ กับ
เทคโนโลยี” มากที่สุดในประวัติศาสตร์ พวก
เขาเชื่อมต่อตลอดเวลา และท่านรู้หรือว่าทุก

อย่างบนอินเทอร์เน็ตรวมถึง 100 เปอร์เซ็นต์ แน่นอนว่าไม่ ฉะนั้นอย่าเชื่อทุกอย่างที่ท่านเห็นบนอินเทอร์เน็ เกี่ยวกับศาสนจักรและจุดยืนของศาสนจักรเกี่ยวกับสิทธิของเกย์

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติเรื่อง “ความยุติธรรมสำหรับคนทั้งปวง” ของศาสนจักรเมื่อไม่นานมานี้เกิดขึ้นในเดือนมกราคม ปี 2015 เมื่อศาสนจักรจัดการประชุมแถลงข่าวกับอัครสาวกสามท่านและสมาชิกท่านหนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญเพื่อเตือนสมาชิกของเรา ชุมชน และสภานิติบัญญัติรัฐยูทาห์ว่าศาสนจักรเห็นชอบกับความเสมอภาคที่รับรองสิทธิของทุกคน

เอลเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวถึงนี้ว่าการประชุมแถลงข่าว “เราเรียกร้องให้ฝ่ายปกครองในท้องถิ่น รัฐ และรัฐบาลกลางรับใช้ประชาชนทั้งหมดของพวกเขาโดยร่างกฎหมายคุ้มครองเสรีภาพทางศาสนาที่สำคัญยิ่งต่อบุคคล ครอบครัว ศาสนจักร และกลุ่มศาสนาอื่นขณะคุ้มครองสิทธิของพลเมืองแอลจีบีที [เลสเบี้ยน เกย์ ผู้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับทั้งสองเพศ และผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศ] ในด้านต่างๆ เช่น การเคหะ การจ้างงาน และการอำนวยความสะดวกในโรงแรม ภัตตาคาร และการคมนาคม—ความคุ้มครองที่ไม่มีให้ในหลายภูมิภาคของประเทศ”⁵

เนื่องด้วยการผ่านร่างกฎหมายคุ้มครองทั้งแอลจีบีทีและผู้นับถือศาสนาในอีกหกสัปดาห์ต่อมา ผู้นำศาสนจักรของเราและคนอื่นๆ จึงแสดงความยินดีกับชุมชนแอลจีบีที นั่นเป็นเรื่องน่าสนับสนุนที่ได้เห็นพวกเขาได้รับความคุ้มครองจากการรังแก การเลือกปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัย หรือการถูกไล่ออกจากงานเพราะรสนิยมทางเพศหรือแนวโน้มทางเพศ เราแสดงความยินดีเช่นกันกับมิตรสหายนิกายอื่นเมื่อเห็นพวกเขาได้รับความคุ้มครองทำนองเดียวกันในที่ทำงานและในที่สาธารณะ

ยูทาห์—และศาสนจักร—ขึ้นปกข่าวระดับประเทศและได้รับคำยกย่องสรรเสริญสำหรับการประนีประนอมอันเป็นประวัติศาสตร์ครั้งนี้ ตอนนีให้สังเกตว่าเราไม่ได้เสียสละหลักคำสอนหรือหลักธรรมทางศาสนาข้อใด เราไม่ได้เปลี่ยนกฎศีลธรรมของพระเจ้าหรือความเชื่อของเราที่ว่าความสัมพันธ์ทางเพศควรเกิดขึ้นในการแต่งงานระหว่างชายกับหญิงเท่านั้น ผลที่ได้เป็นธรรมกับทุกฝ่าย สะท้อนความคงเส้นคงวาในมาตรฐานทางศีลธรรม คำสอน และในความเคารพผู้อื่น

ข่าวสารเรื่องความยุติธรรม

ไม่ว่าพวกเราหลายคนจะมีบทบาทเด่นชัดในการปกครองและการร่างกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ท่านจึงอาจสงสัยว่าหัวข้อนี้เกี่ยวข้องกับตัวท่านอย่างไรในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดถึงสิ่งสำคัญสามข้อที่ท่านทำได้เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมข่าวสารเรื่องความยุติธรรม

หนึ่ง พยายามมองผู้อื่นผ่านเลนส์ของความยุติธรรม การทำเช่นนี้เรียกร้องให้ท่านยอมรับก่อนว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์เท่าเทียมกัน พระองค์ตรัสว่า “เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34) ไม่มีการเลือก บาป หรือความผิดใดที่ท่านหรือผู้อื่นสามารถเปลี่ยนความรักที่พระองค์ทรงมีต่อท่านหรือพวกเขาได้ นั่นไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่ทรงถือโทษหรือไม่เอาผิดในการทำบาป เราก็เช่นกัน—ทั้งในตัวเราเองหรือในผู้อื่น แต่นั่นหมายความว่าเราเย็นมือออกไปด้วยความรักเพื่อชักชวน ช่วยเหลือ และช่วยชีวิต

เมื่อท่านรู้สึกว่ามีคนรักท่านอย่างสมบูรณ์ ท่านจะรักผู้อื่นได้ง่ายขึ้นมากและมองพวกเขาอย่างที่เราช่วยให้อดทรงมอง ขอให้ท่านหันไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในทางรอดอันอ่อนน้อมและทูลขอให้ได้รับความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ทั้งสำหรับตัวท่านเองและสำหรับผู้อื่น พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าท่านจะรู้สึกถึงความรักของพระองค์ถ้าท่านทูลขอด้วยศรัทธา (ดู โมโรไน 7:48)

การเปี่ยมด้วยความรักอันบริสุทธิ์นี้จะชี้นำความคิดและการกระทำของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเมืองที่บางครั้งสามารถเกิดความขัดแย้งได้ ความตึงเครียดปะทุขึ้นโดยง่ายเมื่อเราพูดถึงการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราพูดถึงเสรีภาพทางศาสนา ถ้าเรายอมให้ชั่วขณะเหล่านี้อยู่เหนือเรา เราจะเหมือนไม่ใช่ชาวคริสต์สำหรับครอบครัวเรา มิตรสหาย เพื่อนบ้าน และคนรู้จัก

จงจดจำวิธีที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงจัดการกับคำถามยากๆ และทัศนคติที่ท้าทาย พระองค์ทรงสุขุมเยือกเย็น ทรงแสดงความเคารพ ทรงสอนความจริง แต่ไม่ทรงบังคับใครให้ดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ทรงสอน

สอง ให้ความยุติธรรมชี้นำการปฏิบัติของท่านต่อผู้อื่น พระเยซูคริสต์ทรงมองข้ามชาติพันธุ์ ยศถาบรรดาศักดิ์ และสภาวะการณ์ของผู้คนเพื่อสอนความจริงอันเรียบง่ายแก่พวกเขา จงจดจำหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ (ดู ยอห์น 4:5–30) นายร้อยชาวโรมัน (ดู มัทธิว 8:5–13; ลูกา 7:1–10)

และคนเก็บภาษีที่ไม่มีใครชอบ (ดู ลูกา 18:9-14) พระเจ้าทรงบัญชาให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์โดยตรัสว่า “จงตามเรามา, และทำสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำ” (2 นิไฟ 31:12) อย่าตัดสินผู้อื่นหรือปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่ยุติธรรม เพราะพวกเขาทำบาปต่างจากท่านหรือเรา

บางทีความท้าทายใหญ่หลวงที่สุดในการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างยุติธรรมคือความเสมอภาคที่ต้องมีในการสนับสนุนเสรีภาพทางศาสนาเมื่อท่านมีเพื่อนหรือสมาชิกครอบครัวที่มีประสบการณ์เสนอแนะเหมือนกัน หรือเป็นผู้สนับสนุนสิทธิแอลจีบีที บางท่านเป็นห่วงว่าท่านจะดูเหมือนคนใจแคบหรือไม่สนับสนุนถ้าท่านขอความคุ้มครองเพื่อปฏิบัติตามความเชื่อของท่านอย่างเสรีและเปิดเผย

ขออย่าอีกครั้ง จงศึกษาพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและแสวงหาการนำทางจากพระองค์ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นวิธีหยิบนั่นความรักและกำลังใจขณะตั้งมั่นในสิ่งที่เรารู้ว่าจริง พึงจำไว้ว่าเมื่อหญิงคนนั้นถูกจับได้ว่าล่วงประเวณี พระเจ้าทรงขอให้คนที่ไม่มีบาปก้าวออกมา และลงโทษเธอเป็นคนแรก เมื่อไม่มีใครออกมา พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราผู้ปราศจากบาปทรงแสดงความเห็นดังนี้ “เราก็มองโทษเหมือนกัน จงไปเถิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11) การให้อภัยและความเมตตาที่พระองค์ทรงแสดงต่อเธอไม่ขัดแย้งกับคำสอนของพระองค์ที่ว่าความสัมพันธ์ทางเพศมีไว้สำหรับสามีภรรยาที่แต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ท่านเด็ดเดี่ยวได้เช่นกันในความถูกต้องและความจริงแต่ยังคงหยิบนั่นความเมตตา

เมื่อพระสหายของพระคริสต์และผู้ติดตามพระองค์ยุติความสัมพันธ์กับพระองค์ พระองค์ทรงแสดงความเสียใจและความเจ็บปวด อย่างไรก็ตาม เมื่อความสัมพันธ์ยุติ นั่นเพราะผู้อื่นอึดอัดใจกับคำสอนของพระองค์ไม่ใช่เพราะพระองค์อึดอัดพระทัยกับผู้อื่น

ขณะที่เราพยายามปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างยุติธรรม เราพึง

จดจำหลักธรรมเรื่องสิทธิเสรี เราพึงเคารพความสามารถในการเลือกของผู้อื่นเสมอและขอให้พวกเขาเอื้อเพื่อเราแบบเดียวกัน เมื่อพูดกับผู้อื่นเรื่องเสรีภาพทางศาสนา เราพึงจำไว้เสมอว่าเราเห็นต่างได้โดยไม่ขัดแย้ง โปรดอย่าหลีกเลี่ยงการสนทนาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญเหล่านี้เพียงเพราะท่านกังวลว่ามันอาจจะยากหรืออึดอัด เราสามารถสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือได้ เราคาดหวังได้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยให้เราพูดและทำในวิธีที่พระองค์พอพระทัย

สาม ปกป้องความยุติธรรมถ้าท่านเห็นผู้อื่นถูกขัดขวางสิทธิ เอิลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ (1922-2015) แห่งโครัมอีคริสตอวาลิสสองเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของคนที่เชื่อมั่นเรื่องการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง และท่านยินดีปกป้องสิทธิของผู้อื่น ท่านฝากตัวอย่างการคุ้มครองสิทธิของผู้อื่นเมื่อท่านเห็นการปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรมหรือความเหลื่อมล้ำในกฎหมาย

นับจากสมัยของโจเซฟ สมิทจนถึงสมัยของเรา มรดกของเราคือการยื่นมือเยียวหาความร้ายแรงและความเจ็บปวดโดยไม่ยอมประนีประนอมให้เปลี่ยนหลักคำสอนที่ไม่ใช่ของเรา

มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน

สิ่งนี้น่าข้าพเจ้ามาถึงจุดสุดท้าย นั่นคือคนรุ่นท่านต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าสนับสนุนผู้นำของศาสนจักรของพระเจ้าของเราเมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่าเราต้องการให้คนรุ่นท่านเข้าใจเรื่องความเห็นใจ

ความเคารพ และความยุติธรรม เราต้องการให้ท่านมองโลกในแง่ดีและมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะแก้ไขปัญหาคำสั่งที่ซับซ้อนเหล่านี้

เรามีศรัทธาว่าท่านจะหันไปพึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อเข้าใจวิธีดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์ขณะแสดงความยุติธรรมและความรักต่อผู้มีความเชื่อต่างจากท่าน เราต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่มีความหมาย เราเห็นว่าท่านยึดหยุ่นและให้ความร่วมมือ

สนับสนุนและส่งเสริมความยุติธรรมโดย

1. มองผู้อื่นผ่านเลนส์แห่งความยุติธรรม
2. ให้ความยุติธรรมขึ้นนำการปฏิบัติของท่านต่อผู้อื่น
3. ปกป้องความยุติธรรมหากท่านเห็นผู้อื่นถูกขัดขวางสิทธิ





สำคัญที่สุดคือเราต้องการให้ท่านร่วมวงสนทนาเกี่ยวกับความซับซ้อนของประเด็นนี้ และหาทางออกว่าจะให้ความยุติธรรมกับทุกคนมากที่สุดอย่างไร รวมทั้งคนที่นับถือศาสนา การสนทนาเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นในสถานศึกษาของเรา ในบ้านของเรา และในความสัมพันธ์ของเรากับมิตรสหายตลอดจนผู้ร่วมงาน

เมื่อท่านสนทนาเรื่องดังกล่าว ขอให้จดจำหลักธรรมเหล่านี้ คือ มองผู้อื่นผ่านเลนส์ของความยุติธรรม ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความเคารพและความเมตตา และคาดหวังให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่านแบบเดียวกัน

การเพิ่มพูนความรัก

สุดท้าย ข้าพเจ้าต้องการฝากประจักษ์พยานและคำพยานไว้กับท่านว่าเมื่อท่านทำตามคำเชื่อเชิญให้ยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความยุติธรรม ท่านจะรู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อท่านและต่อบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์เพิ่มมากขึ้น แบบอย่างความเคารพและความยุติธรรมของท่านจะเปิดประตูและสร้างมิตรภาพที่มีความ

หมายให้ท่านจดจำไปชั่วชีวิต

ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรู้จักท่าน และทรงรักท่านเป็นส่วนตัว พระองค์ทรงพร้อมจะช่วยเหลือท่าน พระองค์ทรงเปิดเผยแผนของพระองค์เพื่อเราไม่เพียงเพื่อให้เราได้กลับไปอยู่กับพระองค์ตลอดกาลเท่านั้นแต่เพื่อให้เราได้รับพรและมีความสุขในชีวิตนี้ด้วย เมื่อท่านทำตามคำสอนของพระองค์และเมื่อท่านหยิбы้นความรักความถนอมน้ำใจผู้อื่น ท่านจะรู้สึกถึงเดชานุภาพและความรักของพระองค์มากขึ้น ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “เสรีภาพทางศาสนาและความยุติธรรมสำหรับคนทั้งปวง” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เมื่อวันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 2015 ดูปทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 372.
2. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 372.
3. “Know This, That Every Soul Is Free,” *Hymns*, no. 240.
4. “Transcript of News Conference on Religious Freedom and Nondiscrimination,” Jan. 27, 2015, mormonnewsroom.org.
5. ดัลลัน เอช. โอคัส, ใน “Transcript of News Conference on Religious Freedom and Nondiscrimination.”

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ทรงแสดงให้เห็นวิธี
หยิбы้นความรักและ
กำลังใจขณะตั้งมั่น
ในสิ่งที่เรารู้ว่าจริง

การเลือก ดำเนินชีวิต: เอาชนะความ คิดจะฆ่าตัวตาย

ความสว่างของ
โลกช่วยให้ฉัน
ผ่านพ้นความมืด
ของโรคซึมเศร้า
ตามฤดูกาล

สงวนนาม

การต่อสู้กับความคิดจะฆ่าตัวตายเริ่มขึ้นหลังจากดิฉันย้ายไปอยู่เมืองหนาวโนไอซ์-แลนด์ได้ไม่นาน ที่นั่นไม่มีแสงแดดในช่วงฤดูหนาวจึงทำให้ดิฉันเกิดโรคซึมเศร้าตามฤดูกาลอย่างรุนแรง (SAD) เมื่อความเจ็บปวดสาหัสจนยากจะจัดการได้ ดิฉันจึงคิดจะฆ่าตัวตาย

ในช่วงปีแรกดิฉันไม่ยอมรับว่าตนซึมเศร้า ดิฉันไม่กล้าบอกความคิดนี้กับใครแม้แต่กับสามี ไม่มีใครในครอบครัวหรือที่โบสถ์รู้ว่าดิฉันป่วยถึงขั้นคุกคามชีวิต พวกเขาเห็นดิฉันเป็นสมาชิกที่แข็งขันของศาสนจักรผู้มีประสิทธิภาพแรงกล้าและไม่เคยประสบปัญหาารรุนแรง ดิฉันสวดอ้อนวอนบ่อยครั้งเพื่อขอการบรรเทาทุกข์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงเพิ่มพลังให้ดิฉัน ดิฉันระวังมากขึ้นเรื่องอาหาร ออกกำลังกายบ่อยๆ หมกมุ่นกับพระคัมภีร์ รับผิดชอบต่อผู้อื่น และรักษาพระบัญญัติทั้งหมด แต่นั่นไม่พอ

โรคซึมเศร้าโหมซัดดิฉันเหมือนคลื่นยักษ์ ดิฉันจึงทำงานหนักขึ้น สวดอ้อนวอนมากขึ้น แต่ไม่สามารถวิ่งแข่งคลื่นนั้นได้เลย ดิฉันว่ายทวนกระแสน้ำโดยสวดอ้อนวอนขอให้รอดชีวิตจนกว่าลูกๆ จะกลับจากโรงเรียนหรือจนกว่าจะถึงเวลาอาหารกลางวัน บางวันดิฉันจะใช้ชีวิตนาฬิกาที่ตอนาที่โดยใช้พลังจิตเพื่อเอาชนะความคิดและความฟุ้งซ่านของตน

ดิฉันจำได้ว่ารู้สึกปวดใจแสนสาหัสเมื่อดิฉันเกือบจะฆ่าตัวตายครั้งแรก ดิฉันไม่ได้วางแผนหรือไม่ได้คิดล่วงหน้า—ดิฉันสูญเสียความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลไปชั่วคราว หลังจากนั้นดิฉันรู้ว่าดิฉันเกือบจะปลิดชีวิตตนเอง ดิฉันสงสัยว่ามีอะไรผิดปรกติกับดิฉัน ดิฉันบอกตนเองว่าไม่ควรคิดฆ่าตัวตาย และแสร้งทำเป็นว่าไม่เคยคิดแบบนั้น ดิฉันทำให้ตนเองเชื่อมั่นว่าดิฉันจะไม่มีวันคิดแบบนั้นอีก

แต่ความคิดจะฆ่าตัวตายยังคงวนเวียนเข้ามาในเวลาที่ดินนแทบจะคิดไม่ถึง การล่อลวงให้ยุติความเจ็บปวดแสนสาหัสแรงกล้ามาก แต่ดิฉันต้องการหายป่วย ถึงแม้ไม่เข้าใจตอนนั้นว่าดิฉันกำลังป่วยเฉียบพลัน (ความเจ็บป่วยที่รุนแรงและเกิดขึ้นกะทันหัน) แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันหายป่วยได้ ดิฉันจึงขอพรฐานะปุโรหิต

สามีดิฉันไม่ทราบเรื่องนี้ เขาพูดหลายอย่างระหว่างให้พรที่บอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักดิฉันดี เขาสัญญาว่าดิฉันจะจัดการกับความท้าทายได้ ดิฉันไม่ได้หายป่วยทันที แต่ดิฉันยอมรับว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยดิฉันเอาชนะการต่อสู้ครั้งนี้

ฤดูร้อนมาถึง แสงแดดจ้าและกลางวันที่ยาวนาน ไม่มีแดดเลย แม้แต่ตอนเที่ยงคืน ดิฉันมีความสุขและรู้สึกเหมือนเป็นตัวของตัวเองอีกครั้ง แต่เมื่อกลางวันสั้นลงอย่างรวดเร็วในเดือน



กันยายน โรคซึมเศร้ากลับมาและความคิดจะฆ่าตัวตายวนเวียนเข้ามาอีก ดิฉันหวาดกลัว ตอนแรกดิฉันพยายามทำสิ่งที่เคยทำเมื่อปีที่ผ่านๆ มา เช่น สวดอ้อนวอนมากขึ้น ออกกำลังกายมากขึ้น และพยายามทำทุกอย่างหนักขึ้น แต่ความฟุ้งซ่านอยากฆ่าตัวตายกลับรุนแรงและสาหัสมากขึ้น ดิฉันต่อสู้มานานสองเดือนและสุดท้ายก็ยอมรับว่าดิฉันไม่สามารถผ่านพ้นฤดูหนาวครั้งนี้ด้วยตนเองได้ ดิฉันตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราด้วยยาและแพทย์แผนปัจจุบัน เพื่อให้หายป่วย ดิฉันต้องยอมพูดเรื่องโรคซึมเศร้าและไปพบแพทย์

การขอความช่วยเหลือเป็นเรื่องยากที่สุดที่ดิฉันเคยทำมา ดิฉันแทบจะพูดไม่ออกเพราะร้องไห้ขณะบอกสามเรื่อง โรคซึมเศร้าของดิฉันและดิฉันต้องการความช่วยเหลือ ดิฉันไม่สามารถพูดคำว่า *ฆ่าตัวตาย* ออกมาได้ สามีดิฉันนัดหมายกับจิตแพทย์ให้

แพทย์สั่งยาซึ่งช่วยให้ดิฉันผ่านฤดูหนาวไปได้ ดิฉันพยายามหาขนาดยาที่เหมาะสมและรับมือกับผลข้างเคียงเหมือนหลายๆ คน นี่เพิ่มความเครียดให้กับชีวิตแต่งงานและครอบครัว แต่สามีกับลูกๆ ให้กำลังใจดิฉัน

เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิ โรคซึมเศร้าหายไป ดิฉันไม่ต้องกินยาอีก เราย้ายไปอยู่เมืองที่มีแสงแดด ดิฉันคิดว่าทุกอย่างดีและดิฉันจะทิ้งอาการป่วยทางจิตไว้เบื้องหลัง แต่ดิฉันยังไม่หายสนิท ความรู้สึกผุดผ่องขึ้นเพราะความคิด ความรู้สึก และความฟุ้งซ่านของดิฉันก่อนหน้านั้น ดิฉันไม่ชอบที่ลูกวัยรุ่นรู้ว่าดิฉันเคยฆ่าตัวตาย ดิฉันรู้สึกเหมือนเสียเวลาในชีวิตไปมากกว่าหนึ่งปี

ดิฉันกลัวมากด้วย—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกลางวันที่สั้นลงในเดือนกันยายนเวียนมาอีกครั้ง ความรู้สึกที่เคยเกิดขึ้นแวบเข้ามาทุกวัน ดิฉันกลัวว่าจะเกิดโรคซึมเศร้าเฉียบพลันอีก แต่ดิฉันเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิต ดิฉันเมื่อพระองค์ทรงนำดิฉันไปพบแพทย์ที่ดีมากคนหนึ่ง และเริ่มการบำบัด ดิฉันเรียนรู้ว่าดิฉันเป็นโรคเครียดหลังประสบเหตุสะเทือนใจด้วย (PTSD) ดิฉันจัดการกับโรคนี้ตามคำแนะนำของแพทย์

จากนั้นดิฉันก็ประสบปาฏิหาริย์ หลังจากสวดอ้อนวอนสุดกำลังและพยายามประยุกต์ใช้การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดในชีวิต พระเจ้าทรงนำเอาความรู้สึกผิดของดิฉันออกไปอย่างรวดเร็ว ชัดเจน และสัมผัสได้ สুরเสียงของพระองค์อธิบายว่าดิฉันไม่ต้องแบกความรู้สึกผิดเพราะโรคซึมเศร้าไม่ใช่ความผิดของดิฉัน พระเยซูคริสต์ทรงแบกภาระนั้นแทนดิฉันผ่านอำนาจการชดใช้ของพระองค์ ดิฉันเต็มไปด้วยความสว่างและรู้สึกมีความสุขอีกครั้ง

ดิฉันไม่ทราบเหตุผลทั้งหมดว่าทำไมต้องประสบความท้าทายเรื่องความเจ็บป่วยที่คุกคามชีวิต ถึงแม้จะยังจำทั้งหมดได้ แต่ความเจ็บปวดทางใจและทางกายหมดไปแล้ว ทุกวันดิฉันขอบคุณครอบครัว แพทย์ และเวลาที่ดิฉันอยู่ที่นั่นบนแผ่นดินโลก เพราะความเจ็บป่วยดิฉันจึงเกิดความเห็นใจและรักผู้อื่น ดิฉันเติบโตทางอารมณ์และทางวิญญาณ ได้รับความรู้ที่ดิฉันจะไม่ได้เรียนรู้ในวิธีอื่น ดิฉันประสบช่วงขณะอันล้ำค่าทางวิญญาณกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน ประสบการณ์ของดิฉันทำให้ดิฉันมีกำลังใจน้อมรับชีวิต ■



วิธีสร้างแผนความปลอดภัยป้องกันการฆ่าตัวตาย

โดย ดัก โธมัส

นักสังคมสงเคราะห์คลินิกผู้ได้รับใบอนุญาต

ท่านสามารถสร้างแผนความปลอดภัยได้เพื่อที่ว่าถ้าท่านคิดจะทำร้ายตนเอง ท่านสามารถเริ่มขั้นตอนที่ 1 และทำตามขั้นตอนต่อไปจนท่านรู้สึกปลอดภัย เวลาที่เหมาะสมจะสร้างแผนของท่านมากที่สุดคือก่อนท่านพบตนเองอยู่ในภาวะวิกฤต เก็บแผนของท่านไว้ในที่ซึ่งท่านจะดูได้ง่าย เช่นในโทรศัพท์มือถือ มีเว็บไซต์และแอปต่างๆ ที่มีแผนให้กรอกข้อมูล หรือท่านจะสร้างแผนด้วยความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ (ดูขั้นตอนที่ 6 ด้านล่าง) หรือสร้างเองโดยใช้ข้อเสนอแนะเหล่านี้

1. รับรู้สัญญาณเตือน

ความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมแบบใดบอกท่านว่าอาจกำลังเกิดวิกฤต เขียนไว้ด้วยคำพูดของท่านเอง ตัวอย่างเช่น “ฉันยกเลิกกิจกรรมทุกอย่างและอยากนอนอย่างเดียว” “เมื่อนึกถึงแต่ว่าตนเป็นภาระ” “เมื่อนึกถึงภาระจนระคายเคือง เหมือนต้องทำบางสิ่งบางอย่างเดี๋ยวนี้เพื่อให้หลุดพ้นความเจ็บปวด” การสังเกตสัญญาณเตือนเหล่านี้จะช่วยให้ท่านรู้ว่าท่านต้องเริ่มใช้แผน

2. พยายามสงบสติอารมณ์และปลอบตนเอง

เขียนรายชื่อกิจกรรมที่ทำให้ท่านผ่อนคลายและสบายใจเมื่อท่านเกิดความฟุ้งซ่านหรือคิดจะทำร้ายตนเอง ตัวอย่างอาจได้แก่ ไปเดินเล่น อาบน้ำอุ่น ออกกำลังกาย สวดอธิษฐาน หรือเขียนบันทึกส่วนตัว

3. คิดถึงเหตุผลที่ท่านมีชีวิตอยู่

บางครั้งความเจ็บปวดอาจกลืนหายไปกับความรู้สึกดีๆ เขียนรายชื่อคนที่ท่านรัก สิ่ง

ที่ท่านชอบทำ และพรที่ท่านสำนึกคุณไว้เตือนใจตนเอง

4. ไปหาคนอื่นๆ และขอความช่วยเหลือ

เขียนชื่อคนหลายๆ คน (พร้อมเบอร์โทรศัพท์) ที่ท่านสามารถพูดคุยได้ผู้ที่ยินดีและพร้อมจะ帮助您ทำแผนความปลอดภัยที่เหลือในช่วงวิกฤต คนเหล่านี้อาจได้แก่เพื่อน สมาชิกวัด และสมาชิกครอบครัว

5. พึงแน่ใจว่าท่านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

นี้อาจเกี่ยวข้องกับการขอให้บางคนช่วยนำเอาสิ่งที่ท่านอาจจะใช้ทำร้ายตนเองออกไป หรือไปที่อื่นจนกว่าความรู้สึกนั้นเปลี่ยนไปเขียนรายชื่อสภาวะแวดล้อมทางสังคม—เช่น สวนสาธารณะ โรงยิม โรงภาพยนตร์ เป็นต้น—ที่ปลอดภัยและเบนความสนใจ

6. หากท่านยังรู้สึกเหมือนจะทำร้ายตนเองให้ติดต่อผู้เชี่ยวชาญ

เขียนชื่อ หมายเลข และที่อยู่ของผู้เชี่ยวชาญการรักษา ห้องฉุกเฉิน และสายด่วนกรณีเกิดวิกฤต Suicide.org/international-suicide-hotlines.html มีหมายเลขสายด่วนของหลายสิบประเทศ ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาหมายเลข 1-800-273-TALK

7. หลังจากทำทั้งหมดนี้แล้วหากท่านยังรู้สึกไม่ปลอดภัย ให้โทรแจ้งหน่วยบริการฉุกเฉินหรือไปโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ที่สุดและขอความช่วยเหลือ

พระองค์ทรงรักษาเราได้

“ไม่มีความเจ็บปวด

ทางกาย บาดแผลทาง

วิญญาณ ความปวด

ร้าวของจิตวิญญาณ

หรือความปวดใจ

ทพพลภาพหรือความ

อ่อนแอที่ท่านหรือ

ข้าพเจ้าเคยเผชิญใน

ความเป็นมรรตยที่พระ

ผู้ช่วยให้รอดไม่ทรง

ประสมมาก่อน...

พระองค์ทรงเอื้อมมา

สัมผัส ช่วยเหลือ เยียวยา

และเพิ่มพลังกำลังให้เรา

ได้มากกว่าที่เราจะทำได้

พระองค์ทรงช่วยให้เรา

ทำสิ่งที่เราไม่อาจทำได้

โดยอาศัยเพียงพลังของ

เราเอง”

เอ็ดเดอร์เร็ด เอ. เบคเนอร์แห่ง
โครัมมัลคริสตศาสนิกสอง, “ทนแบก
สัจธรรมได้โดยง่าย,” *เลียวนา*,
พ.ศ. 2014, 90.

หมายเหตุบรรณาธิการ: บทความในนิตยสารของเดือนหน้าจะมีความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับคนที่กำลังต่อสู้กับความคิดจะฆ่าตัวตาย ข้อมูล “การฆ่าตัวตาย” ที่ topics.lds.org มีลิงก์ คำพูด และข้อมูลที่เป็นประโยชน์เช่นกัน



“ประชุมกัน ในนามของเรา”

พระเจ้าทรงกำหนดให้สภาวอร์ดและสภาสาขาช่วยเรา
ปฏิบัติศาสนกิจด้วยความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกัน

โดย เจคอบ อาร์. โจนส์

เมื่อไม่นานมานี้ผมเข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวกับครอบครัวหนึ่งที่ผมรักมาก เป็นสามภรรยาที่อายุน้อยกว่าลูกสาวตัวน้อยของพวกเขา ในฐานะอธิการ ผมมาที่บ้านของพวกเขา ส่วนหนึ่งเพราะทำตามการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณและส่วนใหญ่เพราะทำตามการกระตุ้นเตือนของคุณแม่กับพี่สาวที่เป็นห่วงคุณพ่อวัยหนุ่มคนนี้และอยู่ที่นั่นด้วย พระเจ้าทรงทำงานกับครอบครัวนี้จนเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตพวกเขาและนำพวกเขากลับสู่พรของพระกิตติคุณและศาสนจักร แต่บางอย่างเกิดขึ้นวันนั้น

หลายเดือนที่คุณพ่อวัยหนุ่มคนนี้กังวลมากเรื่องการหาเลี้ยงครอบครัว เขาคิดว่าอาชีพของเขาจะจบลงอีกไม่นาน และเขากับภรรยากำลังตัดสินใจว่าจะย้ายครอบครัวไปอยู่อีกรัฐหรือไม่ นั่นหมายความว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่กับครอบครัว เข้าวันนั้นคุณพ่อคนนี้ทราบว่าความช่วยเหลือด้านการเงินที่คาดหวังอย่างมากจะไม่มา ขาวนี้ทำให้ผิดหวังอย่างยิ่ง

เมื่อผมมาถึงอพาร์ตเมนต์ของพวกเขา ผมเห็นสีหน้าท้อแท้หมดกำลังใจของเขา ความรับผิดชอบในการหาเลี้ยงครอบครัวและข่าวร้ายนั้นทำให้คุณพ่อวัยหนุ่มคนนี้เครียดมาก

ภรรยาของเขาได้เลือกพระคัมภีร์บทหนึ่งเป็นบทเรียนเพื่อไขข้อกังวลที่พวกเขารู้สึกหนักใจ ผู้เป็นพ่ออ่านทั้งบท ท่านอาจจำถ้อยคำเหล่านี้จากอิสยาห์ 55 ได้

“ทุกคนที่กระหาย จงมาดื่มน้ำ และผู้ไม่มีเงิน จงมาหาซื้อและรับประทาน จงมาหาซื้อ . . . โดยไม่ต้องเสียเงินและค่าใช้จ่าย . . .

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ” (ข้อ 1, 8)





จากนั้นครอบครัวได้สนทนากันว่าข้อเหล่านั้นมีความหมายต่อพวกเขาอย่างไร พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในอพาร์ตเมนต์เล็กๆ นั้นเมื่อการสังสรรค์ในครอบครัวค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสภาครอบครัว คุณพ่อวัยหนุ่มคนนี้พูดถึงความกลัว ความกังวล และความปรารถนาของเขา ทุกคนแสดงความรักและความห่วงใยกัน พวกเขาพูดถึงสิ่งที่ต้องทำ ทางเลือกที่ดี และสิ่งที่ต้องดำเนินการ

นั่นเป็นการสนทนาที่เปิดเผยมาก มีความเห็นไม่ตรงกันบ้าง ผมรู้สึกที่ต้องฟังและสังเกตการณ์เท่านั้น สุดท้ายในความเป็นหนึ่งเดียวกัน สามภรรยาตั้งใจว่าพวกเขาควรตัดสินใจด้วยกันกับพระเจ้าผ่านการสวดอ้อนวอน จากนั้นผมจึงพูดสนับสนุนและให้กำลังใจ

รูปแบบการเปิดเผยของพระเจ้า

ผมจำได้ว่ามีไม่กี่ครั้งที่ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าแรงกล้ามากกว่าในอพาร์ตเมนต์เล็กๆ คำวันนั้นกับครอบครัวที่ยากจนและกำลังลำบาก นั้นเป็นสัมฤทธิ์ผลตามสัญญาของพระเจ้าที่ประทานแก่เหล่าสานุศิษย์นานมาแล้ว “ที่ใดซึ่งมีสองหรือสามคนมารวมกันในนามของเรา, เกี่ยวกับเรื่องใดก็ตาม, ตูเถิด, ที่นั่นเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขา” (คพ. 6:32)

พระดำรัสเหล่านั้นจากผู้ช่วยให้รอดไม่เพียงเป็นคำแนะนำที่ดีเท่านั้นแต่เป็นคำปณิธานด้วย สำหรับโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์วัยหนุ่มและออลิเวอร์ คาวเดอรี พระดำรัสเหล่านั้นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอธิบายหลักคำ

“ที่ใดซึ่งมีสองสามคนมารวมกันในนามของเรา, ... ตูเถิด, ที่นั่นเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขา” (คพ. 6:32)

สอนและรูปแบบเพื่อรับการเปิดเผยและการนำทางสำหรับการตัดสินใจในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

คือนั้นพระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางสภาครอบครัว พวกเขาอัญเชิญพระวิญญาณผ่านการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันในจุดประสงค์ พวกเขาเปี่ยมด้วยความรักที่มีต่อกัน พวกเขาเผยความคิดที่ดีที่สุดและประสบการณ์ของพวกเขาต่อกันและต่อพระเจ้า ทูลขอการนำทางของพระองค์ พวกเขาตัดสินใจในความเป็นหนึ่งเดียวกันและลงมือทำ

ศาสนจักรปกครองผ่านสภา

คู่มือศาสนจักรสอนหลักคำสอนเรื่องสภาดังนี้

“ศาสนจักรของพระเจ้าปกครองโดยสภาระดับสามัญ ระดับภาค ระดับสเตค และระดับวอร์ด สภาเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญต่อระเบียบของศาสนจักร

“ผู้นำหารือกันเพื่อประโยชน์ของบุคคลและครอบครัว ภายใต้กฎเกณฑ์ของการเป็นผู้นำฐานะปุโรหิตแต่ละระดับ”¹

ทุกระดับของศาสนจักรนี้ เราพยายามใช้หลักธรรมเดียวกันกับที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเหล่าสานุศิษย์และออลิเวอร์กับโจเซฟ—มารวมกันในความเป็นหนึ่งเดียวและสภา

แต่ละวอร์ดมีสภาวอร์ดที่ “ประกอบด้วยฝ่ายอธิการ พนักงานวอร์ด เลขานุการวอร์ด หัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิต ประธานโครัมเอ็ลเดอร์ หัวหน้าเผยแผ่วอร์ด ประธานสมาคมสงเคราะห์ ประธานเยาวชนชาย ประธานเยาวชนหญิง ประธานปลุมนววัย และประธานโรงเรียนวันอาทิตย์”²

งานทั้งหมดที่ทำโดยผู้นำวอร์ดกลุ่มนี้มุ่งช่วยให้ “สมาชิกมีประจักษ์พยาน รับศาสนพิธีแห่งความรอด รักษาพันธสัญญา และเป็นผู้ติดตามที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์”³

ท่านอาจเคยได้ยินข้อความนี้ “มีความปลอดภัยในคำแนะนำ”⁴ เพราะเหตุใดหรือ เหตุผลประการหนึ่งคือข้อเท็จจริงที่เรียบง่ายว่าไม่มีสักคนในพวกเราฉลาดเท่าพวกเราหลายคนรวมกัน เราแต่ละคนนำทัศนเฉพาะตัวและประสบการณ์ตลอดจนความเข้าใจออกมา

คู่มือศาสนจักรสอนเช่นกันว่าการประชุมสภาวอร์ดจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อนำทัศนของสมาชิกสภาแต่ละคนมารวมกัน “อธิการอธิบายเรื่องแต่ละเรื่องที่กำลังพิจารณาระหว่างการประชุม แต่โดยปกติอธิการไม่ตัดสินใจ

ใจเลือกวิธีแก้ปัญหานั้นกว่าได้สนทนากันก่อน
อธิการกระตุ้นให้เกิดการสนทนาโดยไม่เข้าไป
ครอบงำ แต่จะถามคำถามและอาจขอให้สมาชิก
สภาคนใดคนหนึ่งเสนอแนะ จากนั้นจึงรับฟัง
อย่างถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ การสนทนาเหล่านี้ควร
ส่งเสริมบรรยากาศที่ทำให้เกิดการคล้อยใจ”⁵

กล่าวคือ เรานำพรสวรรค์ ความสามารถ และ
ทักษะเฉพาะตัวออกมา เราทูลขอพระเจ้าให้
สถิตกับเรา นำทางเราด้วยพระวิญญาณของ
พระองค์ ชดเชยความต่างในสิ่งที่เราขาด และ
รู้ความต้องการของสมาชิกที่เราจะใช้ เราพูดถึง
ความต้องการของครอบครัวและแต่ละบุคคล เรา
พยายามตัดสินใจด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน จาก
นั้นเราไปทำงานและทูลขอให้พระเจ้าประทานพร
แก่สมาชิกของวอร์ด

การหารือกันในสภาวอร์ด

แปดเดือนก่อนผมไปเข้าร่วมการสังสรรค์ใน
ครอบครัวกับครอบครัวนั้น สภาวอร์ดมารวมกัน
ในช่วงเช้าวันอาทิตย์วันหนึ่ง เราเปิดสภาด้วย
การสวดอ้อนวอนและดูวีดิทัศน์เกี่ยวกับการช่วย
แต่ละบุคคลและครอบครัวให้ได้รับพรและศาสน-
พิธีของพระกิตติคุณ ผมถามสมาชิกสภาว่าคิดถึง
ใครขณะดูวีดิทัศน์ นั้นนำไปสู่การสนทนาเกี่ยว
กับครอบครัวนี้ เราแสดงความรักต่อพวกเขา
เราพูดถึงการเรียกที่เป็นไปได้ วิธีที่
เราจะช่วยให้คุณทำงานได้รับแต่งตั้ง
ในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค
และวิธีที่เราจะช่วยให้สามภรรยาคุณ
ได้รับศาสนพิธีพระวิหาร

ในฐานะอธิการผมมอบหมายงาน
บางอย่าง ดูเหมือนการสนทนาเกือบ
จบแล้ว แต่รู้สึกว่ามีบางอย่างไม่ถูก
ต้องนัก ประธานเยาวชนหญิงพูดใน
ท้ายที่สุดว่า “ดิฉันคิดว่าเรากำลังก้าว
เร็วไป ดิฉันรู้สึกเหมือนว่าเราต้องเน้น
พื้นฐานกับพวกเขา ก่อน เช่น การ
สังสรรค์ในครอบครัว การศึกษาพระ
คัมภีร์ และการสวดอ้อนวอน จากนั้น

ความรู้สึก “ไม่ถูกต้อง” หายไป เธอพูดไม่ใช่ใน
นามขององค์การเยาวชนหญิง แต่จากความรักที่มี
ต่อครอบครัวนี้ และในขณะนั้นพระวิญญาณเป็น
พยานต่อเรายืนยันความจริงของคำแนะนำจากเธอ

ความเห็นของซิสเตอร์ท่านนี้เปิดการสนทนา
อีกครั้ง เราพูดคุยกันเกี่ยวกับวิธีช่วยครอบครัววาง
รูปแบบการศึกษาพระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอน
และการสังสรรค์ในครอบครัว น้องสาวของคุณ
พ่อวัยหนุ่มกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอร์ดคน
หนึ่งของเรา ด้วยเหตุนี้หัวหน้าเผยแผ่เวิร์ดจึงรับ
งานมอบหมายให้ทำงานกับเธอและผู้สอนประจำ
บ้านเพื่อจัดสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำ ผม
กับภรรยามอบหนังสือแนะนำ *การสังสรรค์ใน
ครอบครัว* และเพลงสวดเล่มหนึ่งให้ครอบครัว
ของพวกเขา

การสนับสนุนที่สอดคล้องกันมากที่สุดและพลัง
มาจากคุณแม่และน้องสาวของคุณพ่อวัยหนุ่มคน
นี้เมื่อพวกเขาเข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัว
เป็นประจำจนนำไปสู่คืนครอบครัวครั้งสำคัญนั้นที่
ผมมีโอกาสเข้าร่วม

หนังสือคู่มือกล่าวว่า “ทั้งชายและหญิงควรรู้สึ
กว่าความคิดเห็นของตนได้รับความสำคัญในฐานะ
ผู้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ . . . บางครั้งมุมมองของ
สตรีแตกต่างจากบุรุษ และมุมมองนั้นยังเพิ่ม
ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความเข้าใจและการ



“เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อมนุษยชาติของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

ตอบสนองความต้องการของสมาชิกด้วย”⁶ ในฐานะอธิการที่อายุน้อย ผมนั่งในสภากับประธานปูลมวัย ประธานเยาวชนหญิง และประธานสมาคมสงเคราะห์ผู้ที่มีปัญญา มีประสบการณ์ชีวิต และความเข้าใจลึกซึ้งกว่าผมมาก พวกเขาเป็นครูสอนผมบ่อยมากในอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์ แม้ในการเป็นบิดาและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ดี

ผมสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อสตรีของศาสนจักรนี้ ผมหวังว่าพี่น้องสตรีของเราจะไม่รู้สึกว่ามีใครฟังหรือสนใจพวกเขาในการประชุมสภาของเรา สมาชิกสภาออร์ดทำงานหัดเทียมกัน กฎของฝ่ายประธานที่มอบให้อธิการเป็นเรื่องของระเบียบ การจัดระบบ และความรับผิดชอบที่มอบหมายแต่ไม่ใช่การแต่งตั้งให้เข้าครอบงำหรือควบคุมทางวิญญาณ

ความเป็นหนึ่งเดียวกัน

คู่มือพูดถึงความสำคัญของความเป็นหนึ่งเดียวกันดังนี้ “หลังจากเปิดการสนทนา อธิการอาจตัดสินใจหรืออาจรอหรือเรื่องดังกล่าวกับที่ปรึกษา ก่อน หลังจากอธิการตัดสินใจแล้ว สมาชิกสภาควรสนับสนุนการตัดสินใจนั้นด้วยวิญญาณของความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

“หากสมาชิกสภารู้สึกไม่มั่นใจอย่างยิ่งกับการตัดสินใจครั้งสำคัญ อธิการอาจขอให้พิจารณาต่อไปในการประชุมสภาคราวหน้าโดยแสวงหาการยืนยันและความเป็นหนึ่งเดียวกันทางวิญญาณ”⁷

ความเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่มีความปลอดภัยในสภา บางครั้งเราแต่ละคนคิดว่าเรารู้ว่าต้องดำเนินการอย่างไร เรามักต้องการกระโดดไปให้ถึงผลลัพธ์สุดท้ายทันที เราลืมไปว่าเป้าหมายสุดท้ายของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในการพัฒนาแผนดำเนินงานของเรา แต่คือให้บุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ได้รู้จักพระองค์ ท่านคงจำได้ว่าพระเจ้าทรงสดอ้อนวอนให้สานุศิษย์ของพระองค์อย่างไร

“และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา . . .

“ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อพวกเขา ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อโลก แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะว่าเขาเป็นของพระองค์ . . .

“... ข้าแต่พระบิดาผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์ทรงพิทักษ์รักษาบรรดาคนที่พระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์ เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เหมือนอย่างข้าพระองค์กับพระองค์ . . .

“ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์” (ยอห์น 17:3, 9, 11, 23)

วัตถุประสงค์ของพระเจ้าคือให้เราเป็นของพระองค์—เพื่อเราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์ กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และกับกันและกัน แนวทางปฏิบัติสำคัญเท่าๆ กับผลลัพธ์ สภาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางปฏิบัติที่เบี่ยงเบนกำหนดเพื่อให้บรรลุความเป็นหนึ่งเดียวกันและทำให้เราเป็นของพระคริสต์ พระเจ้าตรัสไว้ว่า “จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีใช้ของเรา” (คพ. 38:27)

พระบัญญัติดังกล่าวอาจใช้เป็นการทดสอบได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น พระเจ้าอาจตรัสในทางกลับกันว่า “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าเจ้าเป็นของเราเมื่อเจ้าเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและเป็นหนึ่งเดียวกับเรา”

บิดาของครอบครัวอาจได้รับการเปิดเผยว่าการย้ายครอบครัวไปอยู่ที่ใหม่จะทำให้เกิดผลและความเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่หากปราศจากความเป็นหนึ่งเดียวกันของ



ภรรยาและลูก แผนของเขาอาจไม่เกิดผลตามคาด
อธิการอาจได้รับการเปิดเผยสำหรับแผน
งานเผยแผ่เวอร์ต แต่หากสภาวอร์ตไม่เป็นหนึ่ง
เดียวกันกับการเปิดเผยนั้น พระจะไม่เกิดขึ้น
อธิการจะสงสัยว่าผิดพลาดตรงไหน

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัม
อัครสาวกสิบสองทูตถึงการดำเนินงานของสภาฝ่าย
ประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองตั่งนี้

“การเรียกชาย 15 คนสู่ความเป็นอัครสาวก
ศักดิ์สิทธิ์ให้ความคุ้มครองที่ดีเยี่ยมแก่เราในฐานะ
สมาชิกของศาสนจักร เพราะเหตุใดหรือ เพราะ
การตัดสินใจของผู้นำเหล่านี้ต้องเป็นเอกฉันท์
ลองนึกดูว่าพระวิญญาณต้องทรงดลใจชายทั้ง 15
คนอย่างไรเพื่อทำให้เกิดความเป็นเอกฉันท์ ชาย
15 คนนี้มีภูมิหลังทางการศึกษาและงานอาชีพที่
หลากหลาย มีความเห็นที่แตกต่างกันในหลายเรื่อง
เชื่อข้าพเจ้าเถิด! ชาย 15 คนนี้—ศาสดาพยากรณ์
ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย—รู้ว่าพระประสงค์ของ
พระเจ้าคืออะไรเมื่อมีความเป็นเอกฉันท์!”⁸

ผมเป็นพยานว่าพระเจ้าสนพระทัยรายละเอียด
ของชีวิตเราแต่ละคน ผมอัครรรยใจเสมอที่พระ
ผู้ช่วยให้รอดเต็มพระทัยจะไป หรือส่งผู้รับใช้คน
หนึ่งของพระองค์มาช่วยชีวิตบุตรธิดาคนหนึ่งของ
พระองค์ ผมสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อสภาที่กำหนดมา
พร้อมความรับผิดชอบให้ดูแลบุตรธิดาของพระ
บิดาบนสวรรค์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ท่านสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาครอบครัวจากคำ
ปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญ เดือนเมษายน 2016 ของ
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด เรื่อง “สภาครอบครัว”

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 4.1.
2. คู่มือเล่ม 2, 4.4.
3. คู่มือเล่ม 2, 4.4.
4. ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์, “Listen Together” (การให้ข้อคิด
ทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์, 4 ก.ย. 1988), 2,
speeches.byu.edu.
5. คู่มือเล่ม 2, 4.6.1.
6. คู่มือเล่ม 2, 4.6.1.
7. คู่มือเล่ม 2, 4.6.1.
8. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การสนับสนุนศาสดาพยากรณ์,”
เล็ยไฮนา, พ.ย. 2014, 75.



ถ้าท่านไม่รับใช้ในสภาวอร์ต

- ในฐานะผู้เยี่ยมชมหรือผู้สอนประจำบ้าน ท่าน
สามารถสวดอ้อนวอนให้คนที่ท่านเยี่ยม ท่าน
ดูแลพวกเขา เมื่อท่านรายงานต่อผู้นำว่าครอบครัว
เหล่านั้นเป็นอย่างไร ท่านสามารถสวดอ้อนวอน
ขอให้ข้อมูลนั้นไปถึงสภาวอร์ตและสมาชิกสภา
ได้รับการนำทางจากพระวิญญาณให้สนองความ
ต้องการของครอบครัวเหล่านั้น
- ท่านอาจมีคู่มือที่ท่านส่งเขาไปเข้าการประชุม
สภาวอร์ตเป็นประจำ ท่านอาจถูกล่อลวงให้พรั
บ่นเพราะเขาไม่อยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านถูก
ทิ้งให้เตรียมลูกๆ มาโบสถ์คนเดียว ท่านสามารถ
สวดอ้อนวอนขอให้คู่มือของท่านได้รับการนำ
ทางจากพระวิญญาณ ขอให้การรับใช้ของเขานำ
บุตรธิดาบางคนของพระบิดาบนสวรรค์มาหาพระ
คริสต์ และขอให้ครอบครัวท่านได้รับพร
- เมื่อท่านได้รับการเรียกหรือได้รับเชิญให้พูดใน
การประชุมศิโรตถ์ ท่านสามารถรู้ได้ว่าโอกาส
ให้รับใช้นั้นมาจากพระเจ้าผ่านผู้รับใช้ของ
พระองค์ผ่านสภา

มุ่งหน้าฝ่าช่วงหยุดนิ่ง

กิจกรรมกลางแจ้งเช่น การเดิน ขึ้นเขา การปั่นจักรยาน และการเล่นสกีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตผมเมื่อเร็วๆ นี้ผมตระหนักว่าเวลาของเราบนแผ่นดินโลกคล้ายกันมากกับเวลาที่ผมทุ่มเทให้การออกกำลังกายกลางแจ้ง ผมมักจะเน้นสร้างความแข็งแกร่งและทักษะในกิจกรรมครั้งละหนึ่งอย่างหรือฤดูกาลละหนึ่งอย่าง จากนั้นก็สลับไปเล่นอีกอย่างตามการเลือก โอกาส หรือคำเชิญชวน แต่ไม่ว่าผมจะรู้สึกมั่นใจและสมบูรณ์แข็งแรงเพียงใดในการออกกำลังกายหนึ่งแล้วสลับไปทำแบบใหม่ ผมก็ยังพบว่าตัวเองเหนื่อยง่าย ไม่บรรลุเป้าหมาย และรู้สึกกลัมน้ำหนักอย่างที่ผม “ไม่เคยรู้สึกมาก่อน” จากนั้นผมจะหมกมุ่นกับการออกกำลังกายใหม่ สร้างความอดทนและทักษะที่จำเป็นขึ้นมาใหม่

ในทำนองเดียวกัน ชีวิตเรามักจะมุ่งเน้นนิสัยบางอย่าง เรารู้สึกสบายใจจากนั้นโดยการเลือก โอกาส หรือคำเชิญชวน ช่วงหยุดนิ่งของความสบายใจกลายเป็นช่วงเวลาของความท้าทายและโอกาสให้เติบโต

การรับมือกับเรื่องท้าทายของชีวิตเป็นภารกิจที่น่าหวาดหวั่น นี่ไฟ

ไม่ว่าผมจะรู้สึกมั่นใจและสมบูรณ์แข็งแรงเพียงใดในการออกกำลังกายหนึ่งแล้วสลับไปทำแบบใหม่ ผมก็ยังพบว่าตัวเองเหนื่อยง่าย ไม่บรรลุเป้าหมาย และรู้สึกกลัมน้ำหนักอย่างที่ผม “ไม่เคยรู้สึกมาก่อน”

กระตุ้นให้เรา “มุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์, โดยมีความเจตจำนงอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ดื่มน้ำพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูก่อน, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 เนไฟ 31:20)

บางครั้งผมสงสัยว่าจะดีเพียงใดถ้ายังอยู่ในโลกก่อนเกิดคอยฟังพระบิดาบนสวรรค์ รับสั่ง กับเราเกี่ยวกับแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระองค์ แต่ความเจริญก้าวหน้าของเราต้องใช้ “ห้องเรียน”—แผ่นดินโลก—ที่เราสามารถประสบการณ์เป็นมรรตัยด้วยตนเอง

ตลอดหลายปีที่ผ่านมาเมื่อผมเป็นพยานถึงความจริงและความจำเป็นที่ต้องมีแผนของพระบิดาบนสวรรค์ โอกาสใหม่ๆ และประสบการณ์ที่เจ็บปวดบางครั้งได้ฝังคำสอนเรื่องนี้ไว้ในจิตวิญญาณของผม ดูเหมือนเราจะเรียนรู้ความจริงในพระกิตติคุณทีละน้อยโดยกลับไปเรียนรู้เรื่องเดิมครั้งแล้วครั้งเล่า บางครั้งผมพบตนเองกำลังถามว่า “เราต้องเรียนรู้เรื่องนี้ลึกซึ้งอีกแค่ไหน” หรือเช่นเดียวกับการออกกำลังกาย “ผมยังต้องฝึกกล้ามเนื้ออีกกี่มัด”

เนกเช่นฤดูกาลของชีวิตเปลี่ยนแปลงไปและความท้าทายมีหลากหลาย ผมยังรู้เช่นเดิมว่าพระเจ้าจะทรงจัดหาประสบการณ์ที่จำเป็นให้ผม เมื่อผมมุ่งหน้า ผมจะเรียนรู้การเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นและกลับไปที่ประทับของพระองค์ ■

คริสโตเฟอร์ เดรก, รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา



คราวนี้ดิฉันลงมือทำ

ดิฉันรัดเข็มขัดที่นั่งสำหรับเด็กที่ใช้จนเก่าให้กับลูกสาว งบประมาณของเรามีน้อย ดิฉันจึงขอบพระทัยสำหรับของใช้แล้วที่เพิ่งได้มา ดิฉันใช้เป็นที่นั่งเสริมตั้งแต่ลูกสาวของดิฉันโตเกินกว่าจะนั่งที่สำหรับเด็กตัวเก่า วันที่สวยงามนั้นดิฉันตั้งใจจะไปทำธุระ

เรานำรถเข้าไปจอดที่แรกคือห้องสมุด ขณะปลดเข็มขัดให้ลูกสาว ดิฉันสังเกตเห็นหญิงสาวชาวลาตินอเมริกันจอดรถใกล้กับเรา ทารกที่ไม่สามารถประคองตัวได้เต็มที่นั่งหลังค่อมเหมือนบอลลูกเล็กอยู่เบาะหลัง คุณแม่วัยสาวพยายามรัดเข็มขัดที่นั่งให้แน่นพอสำหรับร่างเล็กๆ ของเขา ดิฉันมีความคิดสองอย่าง

“เธอไม่มีที่นั่งสำหรับเด็กของเธอ ของที่ฉันมีอยู่น่าจะให้เธอได้”

จากนั้นดิฉันก็พูดด้วยตัวเองไว้

“เธออาจจะไม่พูดภาษาอังกฤษ ฉันอาจทำให้เธอไม่พอใจ ที่นั่งสำหรับเด็กของฉันเก่ามาก เธอคงไม่อยากได้ ถ้าเธออยากได้ละ ฉันจะเอาที่ไหนใช้”

ดิฉันจึงไม่ทำอะไร

เธอเลื่อนเข้าไปนั่งที่คนขับแล้วขับรถออกไป

ก่อนดิฉันไปถึงประตูห้องสมุด ดิฉันรู้สึกผิดมาก ดิฉันรู้ว่าตนเลือกผิดไปแล้ว และไม่มีทางแก้ไข

ดิฉันดึงประตูแต่ประตูไม่ขยับ ห้องสมุดยังไม่เปิด ดิฉันไปทำธุระที่เหลือขณะภาพเหตุการณ์นั้นยังวนเวียนอยู่ในความคิด รู้สึกไม่สบายใจที่ดิฉันไม่ได้ทำอะไร

หลังจากทำธุระสุดท้ายเสร็จ ดิฉันตัดสินใจไปที่ห้องสมุดอีกครั้ง ดิฉันนำรถเข้าไปจอดที่เดิม ยังความประหลาดใจแก่ดิฉัน

ดิฉันเห็นคุณแม่คนเดิมกับลูกชาย จอดรถข้างดิฉันอีกครั้ง ภาระหนักอึ้งถูกยกออกจากใจ

คราวนี้ดิฉันลงมือทำโดยไม่ลังเล ดิฉันปลดเข็มขัดรัดที่นั่งของลูกสาวและเดินเข้าไปหาเธอ เธอไม่พูดภาษาอังกฤษ ดิฉันทำมือชี้ไปทางลูกน้อยของเธอ ที่นั่งสำหรับเด็ก และรถของเธอ เรารัดที่นั่งสำหรับเด็กไว้ในรถของเธอ ขณะแสดงวิธีใช้ให้เธอดู ดิฉันรู้ตัวว่าดิฉันรู้ภาษาสเปนที่ต้องใช้แค่คำว่า “gracias”

ใจดิฉันอึดอัดด้วยความสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเมตตา ประทานโอกาสครั้งที่สองให้ดิฉันได้ช่วยสตรีที่กำลังลำบากคนนั้น

ดิฉันเพิ่มธุระเรื่องสุดท้ายเข้าไปในรายการ—ร้านประหยัต์ใกล้บ้าน ดิฉันรัดเข็มขัดที่นั่งให้ลูกสาวและขับรถไปที่ร้านนั้นอย่างระมัดระวัง ที่นั่งสำหรับเด็กวางอยู่บนพื้นตรงมุมด้านหลังร้าน—เหมือนกับที่นั่งที่ดิฉันเพิ่งให้ไปและเก่าพอกัน ดิฉันซื้อความรู้สึกครั้นคร้ามและอ่อนน้อมถ่อมตนกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเข้าวันนั้น

โดยผ่านการสอนที่อ่อนโยนแต่มีประสิทธิภาพของพระผู้ช่วยให้รอด บทเรียนฝังลึกในใจดิฉันว่าจงทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครั้งแรก ■

เทเรซา วีเวอร์, รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

คราวนี้ดิฉันลงมือทำโดยไม่ลังเล ดิฉันทำมือชี้ไปทางลูกน้อยของเธอ ที่นั่งสำหรับเด็ก และรถของเธอ เรารัดที่นั่งสำหรับเด็กไว้ในรถของเธอ



ผู้สนใจที่ดิฉันไม่เคยเห็น

ดิฉันได้รับพรที่มีพ่อแม่แสนดี คุณแม่เป็นสมาชิกศาสนจักร ถึงแม้คุณพ่อไม่ได้เป็นแต่ท่านก็ยังสนับสนุนเราในกิจกรรมต่างๆ ของศาสนจักร ช่วงที่เติบโตใหญ่ดิฉันสวดอ้อนวอนทุกวันขอให้คุณพ่อเข้าร่วมศาสนจักร

เมื่อดิฉันได้รับปีติพรขณะอายุ 16 ปี ดิฉันได้รับสัญญาว่าดิฉันจะเป็นอิทธิพลในการช่วยให้คุณพ่อเข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันพูดคุยกับท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ในเซมินารี ดิฉันบอกท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าเราจำเป็นต้องรับบัพติศมาและรับการยืนยันเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า (ดู ยอห์น 3:5) ดิฉันบอกท่านทั้งน้ำตาเกี่ยวกับพรของพระวิหารที่จะทำให้เราได้อยู่ด้วยกันตลอดไป

ดิฉันเรียนที่โรงเรียนเล็กๆ แห่งหนึ่งในรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ดิฉันมีเพื่อนที่ดีมากช่วงเรียนมัธยมปลายแม้ดิฉันจะเป็นสมาชิกศาสนจักรคนเดียวในชั้นก็ตาม สมัยนั้นประธานเดวิด โอ. แมคเคย์

(1873–1970) เป็นศาสตราจารย์ เราได้ยินคำแนะนำของท่านบ่อยๆ ว่า “สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา” (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: เดวิด โอ. แมคเคย์ [2011], บทที่ 6) ฤดูร้อนปีหนึ่งดิฉันกับมารีสันพี่สาวชวนเพื่อนบางคนไปเรียนกับผู้สอนศาสนา พวกเขาเรียนได้สองบทและไม่สนใจอีก เราผิดหวังแต่นั้นไม่ได้ทำให้มิตรภาพของเราสิ้นสุด

ดิฉันไปเรียนมหาวิทยาลัยปลายฤดูร้อนปีนั้น ระหว่างเทอมฤดูใบไม้ผลิ ดิฉันได้รับจดหมายจากคุณพ่อ ท่านเขียนว่า “นับเป็นเกียรติอย่างที่สุดที่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัวของลูกสาวที่ยอดเยี่ยม เพราะประจักษ์พยานที่เข้มแข็งของลูกในพระกิตติคุณ การประชุม และความสนใจในเยาวชนคนอื่นๆ ในฤดูร้อนที่ผ่านมา พ่อจึงเริ่ม

สนใจศาสนจักร แม่พ่อก็จะหาที่บ้านอยู่ข้างนอก และลูกกับเพื่อนๆ จัดการประชุมเหล่านั้นอยู่ข้างใน แต่พ่อเชื่อมั่นว่าพ่ออยู่ข้างนอกมานานพอแล้ว พ่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์หลายครั้งสำหรับแม่ของลูก ความจริงที่ว่าเธอได้รับการเลี้ยงดูในศาสนจักร และสำหรับวิธีที่เธอเลี้ยงดูลูกสาวของพ่อ”

ไม่นานคุณพ่อก็รับบัพติศมาหนึ่งปีต่อมาครอบครัวเราได้รับการผนึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ในพระวิหารเมฆา แอริโซนา

ถึงแม้ไม่มีเพื่อนคนใดของเราเข้าร่วมศาสนจักร แต่คนสำคัญที่สุดในชีวิตเราเข้าร่วม เราไม่มีวันรู้ว่าเราจะได้รับพรอย่างไรเมื่อเราทำตามคำแนะนำของศาสตราจารย์ ■

ไคแอน มิทเชลล์ คอลล์, รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

แม่พ่อก็จะหาที่บ้านอยู่ข้างนอก และลูกกับเพื่อนๆ จัดการประชุมเหล่านั้นอยู่ข้างใน แต่พ่อเชื่อมั่นว่าพ่ออยู่ข้างนอกมานานพอแล้ว



หาเอเทียน

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนไปรับใช้งานเผยแผ่
เติมเวลา ผมไปเยี่ยมบ้านเพื่อน
เก่าคนหนึ่งที่ไม่เป็นสมาชิกของ
ศาสนจักร ผมตั้งใจจะอยู่แค่ไม่กี่นาที
แต่เพราะพายุฝนกระหน่ำ ผมจึงต้อง
อยู่นานกว่าที่คาดไว้ ด้วยเหตุนี้ ผมกับ
เพื่อน และคุณแม่ของเขาจึงนั่งคุย
กันเกี่ยวกับศาสนจักรและงานเผยแผ่
ของผมที่จะมาถึง

ผมอธิบายว่าผมอาจได้รับมอบ
หมายให้ไปรับใช้ในเมืองอย่างเช่น รีโอ-
ดีจาเนรู เบโรโอลีซอนดี หรือบราซีเลีย

ด้วยเหตุผลบางอย่างคุณแม่ของเธอ
เขาตัดสินใจให้ที่อยู่น้องสาวของเธอ
ซึ่งอาศัยอยู่ใกล้เมืองรีอูดีจาเนรูกับผม
เธอบอกว่าผมควรไปเยี่ยมเธอถ้าผม
ถูกส่งไปที่นั่น

ผมจากไปเป็นผู้สอนศาสนาวันที่
7 กรกฎาคม ค.ศ. 1982 ผมรับใช้หลาย

เมือง รวมทั้งเมืองที่อยู่ใกล้บ้านคุณ
น้าของเพื่อน ผมคิดจะไปเยี่ยมเธอ
แต่บ้านของเธอไม่ได้อยู่ในเขตของ
ผม ผมไม่ได้บอกผู้สอนศาสนาที่อยู่
เขตนั้นเกี่ยวกับเธอเพราะผมยังหวัง
ว่าจะไปเยี่ยมเธอด้วยตนเองได้

สมัยนั้นผู้สอนศาสนารับใช้ 18 เดือน
เวลาผ่านไปโดยไม่ได้พบคุณน้าของ
เพื่อนและครอบครัวของเธอ

หลายปีต่อมา ขณะเข้าร่วมงาน
สังสรรค์วอร์ด ผมบังเอิญพบเพื่อนที่
ไม่เป็นสมาชิกคนนั้น ผมทราบดีว่าญาติ
คนหนึ่งของเขาชวนมา นั่นก็คือคุณ
น้าเอเทียนที่เพิ่งรับบัพติศมาเข้ามา
ในศาสนจักร จากนั้นผมก็ทราบดีว่าคุณ
น้าเอเทียนเพิ่งย้ายจากรัฐรีอูดีจาเนรู
มาอยู่ในวอร์ดของเรา ผมรักคุณน้าเอ-
เทียนของเขาทันที และเราชอบคุยกัน
เกี่ยวกับความทรงจำของเราในรีอูดีจา-

เนรู แต่ผมละอายใจที่ทราบดีว่าเธอเป็น
ผู้หญิงคนเดียวที่อยู่กับที่ ผมอยากไป
เยี่ยมในช่วงเป็นผู้สอนศาสนา เธอเพิ่ง
รับบัพติศมาได้ไม่นาน หลังจากสาม
เธอสิ้นชีวิตกะทันหัน

โชคดีที่เธอให้อภัยผมเพราะผมไม่
ได้กระตุ้นผู้สอนศาสนาคนอื่นให้ไป
เยี่ยมเธอ แต่เธอเสียเวลาเวลาที่เสีย
ไปขณะที่เธอไม่ได้รับพรของพระ
กิตติคุณ

ไม่เฉพาะอดีตผู้สอนศาสนาเท่านั้น
ที่รู้สึกเสียใจเช่นนี้แต่เราทุกคนอาจ
รู้สึกเช่นกันถ้าเราเพิกเฉยต่อการ
กระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ไม่ว่า
จะหมายถึงการชวนเพื่อนมาร่วม
กิจกรรมศาสนจักรหรือให้ใบแจ้งชื่อที่
อยู่กับผู้สอนศาสนา ขอให้เราเข้าเฝ้า
พระเจ้าและทูลขอการดลใจ พระองค์
จะตรัสกับเราโดยสุรเสียงสงบแผ่ว
เบาของพระวิญญาณ พระองค์จะ
ประทานความช่วยเหลือที่เราต้องการ
เพื่อทำงานเผยแผ่ศาสนาด้วยความ
ทุ่มเทและความรัก ■

เอลสัน คาร์ลอส เฟอร์เรรา ปารานา, บราซิล



ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง

วิธีที่สื่อมีอิทธิพลต่อเรา

โดย อายเชีย แทน

ในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี เราถูกกระหน่ำด้วยทางเลือกสารพัด อาทิ ดูนีส์ อ่านนัสนี ฟังนีส์ สังคมของเราท่วมท้นไปด้วยสื่อและความบันเทิง อิทธิพลที่สื่อมีต่อความเชื่อ ความนึกคิด และการกระทำของเราแทบยลแต่มีพลัง สิ่งที่เรายอมใส่เข้ามาในความคิดเราจะหล่อหลอมตัวเรา—เราเป็นอย่างไรที่เราคิด งานวิจัยระดับปริญญาโทของดิฉันต้องสำรวจอิทธิพลของสื่อ บทสรุปอันน่าหนักใจที่ดิฉันพบคือสื่อที่เราเลือกบริโภคจะมีผลต่อเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่ว่าดีหรือร้าย

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบดনারแห่งโคว์รัมฮิลล์สอสังขาสอบถามว่า “เทคโนโลยีไม่ได้ดีหรือเลวในตัวมัน

เอง แต่จุดประสงค์ที่เทคโนโลยีทำให้บรรลุผลสำเร็จเป็นตัวบ่งชี้ความดีหรือความเลว”¹ การกิจของเราคือไม่ปฏิเสธเทคโนโลยีแต่ใช้ในวิธีที่จะยกระดับชีวิตเรา

เราสามารถใช้เวลาของสื่อเพื่อประโยชน์ของเรา ทำให้ความนึกคิดและพฤติกรรมของเราดีขึ้นโดย

(1) ยอมรับว่าเราอ่อนไหวต่ออิทธิพลของสื่อ และตระหนักว่าสื่อมีอิทธิพลต่อเรา

(2) แยกแยะและเลือกสื่อที่ดี



สื่อมีผลต่อเราอย่างไร

ไม่มีใครมีภูมิคุ้มกันอิทธิพลของสื่อ เราคาดไม่ถึงว่าจะหมกมุ่นกับสื่อที่ออกแบบไว้ให้มีผลต่อเราทางใจและทางอารมณ์โดยไม่รับอิทธิพลของสื่อนั้นไว้ในจิตใต้สำนึกของเราหลังจากภาพยนตร์เรื่องนั้นจบไปนานแล้ว ปิดหนังสือเล่มนั้นนานแล้ว หรือเพลงจบไปนานแล้ว คนที่เชื่อว่าสื่อไม่มีผลต่อพวกเขามักจะเป็นคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดเพราะพวกเขาไม่ยอมเชื่อว่าสื่อมีอิทธิพลและด้วยเหตุนี้จึงไม่ระวัง น้ำจะซึมผ่านรอยร้าวในเรือตลอดเวลาไม่ว่าเราจะรู้หรือไม่รู้ว่ามีรอยร้าว นั่นใดก็ฉนั้นนั่น สื่อจะมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของเราตลอดเวลา เช่นกันไม่ว่าเราจะจัดการหรือไม่จัดการกับผลกระทบของมัน

สื่อบันเทิงสามารถมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของเราได้เมื่อเราหันไปใช้สื่อนั้นคลายเครียดจากชีวิตประจำวัน เรามักใช้ความบันเทิงเป็นเครื่องหย่อนใจชั่วคราวจากความทุกข์ประจำวัน ไม่ว่าจะผ่านภาพยนตร์ หนังสือ โทรทัศน์ นิตยสาร หรือดนตรี ถึงแม้เราจะใช้สื่อบันเทิงเพื่อผ่อนคลาย แต่เราต้องไม่ผ่อนคลายมาตรฐานของเรา นั่นเป็นเวลาที่เราต้องระวังสิ่งที่เรายอมให้เข้ามาในความคิดของเรา

เพื่อให้ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ บางคนถึงกับยอมรับข่าวสารทุกอย่างที่สื่อมอบให้ ด้วยเหตุนี้จึงยอมให้ทัศนคติที่สื่อนำเสนอมีอิทธิพล

ต่อการรับรู้ของพวกเขา นักวิจารณ์ภาพยนตร์พูดถึงการใช้แนวคิดนี้ในภาพยนตร์ว่า

“การทำให้ความเชื่อที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงต้องอาศัยการสร้างสภาพแวดล้อมที่แปลกประหลาดหรือมหัศจรรย์พันลึก ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง สร้างความรู้สึกว่าเป็นอีกเวลาหนึ่ง หรือสร้างตัวละครประหลาดๆ ทั้งนี้เพื่อให้เราับเจตนาอารมณ์ อารมณ์ และบรรยากาศทั้งหมดของภาพยนตร์เรื่องนั้น ถ้าผู้สร้างภาพยนตร์เชี่ยวชาญการสร้าง

**ความรับผิดชอบของ
เราไม่ใช่หลีกเลี่ยง
สื่อทั้งหมดหรือ
ปฏิเสธสื่อที่ไม่ดี
เท่านั้นแต่เลือกสื่อที่
ดีงามและสร้างสรรค์
จรรโลงใจด้วย**

ความจริงลักษณะนี้ เรายินดีพักความไม่เชื่อของเราไว้ชั่วคราว เราทิ้งความเคลงเคลงสงสัยและความสามารถในการใช้เหตุผลไว้เบื้องหลังขณะเข้าสู่โลกจินตนาการของภาพยนตร์”²
ถ้าเราพักความไม่เชื่อของเราไว้

ชั่วคราว เรามักจะเปิดรับคำแนะนำ ความคาดหวัง และความเชื่อที่สื่อแสดงให้เห็นมากขึ้น ด้วยเหตุนี้สื่อจึงอาจมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของเราได้อย่างแยบยล แต่ในอิทธิพลนี้คืออันตรายของการยอมรับทัศนคติที่อาจไม่สอดคล้องกับหลักธรรมพระกิตติคุณ

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมเมอร์สวอชิงตันถึงความสำเร็จมาที่การทำงานของสื่อบันเทิงเมื่อท่านกล่าวว่า “ท่านรู้หรือไม่ว่าความหมายดั้งเดิมในภาษาละตินของคำว่า *amusement* (เครื่องหย่อนใจ) คือ ‘สิ่งเบี่ยงเบนความคิดที่มีเจตนาจะหลอกลวง’”³ บางครั้งเราแสวงหาสิ่งเบี่ยงเบน เราหันไปให้สื่อเบี่ยงเบนเราจากปัญหาในโลกจริงของเรา เราอาศัยสื่อนั้นทำให้เราเชื่อทุกอย่างที่สื่อมอบให้ ยิ่งสื่อน่าเชื่อถือไม่ว่าจริงหรือเท็จ เราจะยิ่งชอบสื่อ

คาเรน อี. ดิลล์ นักสังคมจิตวิทยา กล่าวว่า “เมื่อเราเคลิ้มไปตามโลกของนวนิยาย เจตคติและความเชื่อของเราเปลี่ยนไปสอดคล้องมากขึ้นกับความคิดและข้ออ้างที่เกิดขึ้นในเรื่อง เราพักความไม่เชื่อไว้ชั่วคราว และในการทำเช่นนั้น เราเปิดรับการซึมซับระบบความเชื่อที่อยู่ในโลกนวนิยาย เราทำตามความเชื่อตลอดจนความคิดเหล่านั้นโดยไม่รู้ตัว หลายครั้งสิ่งที่เราเห็นบนหน้าจอก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการตอบสนอง

นอกการรับรู้ของเรา นี่คือวิธีที่โลก
จินตนาการของสื่อหล่อหลอมความ
เป็นจริงของเรา”⁴

เมื่อเรายอมให้สื่อบรรจุจุดประสงค์
ในการ *หย่อนใจ* เรา เราอาจแทนที่
กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลตาม
ธรรมดาทั่วไปด้วยความนึกคิดที่สื่อ
เสนอ ซึ่งสุดท้ายนำไปสู่การเปลี่ยน
ความเชื่อและพฤติกรรมของเรา
เอ็ดเดอร์เดวิด บี. เฮจท์ (1906–2004)
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว
ว่า “เมื่อความนึกคิดเป็นบ่อเกิดของ
การกระทำ การเปิดรับย่อมสามารถ
ชักนำให้ทำตามสิ่งที่ถูกหล่อเลี้ยงใน
ความคิด”⁵

เพื่อจะยังควบคุมอิทธิพลสื่อใน
ชีวิตเราได้ เราจำเป็นต้องเลือกสื่อที่
สร้างสรรค์จริยโงใจและยอมรับว่า
เราอ่อนไหวต่ออิทธิพลของสื่อ สื่อมี
ผลต่อความนึกคิดของเราจึงสามารถ
มีอิทธิพลต่อการกระทำของเราได้ คำ

แนะนำของกษัตริย์เป็นjaminใช้ได้
กับเราในทุกวันนี้ “ระวังตน และความ
นึกคิดของท่าน, และคำพูดของท่าน,
และการกระทำของท่าน” (โมไซยาห์
4:30)

เราเลือกสื่อที่ได้อย่างไร

โดยเข้าใจอิทธิพลที่สื่อมีต่อชีวิต เรา
สามารถรับมือกับทางเลือกตรงหน้า
เราได้อย่างมีสติ การเลือกของเราส่ง
ผลต่อการตัดสินใจรับพระวิญญาณ
และความดีงามที่มีอยู่รอบข้างเรา ทุก
การตัดสินใจที่เราทำนำเราให้เข้าไปใกล้
ไม่ก็ออกจากพระบิดาในสวรรค์

ซี. เอส. ลูอิสนักเขียนชาวคริสต์
เขียนว่า “เวลาว่างของเรา แม้แต่
การเล่นของเรา เป็นเรื่องที่ต้องใส่ใจ
จริงจัง ไม่มีพื้นที่ตรงกลางในจักรวาล
พระผู้เป็นเจ้าทรงมีสิทธิ์ทุกตารางนิ้ว
ทุกวินาที และซาตานเข้ามาสวมรอย”⁶
ความรับผิดชอบของเราไม่ใช่หลัก

เลี้ยงสื่อทั้งหมดหรือปฏิเสธสื่อที่ไม่ดี
เท่านั้นแต่เราควรเลือกรับสื่อที่ดี
งามและสร้างสรรค์จริยโงใจ โชคดีที่
สื่อส่วนใหญ่มีสิ่งที่เป็นประโยชน์และ
ดีงามมากมายที่ยกย่องเชิดชูค่านิยม
ตามประเพณี มีหนังสือ ภาพยนตร์
เพลง และอีกมากมายนับไม่ถ้วนที่มี
ข่าวสารแห่งความหวังและความสุข
ความรักและความเมตตา ปิติและการ
ให้อภัย

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า
“เพราะขอบข่ายอันนามห้ศรรยนี้เอง
ที่ทำให้สื่อทุกวันนี้นำเสนอทางเลือก
มากมายและต่างกันมากอย่างเห็น
ได้ชัด ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เป็นพิษ
เป็นภัยและไม่เคร่งครัดตอกฏเกณฑ์
แล้ว สื่อยังเสนอสิ่งที่สร้างสรรค์และ
เกิดผลดีมากมายด้วย . . . ด้วยเหตุนี้
*ความท้าทายใหญ่หลวงที่สุดของเรา
คือเลือกอย่างฉลาดว่าจะฟังอะไรและ
จะดูอะไร*”⁷

บางทีรายการโทรทัศน์หรือหนังสือ
ที่เราเคยชอบอาจเสื่อมโทรมทางศีล
ธรรมแต่เราพบว่าเราเลิกได้ยาก หรือ
ภาพยนตร์เรื่องใหม่อาจมีคนชอบดู
และดึงดูดใจมากเป็นพิเศษแต่เราไม่
เห็นอันตรายจากการดูเรื่องนี้ อย่างไร
ก็ตาม การเอนอ่อนผ่อนตามแม้เพียง
เล็กน้อยทำให้เอนอ่อนผ่อนตามมาก
ขึ้นอีกนิดได้ง่ายขึ้นจนเรายอมให้ตัว
เราหลงระเริงกับสิ่งซึ่งเราพบว่ายากจะ

นำตัวเรากลับมา แต่โดย
การวางมาตรฐานให้เร
ยอมรับแต่สื่อที่ดีงามเข้า



มาในชีวิต เท่ากับเรายอมให้ตัวเราได้รับพระวิญญาณได้ง่ายขึ้น

เราสามารถทำตามคำแนะนำที่ไม่ตกยุคซึ่งชูซานนา เวสลีย์กล่าวไว้ในปี 1725 กับจอห์นลูกชายของเธอผู้ก่อตั้งนิกายเมโทดิสต์ดังนี้ “ลูกอยากตัดสินความถูกต้องตามกฎหมายหรือความไม่ถูกต้องตามกฎหมายของความสำราญ [ความไม่มีพิษภัยอันเป็นความประสงค์ร้ายของการกระทำไหม ลองใช้กฎนี้] อะไรก็ตามที่ทำให้เหตุผลของลูกอ่อนลง ทำลายความอ่อนโยนของความรู้สึก ผิดชอบชั่วดีของลูก บดบังการรับรู้เรื่องพระเจ้าเป็นเจ้า หรือหมดความชื่นชอบในเรื่องทางวิญญาณ สรุปคือ อะไรก็ตามที่เพิ่มพลังและอำนาจของร่างกายให้อยู่เหนือจิตใจ สิ่งนั้นเป็นบาปต่อลูก แม้ตัวมันเองจะดูไม่มีพิษภัยก็ตาม”⁸

พลังความสามารถในการเลือก

การเลือกมีส่วนร่วมในสิ่งที่สร้างสรรค์จริงใจทางศีลธรรม เท่ากับเราอยู่เหนือพระวิญญาณและยอมให้ตัวเราเข้มแข็งขึ้น พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สอนเราว่าเราได้รับพลังความสามารถที่จะกระทำด้วยตนเอง (ดู 2 โครินธ์ 2:26) การแสวงหาสิ่งเหล่านั้นซึ่ง “เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดี” (หลักแห่งความเชื่อ 1:13) เปิดใจและความคิดเราให้รับเอาความนึกคิดและเจตคติซึ่งนำเราไปสู่ความประพาสที่ซอບธรรมในความพยายามเหล่านั้น เราจะ

ได้รับพรด้วยความคุ้มครองให้รอดพ้นอิทธิพลของปฏิกิริยา (ดู ฮีลามา 5:12)

ความก้าวหน้าขนานใหญ่ของเทคโนโลยีสื่อซึ่งพระเจ้าประทานพรแก่เราพร้อมความรับผิดชอบให้เราเลือกวิธีใช้เทคโนโลยีเหล่านั้น ดินันเคยเห็นผลกระทบของสื่อผ่านการศึกษาศาสตร์และประสบการณ์มาแล้วไม่ว่าเราจะเลือกยอมรับหรือไม่ก็ตาม ตรงหน้าเรามีสื่อที่ล้อมทราวมทางศีลธรรมหรือสื่อที่ต้งามและสร้างสรรค์จริงใจให้เลือก เรามีโอกาสเลือก—แต่สำคัญกว่านั้นคือเรามีพลังความสามารถในการเลือก ■

จุดสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน
มีไว้เพื่อความเข้มแข็งของคนหนุ่มสาว



เช่นกัน หมวด “ความบันเทิงและสื่อ”
มีแนวทางที่ยอดเยี่ยมบางประการสำหรับการเลือกสื่อของเรา

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา
อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบดเนอร์, “To Sweep the Earth as with a Flood” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณในสัปดาห์การศึกษาของมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์, 19 ส.ค. 2014), speeches.byu.edu.
2. โจ บ็อกส์ และเดนนิส เพทรี, *The Art of Watching Films* (2004), 43; เน้นตัวเอน.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด,” *ลัทธิศาสนา*, ม.ค. 2001, 56–57.
4. คาเรน ดิลล์, *How Fantasy Becomes Reality: Seeing Through Media Influence* (2009), 224.
5. เดวิด บี. เฮจท์, “Personal Morality,” *Ensign*, Nov. 1984, 70.
6. ซี. เอส. ลูอิส, *Christian Reflections*, ed. Walter Hooper (1967), 33.
7. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “แปลงเสียงให้ได้ยิน,” *ลัทธิศาสนา*, พ.ย. 2003, 19; เน้นตัวเอน.
8. Susanna Wesley: *The Complete Writings* (1997), 109.

สร้างอาณาจักร ในออสเตรเลีย

โดย เบ็น โรบินสัน

ปณณะดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือภูเขา
บาวบาว คอลลัน บรูคส์กำลัง
ทำสิ่งที่เขารัก นั่นคือ การ
ก่อสร้าง เขายืมขณะเข้าไม้ขนาดสอง
คุณสีกแผ่น พลังรู้สึกกว้างงานของ
เขาสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขณะดูคอลลันทำงาน ท่านจะเดา
ไม่ออกว่าเขาสูญเสียการได้ยิน แต่นั่น
ไม่ได้ทำให้เขาท้อถอย สำหรับคอลลัน
แล้ว ดูเหมือนเขาเกิดมาเพื่อทำสิ่งนี้
และบางทีเขาอาจเป็นอย่างนั้น—
เพราะครอบครัวของเขาทำรุ่นเป็น
ช่างก่อสร้าง

“เมื่ออายุ 15 ปีผมออกจากโรงเรียน
ไปเป็นช่างฝึกหัด” เขากล่าว “ถ้าคุณ
พบงานช่างฝึกหัดที่คุณชอบ เป็น
เรื่องปกติที่คนออสเตรเลียจะออก
จากโรงเรียนและไปทำงานนั้นเต็ม
เวลา” นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาคอล-
ลันทำงานก่อสร้าง ไม่ว่าจะสร้างบ้าน
เสริมประจักษ์พยานของเขาเอง หรือ
ขยายการเรียก คอลลันมีส่วนในการ
สร้างอาณาจักรของพระเจ้าอย่าง
สม่ำเสมอ

การสูญเสียการได้ยินไม่ได้หยุดยั้ง
เขาจากการทำงานก่อสร้างจนได้
สิ่งนั้นก็ไม่ได้หยุดยั้งความปรารถนา

ของเขาที่จะเรียนรู้และสั่งสอนพระ
กิตติคุณนั้น

“ช่วงที่กำลังเติบโตใหญ่ ผมเข้าใจสิ่งที่
พูดจากแท่นพูดไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์”
คอลลันกล่าว เขาต้องการรับใช้งาน
เผยแผ่เต็มเวลาแต่ไม่มีคุณสมบัติ
เพราะเขาไม่ได้ยิน อย่างไรก็ตาม เขาสวด
อ้อนวอนและวางใจให้เป็นไปตามพระ
ประสงค์ของพระเจ้า จากนั้นสิ่งที่ไม่
คาดคิดเกิดขึ้น นั่นคือ การได้ยินของ
คอลลันแย่ง

“เมื่ออายุ 18 ปี ผมหนุนหนักสนิท
นานหกเดือน ผมไปโบสถ์เพราะความ
รู้สึก เพราะนั่นคือทั้งหมดที่ผมได้จาก
การไปที่นั่น” เขาอธิบาย

ระหว่างนี้ คอลลันสร้างประจักษ์
พยานของเขาและพึ่งพาพระวิญญาณ
แต่สิ่งที่ตอนแรกดูเหมือนจะเป็นการ
ทดลองใหญ่กว่าเดิมกลับกลายเป็น
คำตอบการสวดอ้อนวอนของเขา
เพราะความสามารถในการได้ยินหยุด
กะทันหัน เขาจึงสามารถรับการฝัง
ประสาทหูเทียมได้ ซึ่งทำให้การได้ยิน
ของเขาดีพอจะเป็นผู้สอนศาสนาเต็ม
เวลา จากนั้นไม่นานคอลลันไปรับใช้
ในเมืองเพิร์ท ประเทศออสเตรเลีย
เวลานี้เขาอยู่บ้านในเมืองโม

อุปสรรคต่างๆ นานา
และการสูญเสียการ
ได้ยินไม่อาจหยุดยั้ง
ชายหนุ่มคนนี้ให้ช่วย
แรงงานของพระเจ้า
ในออสเตรเลียได้

รัฐวิกตอเรีย รับใช้ในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายเวิร์ด ที่นั่นเขาช่วย
ให้เยาวชนชาย 10 คนแข่งขันในพระ
กิตติคุณในที่ซึ่งยากเป็นพิเศษ
เขาทำเช่นนี้โดยเน้นบทบาทของพระ
วิญญาณในการเสริมสร้างการเปลี่ยน
ใจเลื่อมใสที่แท้จริง

“เราพยายามนำเยาวชนชายให้
ประสบกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของ
ตนผ่านการอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
และใช้โปรแกรมศาสนจักรให้เป็น
ประโยชน์” เขากล่าว

ผลจากการทำงานของเขาช่างก่อสร้าง
รุ่นที่ห้าคนนี้ประจักษ์ชัดผ่านการ
ทำงานก่อสร้างของเขา พยานของเขา
ในพระกิตติคุณ และการเป็นครูพี่
เลี้ยงให้เยาวชนชายในเวิร์ดของเขา ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา



เพิ่มเติมเกี่ยวกับคอลัน

มีกิจกรรมแบบใดบ้างสำหรับหนุ่มสาวโสด

ออสเตรเลียมีการประชุมใหญ่ทุกปีที่เชิญหนุ่มสาวโสดทั้งหมดมารวมกัน เพราะคนหนุ่มสาวกระจายอยู่ทั่วออสเตรเลีย นั่นจึงช่วยให้ทุกคนมีเวลาพบกัน แต่สมาชิกต้องเสียสละเพราะต้องเดินทางหลายพันไมล์มาเข้าร่วม

คุณชอบทำอะไรในเวลาว่าง

ผมชอบเล่นกีฬา หลักๆ ก็บาสเกตบอล เรามีการแข่งขันบาสเกตบอลอีสเตอร์ครั้งใหญ่ที่สมาชิกจัดทุกสองปี รวมไปถึงการแข่งขันของผู้หญิง การแข่งสามแต้ม และการแข่งโยนลูกลงห่วงด้วย

ศาสนจักรในออสเตรเลีย

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย – 143,891
กลุ่มนิกาย – 303
ศูนย์ประวัติครอบครัว – 145
คณะเผยแผ่ – 6
พระวิหาร – 5

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับออสเตรเลีย

เมืองหลวง: แคนเบอร์รา
ภาษาราชการ: อังกฤษ

เชิงตัวเลข

ประชากร – เกิน 23 ล้านคน
อุทยานแห่งชาติ – เกิน 500 แห่ง
ทางหลวงหมายเลข 1 เป็นทางหลวงในประเทศที่ยาวที่สุดในโลก ยาว 9,000 ไมล์ (14,500 กิโลเมตร) ซึ่งเป็นถนนรอบประเทศ





ไปพบรีเบกกา

โดย มินคีย์ ไรย์ ฟรีดแมน

ฉันเป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่ อิลลินอยส์ ชิคาโกเซาท์ไค้ไม่กี่เดือน และยังรับใช้ในเขตแรก เขตของชิคาเตอร์ที่ใกล้กับเราเพิ่งปิด เราจึงต้องรับผิดชอบผู้สนใจที่พูดภาษาสเปนทั้งหมดจากเขตนั้น หนึ่งในนั้นคือผู้หญิงคนหนึ่งชื่อรีเบกกา ครั้งแรกที่เราพบรีเบกกา ดิฉันประทับใจศรัทธาของเธอ เธออาศัยอยู่ในห้องใต้ดินของบ้านหลังหนึ่ง เราจึงต้องเคาะหน้าต่างเพื่อให้เธอมาเปิดประตู ผู้สอนศาสนาคนก่อนๆ เริ่มสอนเธอหลังจากเธอขอวีดิทัศน์เรื่อง *พบศรัทธาในพระคริสต์* ถ้าเธอไม่ขอวีดิทัศน์ ผู้สอนศาสนาอาจไม่มีวันได้พบเธอ

ดิฉันบอกได้จากสิ่งที่เธอบอกเราว่ารีเบกกา มีชีวิตที่ยากลำบาก เธอเคยเป็นคนมีความสุขมาก แต่ตอนนี้เธอแยกจากลูกชายและครอบครัว ถึงแม้จะอยู่ในสภาพต่ำต้อย แต่ดิฉันรู้สึกทึ่งว่าพระเจ้าทรงรักเธอ

ขณะที่เราสอนเธอ ดิฉันบอกได้ว่าเธอ กำลังรู้สึกถึงพระวิญญาณ การเยียมของเรา จะทำให้เธออารมณ์ดีขึ้นมาก น่าเสียดายที่เธออยู่ไกลและเราจึงไปเยียมเธอบ่อยๆ ไม่ได้ อย่างที่ใจต้องการ

วันศุกร์วันหนึ่งเมื่อเรามีการประชุมโซน เราวางแผนจะออกไปเขตนั้นหลังจากประชุม เนื่องจากเราอยู่ครึ่งทางแล้ว เราถามรีเบกกา ว่าเธอจะอยู่บ้านไหม แต่เธอตอบว่าเธอจะไปทำงาน เราตัดสินใจว่าจะยังไปเยียมผู้สนใจคนอื่นๆ ที่เรามีในเขตนั้น

สุดท้ายเรามีเวลาเหลือ และไม่ทราบจะทำ

อะไร คู่ของดิฉันจึงพูดว่า “ฉันคิดว่าเราควรไปดูว่ารีเบกกาอยู่บ้านหรือเปล่า” ข้อเสนอนี้ไม่เข้าที่สำหรับดิฉันเพราะรีเบกกาบอกเราว่าเธอจะไม่อยู่บ้าน ตอนนั้นเองที่ดิฉันได้ยินเสียงหนึ่งบอกดิฉันว่า “กลับไปเยียมเธอ” ดิฉันรู้สึกประหนึ่งกำลังถูกดึงตัวไปทางบ้านของรีเบกกาจริงๆ นั่นเป็นความรู้สึกแรงกล้าที่สุดเท่าที่ดิฉันเคยมี

ดิฉันบอกให้คู่เลี้ยวรถกลับ เราไปบ้านของรีเบกกา เราเคาะหน้าต่างสองครั้ง ไม่มีใครตอบ ดิฉันผิดหวังมากเพราะรู้ว่าต้องมีเหตุผลที่พระเจ้าทรงส่งเรามา ดิฉันแนะนำให้เราเคาะอีกครั้ง เรารอ และเกือบจะกลับอยู่แล้วเมื่อรีเบกกาเปิดประตู

เธออยู่บ้านเพราะเพิ่งถูกไล่ออกจากงาน และเธอต้องการคนคุยด้วย เธอสวดอ้อนวอนขอให้เรามา เธอบอกเราว่าเราเป็นเทพของเธอ เราสามารถพูดคุยกับเธอและทำให้เธอรู้สึกดีขึ้นได้โดยสอนเธอมากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

ดิฉันดีใจมากที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงห่วงใยลูกแต่ละคนของพระองค์และฟังคำสวดอ้อนวอนของรีเบกกา ดิฉันดีใจที่เราทำตามการกระตุ้นเตือนให้ไปเยียมเธอ ด้วยเหตุนี้เราจึงได้เป็นคำตอบนั้น พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตเราแต่ละคน เมื่อเราฟังพาพระองค์และทูลขอด้วยศรัทธา พระองค์จะทรงช่วยเราทำสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ไม่มีใครมาเปิดประตูขณะที่เราเคาะ แต่เรารู้ว่าเราถูกส่งมาที่นั่นเพื่อช่วยลูกคนหนึ่งของพระเจ้า

มองไปที่ความสว่าง

“ถึงแม้เราจะรู้สึกอ้างว้างท่ามกลางสถานการณ์ปัจจุบันของเรา แต่พระเจ้าเป็นผู้ที่ทรงสัญญาว่าเราจะมีความหวังแห่งความสว่างของพระองค์”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อुकซ์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด,
“ความหวังแห่งความสว่างของพระเจ้าเป็นเจ้า,” *เลียวไฮมา*, พ.ศ. 2013, 70.

เจาะประเด็น

ถ้าฉันซื้อสัตย์ในชีวิต
ก่อนเกิด ทำไมเวลานี้
ฉันจึงยากลำบาก

ทุกคนที่มายังแผ่นดินโลกเลือกในชีวิตก่อนเกิดว่าจะทำตามแผนของพระบิดาบนสวรรค์และยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า การเชื่อฟังและความชอบธรรมในชีวิตนี้จะง่าย เพราะแผนของพระบิดาบนสวรรค์มุ่งหมายให้ชีวิตนี้เป็นการทดสอบจริงๆ ว่าเราใช้สิทธิ์เสรีอย่างไร ความทรงจำของเราเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิดจึงถูกลบออกไป ส่วนหนึ่งของแผนนั้นคือเราได้รับร่างกาย ซึ่งต้องประสบความยาก ต้นหา และการล่อลวงที่เราไม่รู้จักเมื่อเป็นวิญญาณ นี่ทำให้เราถูกสิ่งที่มีต้นหา, ราคะจริต, และเป็นเหมือนมาร” (โมเสส 5:13) ชักจูงได้ง่ายขึ้น นั่นคือสาเหตุที่ “มนุษย์ปฤชชนเป็นศัตรูต่อพระผู้เป็นเจ้า” (โมไซยาห์ 3:19)

บุคคลสามารถเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ได้ถ้าเขา “ยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และทั้งความเป็นมนุษย์ปฤชชน และกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า” (โมไซยาห์ 3:19) ไม่ง่าย แต่พระเยซูคริสต์จะทรงเพิ่มพลังให้ท่าน และเปลี่ยนท่านเมื่อท่านฟังพระวิญญาณทำการเลือกที่ดี และมาหาพระองค์ ■

ฉันควรทำอะไรถ้าฉันสงสัยบางอย่าง
ที่ศาสดาพยากรณ์สอน

เมื่อจัดตั้งศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู โจเซฟ สมิธได้รับการเปิดเผยซึ่งบอกวิสุทธิชนสมัยแรกว่า “คำ [ของศาสดาพยากรณ์] ของเขาเจ้าจงรับ, ราวกับมาจากปากเราเอง, ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา” (คพ. 21:5) โจเซฟ สมิธกล่าวเช่นกันว่า “ศาสดาพยากรณ์ [เป็น] ศาสดาพยากรณ์ต่อเมื่อเขา [กำลัง] ปฏิบัติเช่นนั้น”¹ นี่หมายความว่า “คำแถลงที่ผู้นำคนหนึ่งพูดในวาระเดิยมักเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว แม้จะพิจารณาให้ดีแล้วก็ตาม มิได้เจตนาให้เป็นทางการหรือผูกมัดศาสนจักรโดยรวมแต่อย่างใด”² โดยปรกติจะเห็นชัดเจนเมื่อศาสดาพยากรณ์กำลัง “ปฏิบัติเช่นนั้น” อาทิจนจะท่านกำลังกล่าวคำปราศรัยต่อสมาชิกศาสนจักรอย่างเป็นทางการ

สิทธิพิเศษของเราคือทูลขอพยานของเราเองจากพระบิดาบนสวรรค์ “เกี่ยวกับเรื่องใดก็ตามที่ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ประกาศไว้”³ หากเราไม่ได้รับพยาน เราก็ควรศึกษาสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์ท่านอื่นๆ กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวและเลือกแนวทางปฏิบัติแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดคือการทำตามคำแนะนำที่สอดคล้องกันของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย “ด้วยความอดทนอย่างที่สุดและศรัทธา” เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะได้รับพร (ดู 1 นิไฟ 2:11, 16, 19) ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 5:265.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “หลักคำสอนของพระคริสต์,” *เสี้ยวหิน*, พ.ศ. 2012, 88.
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การเป็นคนยุคใหม่ตัวจริง” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคนหนุ่มสาว, 10 ม.ค. 2016), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).

ชั้นเรียนตัดเย็บและ โอกาสครั้งที่สอง

ดิฉันพลาดโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณกับครูสอนเปียโน
ดิฉันจะทำตามการกระตุ้นเตือนครั้งต่อไปได้หรือไม่

โดย เบลิน ชาร์โร

เมื่ออายุ 18 ปี ครอบครัวดิฉันย้ายจากภาคใต้ของอาร์เจนตินาไปภาคเหนือของอาร์เจนตินา ซึ่งที่นั่นคุณพ่อรับใช้เป็นประจำจนกระทั่งเผยแพร่ สองสามเดือนแรกเป็นการปรับตัวที่ยากสำหรับครอบครัวและดิฉัน เรายังไม่มีเพื่อน เราจึงเริ่มมองหาทางเข้าร่วมกิจกรรม ดิฉันลงชื่อเรียนเปียโน

มาเบลครูสอนเปียโนเป็นครูเก่งที่สุดเท่าที่ดิฉันเคยมี ดิฉันชอบชั้นเรียนมาก และเริ่มก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในความสามารถในการเล่นเปียโน แต่มาเบลป่วยเป็นมะเร็งและลำบากมาก เธอใช้เวลาส่วนใหญ่เดินทางไปพบแพทย์แผนโบราณ แพทย์แผนปัจจุบัน และพระตามทีต่างๆ เธอต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลหลายครั้ง แต่จะฟื้นตัวและกลับมาสอนด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจและความทุ่มเทเหมือนเดิม

แต่ละวันที่ไปเรียนดิฉันต้องการแบ่งปันความหวังในแผนของพระเจ้าเป็นเจ้ากับเธอ ความหวังที่พระเยซูคริสต์ประทานให้ด้วยเดชานุภาพของ

พระองค์ แต่ไม่ทราบจะอย่างไร

เมื่อชั้นเรียนเริ่มหลังหยุดพักฤดูร้อน มาเบลป่วยอีกครั้ง หลังจากไม่ได้ข่าวคราวจากเธอนานพอสมควร ดิฉันโทรไปหาและฝากถามว่าเธอเป็นอย่างไรบ้าง วันรุ่งขึ้นลูกสาวของเธอบอกดิฉันว่ามาเบลสิ้นชีวิตแล้ว ดิฉันเสียใจอย่างสุดซึ้ง ดิฉันรู้ว่าควรแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอแต่เลื่อนเวลาออกไปนานจนเสียโอกาส

ดิฉันเริ่มเรียนตัดเย็บ และมีครูที่ดีมากอีกคน เธอเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า แต่นับถืออีกศาสนาหนึ่งในชั้นเรียน ครั้งหนึ่ง เราเริ่มพูดถึงพระกิตติคุณ เมื่อเธอถามดิฉันว่าดิฉันนับถือศาสนาอะไร ดิฉันตอบว่าดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดูเหมือนเธอจะงงกับชื่อนั้น ดิฉันจึงอธิบายว่า “คนทั่วไปรู้ว่าเราเป็นชาวมอรมอน” เธอตื่นเต้นทันทีและมีรอยยิ้มบนใบหน้าขณะพูดว่า “ครูรักชาวมอรมอน!”

เธอพูดต่อไปว่า “ครูบอกได้ว่าคุณเป็นมอรมอน” เธอเริ่มบอกเหตุผลว่าทำไม ดิฉันมีความสุขที่เธอสังเกต

ว่าดิฉันพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เธอถามดิฉันเล็กน้อยเกี่ยวกับบัพติศมาในศาสนจักร ขณะที่ดิฉันอธิบาย เธอพูดขึ้นมาว่า “ครูรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักรของคุณไม่ได้เพราะครูได้รับการเลี้ยงดูมาในอีกศาสนาหนึ่ง” เมื่อได้ยินเธอบอกเรื่องความเชื่อของเธอ ดิฉันรู้เลยว่า จะแบ่งปันอะไรกับเธอได้บ้าง ดิฉันรู้สึกสงบแต่ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่เธอ ดิฉันรู้ว่าพระวิญญาณกำลังบอกดิฉัน

ดิฉันได้พระคัมภีร์มอรมอนมาเล่มหนึ่ง หยิบกระดาษมาหนึ่งแผ่น และเขียนคำอุทิศสั้นๆ แต่จริงใจพร้อมเบอร์โทรศัพท์ไว้อีกด้าน ในกรณีที่เธอมีคำถาม ดิฉันสวดกระดาษาไว้ในหนังสือ ห่อเรียบร้อย และผูกโบว์ ดิฉันมอบให้เธอในชั้นเรียนครั้งต่อมา เธอตื่นเต้นที่ได้รับและขอบคุณดิฉันตลอดสัปดาห์นั้นดิฉันสงสัยว่าเธอจะมีปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อเปิดของขวัญ—เธอจะชอบหรือไม่ชอบ ชั้นเรียนครั้งต่อไปดิฉันมาสายเล็กน้อยและประหลาดใจกับปฏิกิริยาของเธอขณะ

ดิฉันเข้าไปในห้อง เธอถอดดิฉันและ
พูดหนักแน่นว่า “ครูชอบ ครูชอบ
ครูชอบ! หนังสือที่คุณให้มาดีมาก
เริ่มตั้งแต่คำนำขณะที่พูดถึงแผ่น
จารึก นั่นเป็นความจริง! มีข้อพระ
คัมภีร์ที่ดีมาก ครูเริ่มอ่าน และอ่าน
ไปได้ครึ่งเล่มแล้ว ครูหยุดอ่านไม่ได้
เลย!”

เมื่อได้ยินความตื่นเต้นมากขนาด
นั้น นักเรียนคนอื่นจึงหันมามองว่า
เกิดอะไรขึ้น เพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่ง
ที่ดิฉันเคยพูดเรื่องพระคัมภีร์มอรมอน
กับเธอถามว่าหนังสือเล่มนี้ทำให้ใจ
สงบหรือ ครูตอบว่า “ทำให้ครูอยาก
ร้องไห้ไม่ใช่เพราะเสียใจแต่เพราะ
ได้รับพร” เธอหยุดยิ้มไม่ได้และ
สวมกอดดิฉัน

ดิฉันรู้สึกมีความสุขมาก ขณะนั้น
ดิฉันเข้าใจว่าเราจะตัดสินใจไม่ได้ว่าใคร
พร้อมรับพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า
เราไม่อาจรู้ได้ว่าใจคนนั้นเปิดอย่างไร
ถ้าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงดลใจให้เราแบ่ง
ปัน เราต้องลงมือทำเพราะพระองค์
ทรงทราบดีกว่าเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองซัลตา อาร์เจนตินา



พระบัญญัติ = ความรัก

ความรักเกี่ยวข้องกับอะไรกับพระบัญญัติ



โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารศาสนาจักร

เมื่อท่านนึกถึงพระบัญญัติ ท่านอาจนึกถึงแผ่นศิลา กฎเกณฑ์ ขอบเขต ข้อเรียกร้อง หรือข้อกำหนด ท่านอาจไม่ได้นึกถึงความรักเลย แล้วพระบัญญัติเกี่ยวข้องกับความรักเกี่ยวข้องกับทุกอย่าง

เพราะพระองค์ทรงรักเรา

จำได้ไหมเมื่อท่านยังเด็ก พ่อแม่ไม่ปล่อยให้ท่านเล่นบนถนนที่พลุกพล่าน หรือเมื่อพ่อแม่ให้ท่านรับประทานผักมากขึ้นหรือเข้านอนเร็วว่าที่ท่านต้องการ

ท่านอาจไม่เข้าใจว่าทำไมจึงมีกฎเกณฑ์มากมายขนาดนั้น ท่านอาจไม่มีความสุขกับกฎเกณฑ์เหล่านั้น แต่เวลานี้ท่านโตแล้ว ท่านเห็นหรือไม่ว่าทำไมพ่อแม่จึงตั้งกฎเกณฑ์เหล่านั้น

นั่นก็เพราะพ่อแม่รักท่านและต้องการให้ท่านได้รับสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับท่าน

ในฐานะบิดาที่ดีพร้อมมากที่สุด พระบิดาบนสวรรค์ประทานกฎเกณฑ์หรือพระบัญญัติให้เราด้วยเหตุผลเดียวกัน นั่นคือ พระองค์ทรงรักเรา และทรงต้องการประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงต้องการให้เราเป็นเหมือนพระองค์และได้รับทั้งหมดที่พระองค์ทรงมี

เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองอภิยาธิบายเรื่องนี้โดยใช้อุปมาเรื่องหนึ่ง

“บิดาผู้มั่งคั่งรู้ว่าถ้าเขามอบทรัพย์

การแสดงความรัก

“พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าคือการที่พระองค์ทรงแสดงความรักต่อเรา และการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์คือการที่เราแสดงความรักต่อพระองค์”

แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ, “เรารู้ไหมว่าเรามีอะไร,” เลียโฮนา, พ.ย. 2015, 120.





สมบัติให้ลูกที่ยังไม่รู้จักคิดและเป็น
ผู้ใหญ่พอ มรดกอาจจะถูกผลาญจน
หมด บิดาจึงพูดกับลูกคนนั้นว่า

‘พ่อจะยกทุกอย่างที่พ่อดีให้กับ
ลูก ไม่เพียงทรัพย์สินสมบัติเท่านั้น แต่
เกียรติยศชื่อเสียงที่มีอยู่ในบรรดา
ผู้คนด้วย สิ่งที่พ่อ มี พ่อยกให้ลูก
ได้เลย แต่สิ่งที่พ่อ เป็น ลูกต้องทำ
ด้วยตัวของลูกเอง ลูกจะได้มรดกนี้
ก็ต่อเมื่อลูกเรียนรู้สิ่งที่พ่อเรียนรู้และ
ดำเนินชีวิตอย่างพ่อ พ่อจะให้กฎและ
หลักธรรมแก่ลูกซึ่งสิ่งนั้นทำให้พ่อ
รู้จักคิดและเป็นผู้ใหญ่มากแล้ว จงทำ
ตามตัวอย่างของพ่อ ประพฤติอย่าง
ที่พ่อประพฤติ และลูกจะกลายเป็น
อย่างที่คุณเป็นและทุกสิ่งที่คุณมีจะ
เป็นของลูก’¹

เช่นเดียวกับพ่อในเรื่องของ
เอลเดอร์ไอคส์ พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ต้องการให้เราทำสิ่งที่พระองค์ทรง
มี และเป็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น
พระบัญญัติของพระองค์เหมือนหิน
ปูทางเดินที่ช่วยให้เราเรียนรู้ เติบโต
และเป็นเหมือนพระองค์

“เราให้บัญญัติใหม่ข้อหนึ่งแก่เจ้า,
... หรือ, อีกนัยหนึ่ง, เราให้คำแนะนำ
แก่เจ้าว่าเจ้าจะปฏิบัติอย่างไรต่อหน้า
เรา, เพื่อสิ่งนี้จะกลับไปสู่เจ้าเพื่อความ
รอดของเจ้า” (คพ. 82:8–9)

เหมือนเด็กวัยหัดเดินที่ไม่เข้าใจว่า
ทำไมจึงไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นกลาง
ถนนที่อันตรายและพลุกพล่าน เรา
อาจไม่เข้าใจเหตุผลเบื้องหลังพระ
บัญญัติหรือมาตรฐานเสมอไป แต่เมื่อ
เราเข้าใจว่าพระผู้เป็นเจ้าประทาน
พระบัญญัติแก่เราเพราะทรงรักเรา
และทรงต้องการนำทางเราเพื่อให้เรา

เป็นเหมือนพระองค์ เราจะเชื่อฟัง
พระองค์ง่ายขึ้น

เพราะเรารักพระองค์

ท่านคิดว่าพระบัญญัติทุกข้อ
เป็นป้าย “เรารักเจ้า!” ป้ายใหญ่จาก
พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราเลือกรัก
พระบัญญัติ ก็เหมือนเรากำลังตอบ
กลับพระองค์ทันทีว่า “เรารักพระองค์!”

ประธานาธิบดีเทอริ เอฟ. อูซท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
กล่าวดังนี้เมื่อท่านตอบคำถามว่า
“เหตุใดต้องห่วงเรื่องพระบัญญัติของ
พระผู้เป็นเจ้า”

“เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระ
ผู้เป็นเจ้า—เพราะความรักที่มีต่อ
พระองค์! . . .

“... การเชื่อฟังพระบัญญัติของ
พระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นผลตามธรรมชาติ
ของความรักที่ไม่รู้จักและความสำนึก
คุณของเราต่อพระกรุณาธิคุณของ
พระผู้เป็นเจ้า”²

พระบิดาบนสวรรค์ประทานทุก
อย่างที่เรา—ตั้งแต่ความสามารถใน
การเคลื่อนไหวไปจนถึงอากาศที่เรา
หายใจ—และทั้งหมดที่พระองค์ทรง
ขอคือให้เราศึกษาพระบัญญัติของ
พระองค์ (ดู โโมไซยาห์ 2:21–22)
นั่นเป็นวิธีที่เราสามารถแสดงความรัก
และความสำนึกคุณต่อพระองค์ได้ดี
ที่สุด

พระเยซูคริสต์ตรัสเช่นนั้นด้วย
พระองค์เอง (ดู ยอห์น 14:15)

เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์จึง
ประทานพระบัญญัติแก่เรา เพราะ
พระองค์ทรงรักเรา

เหตุใดเราจึงศึกษาพระบัญญัติของ
พระองค์ เพราะเรารักพระองค์
พระบัญญัติเทียบเท่าความรัก
เรียบง่ายเช่นนั้น ■

อ้างอิง

1. ดัลลัน เอช. ไอคส์, “การทำนายเพื่อที่จะเป็น,”
เลียวไนนา, ม.ค. 2001, 47.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อูซท์ดอร์ฟ, “ของประทานแห่ง
พระคุณ,” เลียวไนนา, พ.ค. 2015, 109.

รวมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวัน อาทิตย์

- พระบัญญัติช่วยให้ฉันเป็น
เหมือนพระบิดาบนสวรรค์มาก
ขึ้นอย่างไร
- การรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักฉัน
ช่วยฉันรักษาพระบัญญัติอย่างไร

สิ่งที่คุณจะทำ

- ขณะที่ท่านศึกษาพระบัญญัติ
ให้มองหาและจดพระสัญญาไว้
- การศึกษาพระบัญญัติช่วยให้
ท่านรู้สึกใกล้ชิดพระบิดาบน
สวรรค์มากขึ้นเมื่อใด แบ่งปัน
ความรู้สึกของท่านกับครอบครัวและเพื่อนๆ หรือทางสื่อ
สังคม



เหตุใด ต้องพระคัมภีร์มอรมอน

ผมฟังคนอื่นมาตลอดสำหรับประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอน
แต่ผมตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่ต้องแสวงหาด้วยตนเอง

โดย เอลวิน เจอร์มี ลาเกตตา

เหตุใดเราจึงต้องมีพระคัมภีร์มอรมอนในเมื่อเรามีพระคัมภีร์ไบเบิลอยู่แล้ว ผมนึกถึงคำถามนี้มาก สมัยเป็นวัยรุ่นผมอยากรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน แต่ผมไม่มีแรงจูงใจให้อ่าน เหตุผลหนึ่งก็คือไม่มีใครกระตุ้นให้ผมอ่านที่บ้านเพราะผมเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในครอบครัว ยกเว้นคุณตาที่สิ้นชีวิตไปแล้ว

วันอาทิตย์วันหนึ่งในการประชุมประจักษ์พยาน สมาชิกหลายคนเป็นพยานเกี่ยวกับความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งผมเริ่มสงสัยเมื่อไม่นานมานี้ พวกเขาท้าทายคนที่ไม่เคยอ่านให้ได้รับประจักษ์พยานของตนเองว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ผมได้ตรองว่าประจักษ์พยานของผมเกี่ยวกับศาสนจักรและโจเซฟ สมิธแรงกล้าพอจะต้านทานการล่อลวงและการชักจูงของซาตานหรือไม่ ผมรู้ตัวว่าไม่ ประจักษ์พยานของผมอ่อนแอเพราะผมพึ่งพาประจักษ์พยานของผู้นำศาสนจักรและสมาชิก ผมสัญญากับตนเองว่าตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปผมจะแสวงหาประจักษ์พยานของผมเอง

ผมตัดสินใจอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ในคำแนะนำผมอ่านว่า “เราเชิญชวนผู้คนทั้งปวงในทุกหนแห่งให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน, ให้ใจของเขาทั้งหลายได้ตรองว่าข่าวสารที่อยู่ในนั้น, และจากนั้นจงทูลถามพระเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์ว่าหนังสือนี้เป็นความจริงหรือไม่. บรรดาผู้ทำตามวิธีนี้และทูลถามด้วยศรัทธาจะได้รับประจักษ์พยานแห่งความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ของหนังสือเล่มนี้โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.”



(ดู โมโรไน 10:3-5)” ผมรู้ว่าผมได้รับการเชิญชวนเป็นส่วน
ตัวให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เมื่ออ่านอย่างต่อเนื่อง ผมรู้สึก
ถึงความอบอุ่นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงเป็นพยาน
ถึงความศักดิ์สิทธิ์และความจริงของหนังสือเล่มนี้

ผมพบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงพระคริสต์
และผมละอายใจที่สงสัยความจริงของพระคัมภีร์เล่มนี้
ที่โรงเรียนผมได้เรียนรู้ว่าผู้พิพากษาศึกษาหลักฐานของคต
อย่างถี่ถ้วนก่อนตัดสิน ผมทำตรงกันข้ามกับพระคัมภีร์
มอรมอน ผมตัดสินก่อนอ่าน

ผมอ่านจบด้วยใจนอบน้อมและกล้าจะปกป้องสิ่งที่ผมเชื่อ
ผมมีความสุขเช่นกันเพราะมีคู่มือเมื่อผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอน
อีกครั้ง คุณยายของผมรับบัพติศมาไม่นานก่อนที่ผมอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอนจบรอบแรก

ผมมีประจักษ์พยานมั่นคงว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดของผม โจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ของ
พระผู้เป็นเจ้า ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวของ
พระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฟิลาดีเฟีย



พระคัมภีร์มอรมอนจะเพิ่มศรัทธาของท่าน
“ทั้งพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนให้
ความเชื่อมั่นอันคงทนกับเราว่าพระเยซูคือพระ
คริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า . . . เวลานี้พระ
คัมภีร์มอรมอนทั้งหมดหรือบางส่วนมี 110 ภาษา
ทั่วโลก ให้พยานทางวิญญาณและจำเป็นต้องได้ถึง
ความจริงของการฟื้นฟู ครึ่งสุดท้ายที่ท่านอ่านพระ
คัมภีร์มอรมอนตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย
คือเมื่อใด จงอ่านอีกครั้ง พระคัมภีร์เล่มนี้จะเพิ่ม
ศรัทธาของท่าน”

เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสอง, “ศรัทธา
ไม่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่โดยการเลือก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2015, 67.



โดย เอ็ดเดอร์ยูน
ฮวาน ขอย
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เข้มแข็ง

เพราะพระวอนะบของพระเจ้า

เมื่อข้าพเจ้าเรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์
ข้าพเจ้าเปลี่ยนชีวิตจากที่ข้าพเจ้าต้องการให้เป็นอย่างที่คุณเจ้าทรงต้องการให้ข้าพเจ้าเป็น

บ ณะเติบโตใหญ่ในเกาหลี
คุณพ่ออนุญาตให้ลูกๆ
ไปโบสถ์ตามการเลือกของเรา
แต่บ่อยครั้งในระหว่างรับประทานอาหารเย็นเรามักจะเห็นต่างกันในเรื่องความเชื่อทางศาสนา เพราะความขัดแย้งนี้ คุณพ่อจึงต้องการรวมความเชื่อทางศาสนาของครอบครัวเราให้เป็นหนึ่งเดียวกัน เนื่องจากน้องชายของข้าพเจ้าจะไปการประชุมของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกับคุณลุง คุณพ่อจึงเริ่มเข้าร่วมการประชุมกับพวกเขาเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนจักร ข้าพเจ้าเข้าร่วมด้วยและประทับใจกับสหกิจกรรมสนุกๆ ตลอดจนโปรแกรมเซมินารีที่ทำให้เยาวชนเข้มแข็งทางวิญญาณ

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 16 ปี ข้าพเจ้ากับพ่อแม่รับบัพติศมา สมาชิกครอบครัว

23 คนที่เหลือกับญาติๆ เข้าร่วม ศาสนจักรภายในเจ็ดเดือน

เมื่อเราเข้าร่วมศาสนจักร เราให้ คำมั่นว่าจะแข่งขันเต็มที่และเรียนรู้หลักคำสอนพระกิตติคุณต่อไป เราเรียนรู้โดยศึกษาพระคัมภีร์อย่าง ซื่อสัตย์ทุกวัน พร้อมกับอ่านหนังสือ และคู่มืออีกมากมายของศาสนจักร ในช่วงสามสัปดาห์ติดต่อกัน ข้าพเจ้า เรียนรู้หลักธรรมสำคัญสองประการ เกี่ยวกับการอยู่อย่างเข้มแข็งใน ศาสนจักร

1. ศึกษาพระคัมภีร์ที่เซมินารี ที่โบสถ์ และที่บ้าน
2. ฟังและทำตามคำแนะนำของ ศาสดาพยากรณ์

ความเข้มแข็งในพระคัมภีร์

นอกจากศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้าน แล้ว ข้าพเจ้ากับพี่ชายไปเรียนเซมินารีและเข้าร่วมสหกิจกรรมอย่าง ซื่อสัตย์ด้วย ในช่วงนั้นเรามีโรงเรียน วันอาทิตย์ตอนเช้า กับการประชุมศีล ระลึกตอนบ่าย เพราะห่างจากอาคาร ประชุม เราจึงอยู่ที่โบสถ์ เรียนเซมินารี พุดคุยและอยู่กับสมาชิกคนอื่นๆ ของ ศาสนจักรจนเลิกการประชุมศีลระลึก สมัยนั้นเยาวชนมากมายเข้าร่วม ศาสนจักรในเกาหลี เมื่อเราเรียนรู้ด้วยกันและมีกิจกรรมที่สนุกสนาน เราจึง สนุกกัน

ข้าพเจ้าได้รับเรียกให้รับใช้ในโคออร์ดิเนชันโปรเจกต์แห่งอาโรนและทำงาน ใกล้ชิดกับเยาวชนหญิงที่รับใช้ในชั้น เรียนของพวกเขา เราเรียนรู้วิธีดูแล และสวดอ้อนวอนให้คนที่เรานำ

วิธีวางแผนกิจกรรมด้วยกันและใช้เวลาอย่างฉลาด

ระหว่างสัปดาห์ ข้าพเจ้าศึกษาพระ คัมภีร์สำหรับเซมินารีก่อนทำงานของ โรงเรียน เมื่อข้าพเจ้าเหนื่อยเกินกว่า จะทำการบ้านหรือกำลังมีปัญหาที่ โรงเรียน ข้าพเจ้าจะเปิดคู่มือเซมินารี ศึกษา และสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะมีสมอง ผ่องใสและจดจ่อกับการบ้านได้มากขึ้น ข้าพเจ้ายังคงทำเช่นนั้นในชีวิต ปัจจุบัน เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ ข้าพเจ้า ยังคงอ่านพระคัมภีร์หรือคำพูดในการ ประชุมใหญ่สามัญเพื่อให้สมองผ่องใส

นักเรียนมัธยมปลายจำนวนมาก ในเกาหลีใช้เวลาส่วนใหญ่ไปโรงเรียน และอ่านหนังสือจนดึก เราเรียนรู้ว่า เมื่อเราใช้เวลาไปเรียนเซมินารีและ เข้าร่วมสหกิจกรรม เรารู้สึกสดชื่น และได้รับพรให้เรียนดีขึ้น บทเรียน ที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่นั่นช่วยข้าพเจ้าใน สถานการณ์อื่นเช่นกันขณะยังอยู่ใน โรงเรียน

วันหนึ่งที่โรงเรียน ครูคนหนึ่งสอน เกี่ยวกับรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาในวิชา ภูมิศาสตร์และพูดถึงศาสนจักรอย่าง ไม่ถูกต้องในบางเรื่อง ข้าพเจ้าคิดว่า “ผมควรแก้ไขต่อหน้าทุกคน หรือควร ไปพบครูเป็นส่วนตัวหลังเลิกเรียน” ขณะนั้น คำพูดของครูเซมินารีเข้า มาในใจข้าพเจ้า เธอบอกว่า “อย่าเห็น พ้องหรือทำให้ใครขุ่นเคืองเมื่อมีคน พุดผิดๆ เกี่ยวกับศาสนจักร”

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเจียบและเคารพ ครูระหว่างชั้นเรียน เมื่อไปคุยกับครู ภายหลัง ข้าพเจ้าบอกครูว่าข้าพเจ้า เป็นสมาชิกของศาสนจักร และแก้ไข



คำแนะนำที่ข้าพเจ้า ให้กับท่าน

เมื่อท่านทำตามคำแนะนำของ
ศาสตพยากรณ์และอัครสาวก
ท่านจะได้รับ

1. ศึกษาพระคัมภีร์ เรียนเซมินารี
มีส่วนร่วมในบทเรียน *จงตามเรามา*
และใช้ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*
เพื่อจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่ง
ใหญ่ทั้งเวลานี้และเมื่อรับใช้เป็นผู้
สอนศาสนาเต็มเวลา
2. ฟังและทำตามคำแนะนำของ
ศาสตพยากรณ์
3. ทำทุกอย่างด้วยปัญญาและระเบียบ

กลับบ้านไม่นาน ทั้งที่เพื่อนๆ บอกว่า
“คุณเพี้ยนหรือเปล่า คุณไม่มีเงินเลย”
เราสวนทางกับวัฒนธรรมประเพณี
เพราะเรารู้ว่าต้องทำตามคำแนะนำ
ของพระเจ้า ชีวิตเราได้รับพรเพราะทำ
ตามคำแนะนำของศาสตพยากรณ์
และเรามีประสบการณ์ที่เราอาจไม่มี
หากไม่ทำตาม

คำแนะนำของพระเจ้าให้ทำทุกสิ่ง
ด้วยปัญญาและระเบียบ (ดู โยชูยาห์
4:27) บางครั้งต่างจากสิ่งที่สังคมสอน
แต่เมื่อเราเชื่อฟังตารางเวลาของพระเจ้า
เราจะพบว่าชีวิตเราเปลี่ยนไปในทาง
ที่ดีขึ้น ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับ
ศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตผู้นำเราใน
ทางของพระเจ้าทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่า
“เมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระเจ้า
เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อ
ฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้”
(คพ. 130:21) ■

สิ่งไม่ถูกต้องที่ครูสอนในห้องเรียน
ครูพูดว่า “ครูไม่รู้ว่าเธอเป็นมอรมอน
ขอบคุณที่บอกครู” ต่อมาครูแก้คำ
บรรยายเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องและยัง
คงปฏิบัติต่อข้าพเจ้าด้วยความเคารพ
ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจกับคำแนะนำที่
ได้รับผ่านครูเซมินารี

ทหารหรืองานเผยแผ่

สมัยหนุ่มข้าพเจ้าอยากเป็นนาย
พลในกองทัพ ข้าพเจ้าวางแผนจะ
สมัครโรงเรียนนายร้อยเพื่อให้เข้า
หมายรุดหน้า การตัดสินใจดังกล่าว
หมายความว่าข้าพเจ้าจะรับใช้งาน
เผยแผ่ไม่ได้เพราะรู้ว่าโปรแกรมของ
โรงเรียนนายร้อยจะไม่อนุญาตให้ใคร
ลาไปทำกิจกรรมทางศาสนา

หลังจากนั้นข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินการ
ประชุมใหญ่เขตในกรุงโซล เกาหลี
—ประสบการณ์ครั้งนั้นเปลี่ยน
ทิศทางชีวิตของข้าพเจ้า ระหว่างการ
ประชุม ข้าพเจ้าได้ยื่นประธานสเป็น-
เซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985)
แนะนำให้เยาวชนทำดังนี้

- ก) เรียนเซมินารี
- ข) รับใช้งานเผยแผ่อย่างสมเกียรติ
- ค) แต่งงานในพระวิหาร และ
- ง) ทำจนบรรลุความสูงส่ง

ข้าพเจ้ารู้ว่าคำแนะนำนี้ถูกต้อง
และนี่ก็ถึงข้อที่กล่าวว่า “คำของเรา
จะไม่สูญสิ้นไป, แต่จะเกิดสัมฤทธิ์ผล
ทั้งหมด, ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง
หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของ
เรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

เมื่อข้าพเจ้าได้ยื่นศาสตพยากรณ์
พูดถึงความสำคัญของการรับใช้งาน

เผยแผ่ว่าเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรก
ในชีวิต ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าควรวางใจ
พระเจ้า รับใช้งานเผยแผ่ และทั้ง
ความฝันที่จะเป็นนายพล โดยจดจำ
ว่าต้อง “แสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า
และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน
แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้ง
ปวงนี้ให้” (มัทธิว 6:33)

ถึงแม้ข้าพเจ้าไม่มีแผนจะเข้า
โรงเรียนนายร้อยอีก แต่การรับใช้ชาติ
ด้วยการเป็นทหารสามปียังคงเป็น
ข้อกำหนดสำหรับชายหนุ่มทุกคน
ข้าพเจ้ารับใช้ไปแล้วหนึ่งปีในคณะ
เผยแผ่บูชาน เกาหลี เมื่อได้รับคำสั่ง
จากรัฐบาลเกาหลีให้ไปรายงานตัว
เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในกองทัพ ข้าพเจ้า
ประจำการกองทัพบกสามปี และหลัง
จากปลดประจำการ ข้าพเจ้าต้องการ
ทำงานเผยแผ่ให้จบ จากนั้นข้าพเจ้า
ได้รับเรียกให้ไปคณะเผยแผ่โซล
เกาหลี และรับใช้อีกหนึ่งปีที่นี่

“คุณเพี้ยนหรือเปล่า”

เมื่อกลับจากงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าได้
รับพรจากการทำตามคำแนะนำของ
ศาสตพยากรณ์อีกครั้ง ตัวอย่างเช่น
เมื่อจบงานเผยแผ่ ข้าพเจ้าตัดสินใจ
แต่งงานทั้งที่ยังเรียนไม่จบ ในเกาหลี
มีประเพณีว่าฐานะต้องมั่นคง ต้อง
เรียนจบแล้วจึงจะแต่งงานและเริ่ม
ครอบครัวได้ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าต้องทำ
ตามคำแนะนำของศาสตพยากรณ์
และแต่งงานทันที ข้าพเจ้ากับภรรยา
พบกันขณะที่เราอยู่ในโปรแกรม
เยาวชนและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันก่อน
ข้าพเจ้าเป็นผู้สอนศาสนา เราจึงรู้จัก
กันดี เราแต่งงานกันหลังจากข้าพเจ้า



โดย เอ็ดเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

วิธี แสดงความกตัญญู

ปาพเจ้าสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูพระคริสต์ การชดใช้เป็นรากฐานแห่งความจริงของพระกิตติคุณทั้งมวล...

ความกตัญญูคือสภาพของความสำนึกคุณ การแสดงความขอบคุณซึ่งทำให้เราอ่อนน้อมถ่อมตนเพราะเราตระหนักในการแสดงความเมตตา การรับใช้ หรือการดูแลจากผู้อื่นซึ่งหนุนใจเราและทำให้เราเข้มแข็ง

ความอกตัญญูคือเจตคติของการไม่รับรู้หรือจำไม่ได้เมื่อคนอื่นช่วยเหลือเราหรือที่แย่กว่านั้นคือเมื่อเรารู้ว่าเราได้รับความช่วยเหลือและไม่ได้ขอบคุณเป็นส่วนตัวหรือต่อหน้าสาธารณชน

การแสดงความกตัญญูและความรู้สึกสำนึกคุณอย่างเจียะๆ มีผลชำระเราให้สะอาดหรือเยียวยาเราได้อย่างดีเยี่ยม ความกตัญญูทำให้เกิดความอบอุ่นทั้งแก่ผู้ให้และผู้รับ

ความกตัญญูที่แสดงต่อพระบิดาบนสวรรค์ในคำสวดอ้อนวอนสำหรับสิ่งที่เรารู้ทำให้เกิดสันติสุขอันเจียะสงบ—สันติสุขซึ่งไม่ยอมให้เราคัดกร่อนจิตวิญญาณของเราเอง เพราะสิ่งที่เราไม่มี ความกตัญญูทำให้เกิดสันติสุขซึ่งช่วยให้เราเอาชนะความเจ็บปวดจากความยากลำบากและ

ความล้มเหลว ความกตัญญูในทุกวันหมายความว่าเรา แสดงความสำนึกคุณ ต่อสิ่งที่เรามีเวลานี้ไม่ว่าเรามีอะไรในอดีตหรือมีความปรารถนาอะไรในอนาคต การที่เราจำได้และสำนึกคุณต่อของประทานและพรสวรรค์ซึ่งเราได้มาช่วยให้เรา ยอมรับเช่นกันว่าเราต้องการความช่วยเหลือ จากของประทานและพรสวรรค์ที่ผู้อื่นครอบครอง

ความกตัญญูเป็นหลักธรรมของสวรรค์

“เจ้าจงขอบพระทัยพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในทุกสิ่ง” (คพ. 59:7)

พระคัมภีร์ข้อนี้หมายความว่าเรา แสดงความขอบพระทัย สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นไม่เฉพาะสิ่งดีในชีวิตเท่านั้น แต่สำหรับการตรึงกันข้ามและความท้าทายของชีวิตที่เพิ่มประสบการณ์ และศรัทธาของเราด้วย เรา มอบชีวิตเราไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์โดยตระหนักว่าทั้งหมดที่อุบัติขึ้นจะเป็นไปเพื่อประสบการณ์ของเรา

เมื่อเราสวดอ้อนวอน “ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์” เรากำลังแสดงศรัทธาและความกตัญญูเรารู้ว่าเราจะ ยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา

ขอให้เรารู้สึกสำนึกคุณอย่างแท้จริงต่อพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพรทุกประการที่ประทานแก่



ท่านประยุกต์ใช้สิ่งนี้อย่างไร

ดิฉันทราบว่าเมื่อดิฉันรู้สึกสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันมีความสุขขึ้นมาก ดิฉันชอบรับใช้ผู้อื่นและแสดงความขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ โดยทำเช่นนี้ ดิฉันสามารถเข้าใจได้ดีขึ้นว่าเหตุใดพระองค์จึงส่งดิฉันมาที่นี่และพันธกิจของดิฉันบนแผ่นดินโลกคืออะไร การมีใจกตัญญูทำให้เรามีสันติสุข

คอลลี เอ็ม. อายุ 15 ปี

เราและแสดงความรู้สึกขอบพระทัยในการสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 1992

ห้องสนทนา



พระคัมภีร์ข้อโปรดของผม

โดย ความเมนา กุ่มซอน, กานา

ฮีบราวัน 5:12

พระคัมภีร์ข้อนี้ช่วยให้ผมเข้าใจว่าโดยให้ชีวิตเรามีศูนย์กลางในพระเยซูคริสต์เท่านั้นเราจึงจะเอาชนะบาปได้ แม้เมื่อการทดลองเกิดขึ้นกับเรา ถ้าเราสร้างบนศิลาของพระเยซูคริสต์ ทุกอย่างเป็นไปได้

พระคัมภีร์ข้อนี้ช่วยให้ผมเข้มแข็งในช่วงเวลาที่มีความท้าทาย ผมทราบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์และทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์มายังแผ่นดินโลกเพื่อชดใช้บาปของมนุษยชาติ ■

พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรเห็นความเสียใจของดิฉัน

โดย คานีลีส ดับเบิลยู. รอดริเกซ, สาธารณรัฐโดมินิกัน

วนอาทิตย์วันหนึ่งที่โบสถ์ดิฉันรู้ตัวว่าเวลาของดิฉันกับโปรแกรมเยาวชนหญิงจบลงแล้ว อีกไม่นานดิฉันจะต้องอยู่กับหนุ่มสาวโสดดิฉันเสียใจเพราะรู้ว่าสิ่งต่างๆ จะไม่เหมือนเดิม หลังโรงเรียนวันอาทิตย์ดิฉันพยายามร้องไห้ แต่ก็ทำไม่ได้ดิฉันพยายามบอกตนเองว่าพระบิดา

บนสวรรค์ไม่ทรงต้องการให้ดิฉันรู้สึกเสียใจแต่ให้รู้สึกปีติแทน (ดู 2 โครินธ์ 2:25)

ดิฉันเพิ่งจะซบไหล่เพื่อนร้องไห้ในห้องโถงเมื่อพนักงานนอร์ธมาบอกว่า “ซิสเตอร์คานีลีส นี่จดหมายของคุณ!” เขายื่นซองสีขาวให้ดิฉัน หน้าซองเขียนแต่ชื่อของดิฉันเท่านั้นดิฉันอยากรู้อะไร จึงถามพนักงานว่าใครส่งมา ขณะเดินจากไปเขาบอกว่ามาจากผู้ประสาทรและนั่นเป็นสำเนาปีติพร ดิฉันร้องไห้ แต่น้ำตานี้เป็นน้ำตาแห่งความปีติยินดีเพราะรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรเห็นความเสียใจของดิฉันจึงทรงหาวิธีให้ดิฉันพบความปีติยินดีในความเสียใจปีติพรเป็นลายลักษณ์อักษรของดิฉัน

มาถึงในท้ายที่สุด ประจวบเหมาะที่ดิฉันต้องการมากที่สุด

เมื่อกลับบ้าน ดิฉันอ่านปีติพร ร้องไห้อีกครั้ง สวดอ้อนวอนและขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพรนั้น ขอบพระทัยที่ทรงช่วยให้ดิฉันจดจำว่าดิฉันโชคดีเพียงใดที่ได้เป็นธิดาของพระองค์และมีแสงสว่างของพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์ในชีวิตดิฉัน

ในยามเศร้าแม้จะไม่เข้าใจในตอนนั้น แต่ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ดิฉันพบความสุขได้ ดิฉันเรียนรู้สิ่งนี้ผ่านความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบไว้ในชีวิตดิฉัน พระองค์ทรงมอบความรักนี้ให้เราแต่ละคนเรามีหน้าที่ยอมรับความรู้สึกอันน่าอัศจรรย์นี้ เราเอาชนะการทดลองได้ด้วยการนำทางจากพระผู้เป็นเจ้าเรายิ้มและมีความสุขได้ ■

เลือกเส้นทางใด



โดย แอบบี้ เอฟ.
อายุ 11 ขวบ,
รัฐเวอร์จิเนีย
สหรัฐอเมริกา

นี่เป็นวันแรก
ที่โรงเรียน

ใหม่ของฉัน ฉันชอบผูกมิตรกับ
เพื่อนใหม่และทำได้ดีทีเดียว ฉันไป
ถึงห้องเรียนและเห็นทุกคน ฉันคิด
ว่าปีนี้จะปีที่ดีมากๆ ระหว่างรับ
ประทานอาหารกลางวันกับเพื่อนใหม่

เราต่างก็นั่งใกล้กับเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง
จากอีกห้องหนึ่ง เธอชื่อฮันนาห์ เมื่อ
ฉันนั่งลง ฮันนาห์พูดว่า “ว้าว รองเท้า
เธอเหม็นมาก ฉันนึกว่าถึงขยะส่ง
กลืนหรือเป็นรสนิยมของเธอ”

ฉันประหลาดใจมากเมื่อเธอพูด
อย่างนั้น และคนอื่นๆ ด้วย ฉันจึง
ลุกขึ้นย้ายไปนั่งโต๊ะอีกตัวหนึ่งข้างๆ
เพื่อนใหม่อีกคน

วันต่อมาช่วงหยุดพัก ฮันนาห์พูด
ไม่ดีอีก เธอทำแบบนี้ทุกวัน แต่ทุก
ครั้งฉันจะไม่พูดจาหยาบคายย้อน
ใส่เธอเพราะบราเดอร์ลอร์วสัน ครู
โรงเรียนวันอาทิตย์ของฉันบอกว่าคุณ
ควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ต้องการให้

พวกเขาปฏิบัติต่อคุณ เมื่อนึกถึงคำ
พูดของครู ฉันจึงขอร้องฮันนาห์อย่าง
สุภาพให้หยุดหรือบอกฉันว่าทำไมเธอ
ทำกับฉันแบบนี้

ต่อจากนั้นฉันกลับบ้านและเล่าทุก
อย่างให้ฮันนาห์พูดให้คุณแม่ฟัง ฉัน
รู้สึกเหมือนกำลังเหลืออด! คุณแม่
พูดว่า “แอบบี้ ลูกต้องพยายามอย่า
ตอบโต้เธอด้วยคำพูดหยาบคาย บาง
ครั้งคนทำอย่างนั้นเพราะมีปัญหาบาง
อย่างที่บ้าน”

ฉันจึงไปโรงเรียนพลาถนึกลังสิ่งที่
คุณแม่กับบราเดอร์ลอร์วสันพูด วันนั้น
ที่โรงเรียน ในที่สุดฮันนาห์ก็เล่าให้ฉัน
ฟังว่าเธอมีปัญหาที่บ้านและเธอพูดจา
ไม่ดีเพราะเธอโมโห ฉันให้อภัยเธอ
ปีนี้เธออยู่ห้องเดียวกับฉันและเรา
เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน!

ฉันเรียนรู้ว่าการทำตามพระเยซู
เป็นเส้นทางที่ดีที่สุด ■

ฮันนาห์พูดจา
ไม่ดีทุกวัน





โดย นีลล์ เอฟ.
แมร์ริออตต์
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานเยาวชน
หญิงสามัญ

พระบิดาบนสวรรค์ทรง ไต่ถามคำสวดอ่อน วอนของท่าน

ครั้งหนึ่งเมื่อดิฉันยังเด็ก ดิฉันต้องรู้ให้ได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักดิฉันและเข้าพระทัยความทุกข์ยากเดือดร้อนที่ดิฉันประสบ ดิฉันทูลขอให้พระองค์ทรงนำทางดิฉันไปพบข้อพระคัมภีร์ที่จะช่วยให้ดิฉันรู้สึกดีขึ้น ดิฉันเปิดพระคัมภีร์และอ่าน “เราก็ค้นพบยินดีใน



ลงแข่ง แจ็คฟุตบอลกับพ่อแม่ เขาตัดสินใจให้เกียรติวันสะบาโตและไม่ลงแข่งในวันอาทิตย์ เขากังวลว่าเขาจะไม่แข่งขันเพราะพลาดการแข่งขันเหล่านั้น ชาร์ลส์น้องชายของแจ็ครู้ว่าเขากังวลวันหนึ่งชาร์ลส์กล่าวคำสวดอ่อนวอนในครอบครัว เขาทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยแจ็คไม่ให้กังวลเรื่องฟุตบอล ชาร์ลส์รู้ว่าวิธีที่จะช่วยพี่ชาย



ความทุกข์ยาก . . . เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความท้อทอน และความท้อทอนทำให้เห็นว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เป็นเช่นนั้นทำให้มีความหวัง และความหวังจะไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลังเข้าสู่จิตใจของเรา” (โรม 5:3-5) พระคัมภีร์ข้อนี้สอนดิฉันว่าประสบการณ์ยากๆ จะช่วยให้ดิฉันมีความท้อทอน ประสบการณ์ ความหวัง

และรู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าของดิฉัน ดิฉันทราบว่พระบิดาบนสวรรค์ทรงไต่ถามคำสวดอ่อนวอนของดิฉันและทรงตอบผ่านพระคัมภีร์ ดิฉันมีศรัทธาว่าสถานการณ์จะดีขึ้น สัจจวลหลานชายของดิฉันเรียนรู้เช่นกันว่พระบิดาบนสวรรค์ทรงไต่ถามคำสวดอ่อนวอนของเรา เขาอยากมีเพื่อนที่โรงเรียน เขากับคุณแม่ของเขาตัดสินใจสวดอ่อนวอนเพื่อช่วยให้เขาพบเพื่อน ทุกวันเมื่อกระดิ่งบอกเวลาหยุดพัก สัจจวลรู้ว่าคุณแม่กำลังสวดอ่อนวอนให้เขาไม่นานเขาก็ได้เพื่อนใหม่! สัจจวลเรียนรู้ว่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเข้าพระทัยความกังวลของเขา เขาเรียนรู้ว่พระบิดาบนสวรรค์จะทรงตอบคำสวดอ่อนวอนของเขา เมื่อแจ็คหลานชายของดิฉันอายุ 10 ขวบ เขาเล่นอยู่ในทีมฟุตบอลที่ต้อง



ได้ดีที่สุดคือสวดอ่อนวอนให้เขา เขามีศรัทธาว่าคำสวดอ่อนวอนของเขาจะช่วยแจ็ค เราต้องการความช่วยเหลือในชีวิตนี้ และพระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์จะประทานความช่วยเหลือนั้น พระองค์ทรงรักเรา พระองค์จะทรงฟังเมื่อเราสวดอ่อนวอน! ■

พรและการสวดอ้อนวอน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพรมากมายที่ประสงค์จะประทานแก่เรา ลองนึกถึงหีบสมบัติใบใหม่ที่เต็มไปด้วยพรสำหรับท่าน การสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาของท่านจะปลดล็อก “หีบสมบัติ” ของพร เราจำเป็นต้องสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงอวยพรเรา

ศรัทธา

สมบัติเหล่านี้เป็นพรบางส่วนที่ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขอได้ ท่านต้องการสวดอ้อนวอนขอพระอะไรอีกบ้าง

ความรู้

ความกล้าหาญ

ประจักษ์พยาน

คำตอบการสวดอ้อนวอนอาจใช้เวลา นาน หรืออาจไม่เป็นอย่างที่ท่านคาดหวัง แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังท่านเสมอ พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระองค์ทรงรักท่าน

การปลอบโยน



การเป็นผู้สอนศาสนา

จากการสัมภาษณ์โดยเจนนา โคฟฟอร์ด, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนาได้ ประธาน
สเทศของผมในแคลิฟอร์เนียท้าทายให้เรา
แบ่งปันพระกิตติคุณ เมื่อผมต้องส่งรายงานที่
โรงเรียนเรื่องรัฐหนึ่งในสหรัฐ ผมรู้ว่านี่
เป็นโอกาสของผม!

สวัสดีครับ
ผมชื่อเจสซี!

ความท้าทาย

ครูของผมขอให้เราเลือกรัฐหนึ่งใน
สหรัฐและสร้างภาพสามมิติหรือฉาก
จำลอง ผมบอกครูว่าผมเลือกยูทาห์
ผมเคยไปยูทาห์หลายครั้งช่วง
ที่ครอบครัวพักרון ผมต้องการ
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ “รัฐรวง
ผึ้ง” ผมคิดว่านั่นน่าจะช่วยผม
เรื่องงานเผยแผ่ศาสนา!





เรื่องจริงสนุกๆ

ผมเรียนรู้ว่าเครือข่ายที่เชื่อมทางรถไฟข้ามทวีปสายแรกอยู่ในยูทาห์ ผมได้รูปพระวิหารซอลท์แลคไว้ในโครงการของผม ผมเขียนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประธานเดวิด โอ. แมกเคย์ (1873–1970) ไว้ด้วยเพราะท่านเป็นศาสตราจารย์คนโปรดของคุณปู่



นำกล้องของท่านให้เพื่อนบางคนและผู้สอนศาสนาดู

รวงผึ้ง

ผมต้องการให้ชั้นเรียนเห็นงานสร้างที่สวยงามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในหนังสือสามมิติของผม ผมคิดผึ้งหลายตัวที่ถูกล่อและออกแบบกล่องให้เหมือนรวงผึ้ง รวงผึ้งเตือนให้เราทำงานหนักเหมือนผึ้งเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ



เคล็ดลับการยื่นอย่างภาคภูมิใจของเอสซี

- ฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ
- อย่าใช้คำพูดไม่ดีหรือเอ่ยพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร
- ถ้ามีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น ให้เดินออกมาหรือหากิจกรรมอื่นทำที่ทำให้คุณรู้สึกดีขึ้น
- หาโอกาสช่วยคนอื่นฯ

การยื่นอย่างภาคภูมิใจ

ท่านทำตามพระเยซูโดยยื่นอย่างภาคภูมิใจอย่างไร ลากเส้นตามรอยเท้าของท่าน ส่งเรื่องราวและภาพถ่ายของท่าน พร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครองมาให้เราทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org (คลิก "Submit Your Work") หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นผู้สอนศาสนา

ผมนำโครงการของโรงเรียนไปโอเพ่นเฮาส์ ทุกคนชอบกล่องผึ้งของผม! คุณครูให้เกรดบวก! ผมอยากให้ทุกคนเห็นว่ายูทาห์เป็นสถานที่สำคัญมาก พวกเขาอาจจะมีคำถามเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมรอไม่ไหวกว่าผมจะโตพอไปเป็นผู้สอนศาสนาและแบ่งปันพระกิตติคุณมากกว่านี้!



มองหา ऐलिซ

โดย เมริลลี บูรีน

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันเดินกับเธอ ฉันเดินกับเธอ
เพื่อให้เธอรู้ว่าฉันรักเธอ”

(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 78)

ดาเนียลจ้องออกไปนอกหน้าต่าง เขาเห็นเพื่อนๆ กำลังไปที่สวนสาธารณะ พร้อมมาสเกตบอล เขาอยากไปด้วย

“วันนี้แม่พาลูกไปไม่ได้ นะจะดาเนียล” คุณแม่บอก “น้องสาวของลูกเป็นหวัดรุนแรง และลูกยังไม่โตพอจะไปคนเดียว แม่ขอโทษจ้ะ”

ดาเนียลทำหน้าน้ำวี่ใส่เอลิซน้องสาวของเขา เธอนั่งอยู่ในเก้าอี้เข็น มีของเล่นวางอยู่บนตัก เธออายุห้าขวบ แต่ยังเดินหรือพูดไม่ได้ เอลิซไอหนักมาก เธอป่วยบ่อยและออกไปข้างนอกไม่ได้ถ้าร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป เธอต้องกินอาหารผ่านท่อสอดลงในกระเพาะอาหาร

ดาเนียลรักน้องสาว แต่บางครั้งเขารู้สึกโกรธด้วย ยากเสมอที่จะทำสิ่งดีที่สุดในใจให้เอลิซ เขาแค่อยากไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆ เขารู้สึกผิดหวังมาก

“ไม่ยุติธรรม!” เขาบอกคุณแม่ “อะไรๆ ก็เอลิซตลอด!” เขาวิ่งไปตามระเบียงจนถึงห้องของเขา

สองวันต่อมาอาการไอของเอลิซหนักยิ่งกว่าเดิมเธอต้องไปโรงพยาบาล คุณตาคุณยายของคุณดาเนียลมาอยู่กับเขา คุณแม่กับคุณพ่อใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเอลิซที่โรงพยาบาลตลอดสัปดาห์

คุณตาคุณยายของคุณดาเนียลน่าจะพาเขาไปเล่นกับเด็กคนอื่นๆ ได้ แต่ตอนนี้ดาเนียลเป็นห่วงเอลิซ เขาเสียใจกับสิ่งที่เขาพูดกับคุณแม่ วันนั้น เขาไม่ชอบที่บางครั้งเขาออกไปเล่นไม่ได้เพราะเอลิซ แต่ดาเนียลชอบให้เธอยิ้มเมื่อเขาพูดกับเธอ และการอยู่กับเธอทำให้เขารู้สึกมีความสุข

ดาเนียลมองออกไปนอกหน้าต่าง หวังว่าจะเห็นคุณพ่อคุณแม่พาเอลิซกลับบ้าน

ทันใดนั้นดาเนียลก็เห็นรถของคุณแม่เลี้ยวเข้ามาในบ้าน เขาวิ่งไปหาเธอ

“แม่ครับ ผมขอโทษที่วันนั้นผมโมโหแล้วพูดถึงเอลิซแบบนั้น” เขาบอกพลางกอดเธอแน่น

“ไม่เป็นไรจ้ะ” คุณแม่บอกขณะกอดเขา “แม่รู้ว่าลูกรักน้อง ดูเหมือนไม่ยุติธรรมที่เรามักจะทำสิ่งที่ลูกอยากทำไม่ได้ บางครั้งก็ยากสำหรับทุกคน แต่แม่รู้ว่าเราได้รับพรที่มีเอลิซอยู่ในครอบครัวเรา”

ดาเนียลพูดว่า “ผมคิดถึงน้อง”

“แม่ก็คิดถึง” คุณแม่บอก “แพทย์บอกว่าน้องอาจจะได้กลับบ้านพรุ่งนี้”

สองสัปดาห์ต่อมาดาเนียลกับเอลิซอยู่ในเปลญวนด้วยกัน

“ให้ทุกคนหาคู่และยืนเป็น

เมื่อชีวิตไม่ยุติธรรม

ท่านอาจรู้สึกผิดหวังหรือกังวลเมื่อชีวิตดูเหมือนไม่ยุติธรรม ต่อไปนี้เป็นวิธีช่วยจัดการกับความรู้สึกเหล่านี้

- เขียนหรือวาดสิ่งที่ท่านรู้สึก
- ทำบางอย่างที่ท่านชอบ เช่น ออกไปเล่นนอกบ้าน หรือฟังเพลง
- เขียนสิ่งที่ท่านไปตามแผน
- สวดอ้อนวอนและบอกพระบิดาบนสวรรค์ว่าท่านรู้สึกอย่างไร ทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยให้ท่านรู้สึกดีขึ้น
- บอกความรู้สึกของท่านกับบางคน

วงกลม!” ประธานปฐมวัยบอก

ดาเนียลรีบไปจับเก้าอี้เข็นของน้องสาว

“เอลิซเป็นคู่ของผม” เขาบอกครู เขาเข็นน้องขึ้นไปข้างหน้าเพื่อร่วมวงกับเด็กคนอื่นๆ

เขามองเอลิซ เธอยิ้มให้เขา และเขายิ้มตอบ

ดาเนียลดีใจที่เอลิซได้กลับบ้านอีกครั้ง เขาอยากเป็นพี่ชายที่พิเศษของเธอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา



โดย เอ็ดเตอร์ดัล
ลีน เอช. โอ๊คส์
แห่งโควรัมอัคร-
สาวกสิบสอง

เหตุใด การชดใช้ ของพระผู้ช่วยให้รอดจึงสำคัญ

การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดทำให้
การฟื้นคืนชีวิตเกิดขึ้นเพื่อเราทุกคน
จะมีชีวิตอีกครั้งหลังจากเราตาย

อีกทั้งทำให้เราสะอาดจาก
บาปได้ถ้าเรากลับใจ

ส่วนหนึ่งของการชดใช้คือพระเยซู
ทรงทนรับความทุกข์ทรมานทุกรูปแบบ
เพื่อพระองค์จะทรงรู้วิธีช่วยให้เรา
รู้สึกดีขึ้นเมื่อเราเสียใจหรือลำบากใจ

พระเยซูคริสต์ทรงช่วยได้และทรง
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ทุกคนที่ขอ

พระองค์เข้าพระทัยความเจ็บ
ปวดและความทุกข์ทรมานของ
เรา พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเรา

จาก “จงเสริมสร้างความเข้มแข็งด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” เลียโฮนา, พ.ย. 2015, 61–64

หน้าใหม่ของหนู



หนูพยายามทำตามแบบ
อย่างของพระเยซูที่บ้าน
ที่โรงเรียน และที่โบสถ์
โดยช่วยคนอื่นๆ
หนูชอบช่วยเพื่อน
นักเรียนในห้องเวลา
เรียนคณิตศาสตร์และ
ภาษาอังกฤษ เด็กที่เชื่อ
ฟังพ่อแม่และพระเจ้าช่วย
ให้รอดจะได้รับพร
อันนาห์ เอส. อายุ 6
ขวบ (ขณะถ่ายรูปนี้) ไนจีเรีย



โดย อนันดา เอ. อายุ 9 ขวบ
(ขณะวาดรูป) บราซิล



ผมชอบสวดอ้อนวอน
เพราะรู้สึกว่าจะพระบิดาบนสวรรค์
และพระเยซูคริสต์ทรงอวยพรผม
ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์
และทรงรักเรา

ผมชอบการสังสรรค์ในครอบครัว
ผมชอบไปโบสถ์กับพ่อแม่เพราะผม
เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและ
พระบุตรของพระองค์

โอมาร์ วี. อายุ 7 ขวบ
(ขณะถ่ายรูปนี้) เอกวาดอร์



ไม่นานผมจะอายุครบ 12 ขวบและได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ซึ่งผมจะ
ได้เข้าพระวิหารและรับบัพติศมาแทนบรรพชนของผม ผมมีความสุขมาก!

อาเบล เอส. อายุ 11 ขวบ (ขณะวาดรูป) เปรู

คำถามสำหรับท่าน

“พี่ชายของฉันเป็นทหาร ฉันคิดถึงเขามาก
ฉันจะรู้สึกใกล้ชิดกับเขามากขึ้นได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านทางออนไลน์ที่

liahona.lds.org (คลิก “Submit Your Work”) หรืออีเมล
มาที่ liahona@ldschurch.org โปรดระบุชื่อ นามสกุล
อายุ สเตท หรือท้องถิ่นพร้อมด้วยคำอนุญาตของ
ผู้ปกครอง

พระเยซูทรงรักทุกคน

หลังจากพระเยซูคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์เสด็จไปเยือนชาวนีไฟ พระองค์ทรงสอนพวกเขาเกี่ยวกับศีลระลึก และทรงแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีสวดอ้อนวอน พระองค์ทรงสอนพวกเขาให้มีเมตตา และเป็นผู้สร้างสันติ แม้จะมีคนมากมาย แต่พระองค์ประทานพรเด็กทุกคนและทรงรักษาทุกคนที่เจ็บป่วย พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ให้ชาวนีไฟเพราะพระองค์ทรงรักพวกเขา



หนูกับครอบครัวไปเยี่ยม
เด็กยากจนบางคนและ
นำของเล่นกับอาหารไป
ให้พวกเขา หนูรู้สึกมี
ความสุขมากเพราะรู้ว่า
ได้ช่วยคนบางคน

ลิส้า ซี. อายุ 7 ขวบ, ชิววา เม็กซิโก



“เป็นมือของเรา” โดย แคท พี. อายุ 11 ขวบ, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา



ตัด พับ และเก็บบัตรคำทำแผ่นนี้ไว้!



พระเยซู

ฉันสามารถรักได้!

- ☐ ท่องจำ 3 นิไฟ 12:16
- ☐ ยิ้ม กอด หรือเขียนข้อความดีๆ เพื่อแสดงให้บางคนเห็นว่าท่านรักพวกเขา!
- ☐ อ่าน 3 นิไฟ 12:1-9 เลือกคุณสมบัติหนึ่งข้อที่ท่านจะทำเดือนนี้
- ☐ ฉันทำทายตนเองให้ ...

หัวข้อของเดือนนี้

หลังจากอ่านพระคัมภีร์หนึ่งข้อ

ให้ระบายสีบริเวณตัวเลขที่ตรงกับข้อนั้น!

1 3 นิไฟ 12:1–9, 16

3 3 นิไฟ 13:6–8, 19–21

5 3 นิไฟ 18:19–21, 24

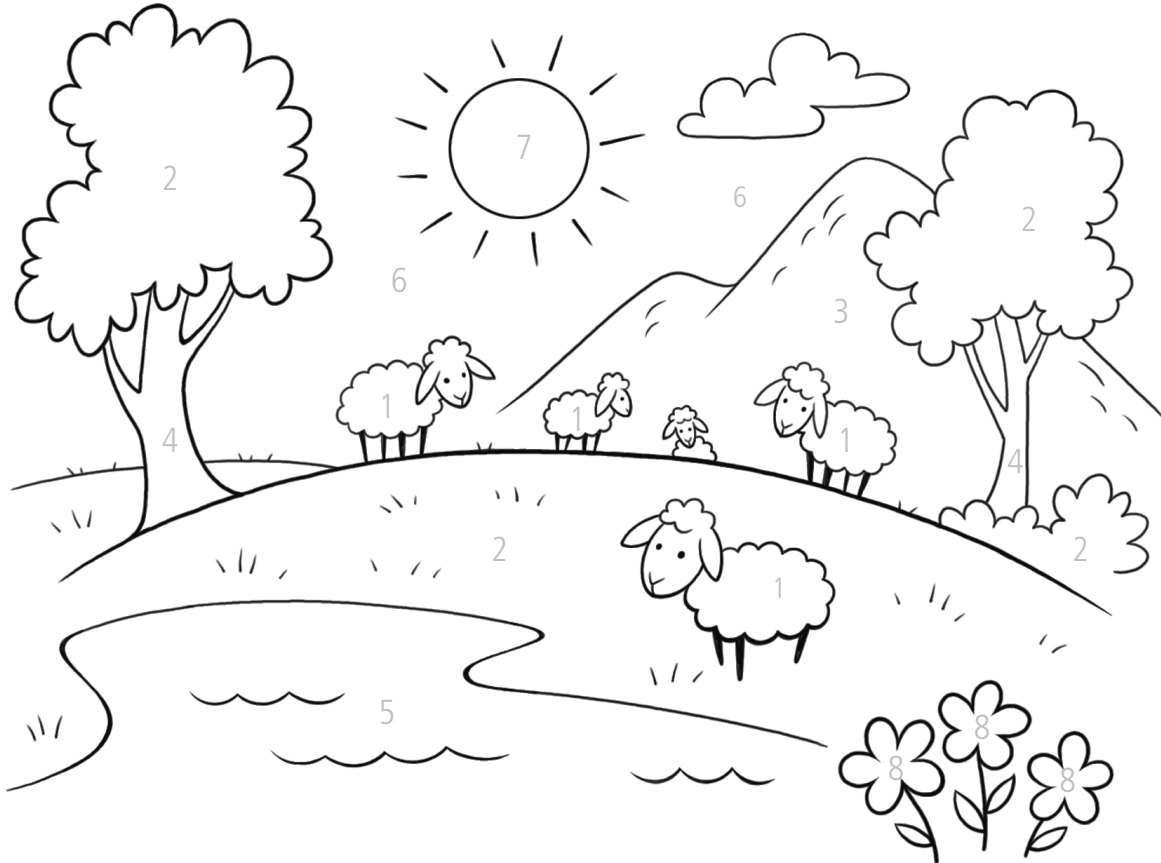
7 3 นิไฟ 19:11–26

2 3 นิไฟ 12:19–20, 44, 48

4 3 นิไฟ 18:1–12

6 3 นิไฟ 18:35–39

8 3 นิไฟ 20:1, 29–31





แกะอื่น

เมื่อพระเยซูทรงสอนในเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงบอกผู้คนที่ว่า
ลพระองค์ทรงมี “แกะอื่น” ที่ทรงต้องสอน (ดู ยอห์น 10:16)
 พระองค์กำลังตรัสถึงชาวนิไฟและผู้คนในแผ่นดินอื่นๆ หลังจาก
 การฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูเสด็จไปเยือนชาวนิไฟและทรงสอน
 พวกเขา ท่านสามารถอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเสด็จเยือนครั้งนี้ได้
 ในหน้า 76–78 และมองหาคำทำให้ท่านอ่านในฉบับหน้า! ■

พระเยซู เสด็จเยือน ชาวนีไฟ

ครั้งพระเยซูทรง
พระชนม์บนแผ่นดิน
โลก พระองค์ทรง
รักษาผู้เจ็บป่วยหรือ
บาดเจ็บ พระองค์
ทรงสอนวิธีสวด
อ้อนวอน พระองค์
ประทานพรแก่เด็ก ๆ



พระองค์ทรงเรียกอัครสาวก
12 คนและประทานศีลระลึก
เพื่อช่วยให้พวกเขาระลึกถึง
พระองค์

จากนั้นพระเยซูสิ้นพระชนม์
และฟื้นคืนพระชนม์



หลังจากฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูเสด็จไปเยือน
ชาวนีไฟผู้อยู่อีกฟากหนึ่งของมหาสมุทร

พระองค์ทรงเรียกสาวก
12 คนและประทาน
ฐานะปุโรหิตแก่พวก
เขา พระองค์ทรงรักษา
ผู้เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ
พระองค์ทรงสอนวิธีสวด
อ้อนวอน ทุกคนกราบ
นมัสการพระองค์





พระเยซูทรงบอกให้
 ชื่อนี้ไฟฟาเด็กๆ มาหา
 พระองค์ พระองค์ทรง
 สวดอ้อนวอนและจาก
 นั้นพระองค์ประทานพร
 แก่เด็กแต่ละคน เหล่า
 เทพลงมาเยือนพวกเขา

พระเยซูประทานศีลระลึกแก่
 ชื่อนี้ไฟฟาเพื่อพวกเขาจะระลึก
 ถึงพระองค์ตลอดเวลา ■



ฉันช่วยครอบครัวของฉันได้





โดย **ประธานเอสรา เทพท์** เป็นสัน (1899–1994)

ประธานศาสนจักรคนที่สิบสาม

สิ่งกีดขวางอันใหญ่หลวงของไซอัน

ความจองหองคือแก่นแท้ของการซิงดีซิงเด่น

ความจองหองเป็นบาปที่เข้าใจผิดกันมาก และหลายคนทำบาปด้วยความเขลา (ดู โมไซยาห์ 3:11; 3 นีไฟ 6:18) ในพระคัมภีร์ไม่มีเรื่องอย่างเช่นความจองหองที่ชอบธรรม—เราถือว่าความจองหองเป็นบาปเสมอ ...

ลักษณะสำคัญของความจองหองคือความเป็นอริ—ความเป็นอริต่อพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นอริต่อเพื่อนมนุษย์ของเรา *ความเป็นอริ* หมายถึง “ความเกลียดชัง การเป็นศัตรู หรือสภาพของการต่อต้าน” ความเป็นอริคืออำนาจที่ซาตานปรารถนาจะใช้ปกครองเรา

ความจองหองคือแก่นแท้ของการซิงดีซิงเด่น เราทำให้ความประสงค์ของเราขัดกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเรามุ่งความจองหองของเราไปที่พระผู้เป็นเจ้า เจตนารมณ์ของเราคือ “ขอให้เป็นไปตามความประสงค์ของเราและไม่ใช้ตามพระ

ประสงค์ของพระองค์” ...

ความประสงค์ของเราซิงดีซิงเด่นกับพระประสงค์ของพระเจ้า จะทำให้เราไม่ยอมหักห้ามความปรารถนา ความอยาก และความลุ่มหลง (ดู แอลมา 38:12; 3 นีไฟ 12:30) คนจองหองไม่สามารถยอมรับผู้มี



อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่กำลังขึ้นนำชีวิตพวกเขา (ดู ฮีลามัน 12:6) พวกเขาทำให้การรับรู้ความจริงของตนแข่งกับความรู้อันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า ให้ความสามารถของตนต่อสู้กับอำนาจฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า ความสำเร็จของตนขัดกับงานยิ่งใหญ่ของพระองค์

... คนจองหองปรารถนาให้พระผู้เป็นเจ้าเห็นด้วยกับพวกเขา พวกเขาไม่สนใจจะเปลี่ยนความคิดเห็นของตนให้สอดคล้องกับพระดำริของพระผู้เป็นเจ้า

ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งของบาปที่แพร่หลายอย่างมากของความจองหองคือความเป็นอริต่อเพื่อนมนุษย์ของเรา เราถูกล่อลวงทุกวันให้ยกตนข่มท่านและดูหมิ่นผู้อื่น (ดู ฮีลามัน 6:17; คพ. 58:41)

คนจองหองทำให้ทุกคนเป็นปฏิปักษ์ของพวกเขาโดยใช้สถิติ

ปัญหา ความคิดเห็น งาน ความมั่งคั่ง พรสวรรค์ หรือเครื่องวัตถุทางโลกอื่นๆ ของตนต่อต้านผู้อื่น ในถ้อยคำของ ซี. เอส. ลูอิส “คนจองหองไม่ได้รับความพอใจจากการมีบางสิ่ง แต่พอใจกับการมีมากกว่าคนอื่นข้างเคียง ... การเปรียบเทียบนี้เองที่ทำให้ท่านจองหอง นั่นคือ ความพอใจจากการอยู่เหนือผู้อื่น ทันท้องค์ประกอบของการซิงดีซิงเด่นหมดไป ความจองหองก็หมดตาม” (*Mere Christianity* [1952], 109–10) ...

คนจองหองกลัวการตัดสินใจของมนุษย์มากกว่าการตัดสินใจของพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 3:6–7; 30:1–2; 60:2) “มนุษย์จะคิดอย่างไรกับฉัน” มีน้ำหนักมากกว่า “พระผู้เป็นเจ้าจะทรงคิดอย่างไรกับฉัน” ...

เมื่อความจองหองเกาะกุมใจเรา เราสูญเสียความเป็นอิสระจากโลก และปล่อยให้อิสรภาพของเราตกเป็นทาสการตัดสินใจของมนุษย์ โลกตะโกนเสียงดังกว่าสู่เสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การอ้างเหตุผลของมนุษย์สำคัญกว่าการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า และคนจองหองปล่อยราวเหล็ก (ดู 1 นีไฟ 8:19–28; 11:25; 15:23–24) ...

ความจองหองเป็นสิ่งที่ขวางอันใหญ่หลวงต่อไซอัน ข้าพเจ้าขอท้า ความจองหอง เป็น สิ่งกีดขวางอันใหญ่หลวงต่อไซอัน ...

เราต้องยอม “ต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” ทั้ง “ความเป็นมนุษย์ปลุกชน” อันเกิดจากความจองหอง กลับเป็น “วิสุทธิชนโดยผ่านการซดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า” และกลายเป็น “ดั่งเด็ก, ว่าง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน” (โมไซยาห์ 3:19; ดู แอลมา 13:28ด้วย) ■

จาก “Beware of Pride,” Ensign, May 1989, 4–7. ปรับเปลี่ยนเครื่องหมายวรรคตอนให้ตรงตามมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน

ข้อคิด



งานสำคัญที่สุดของบิดาคืออะไร

“บางทีงานสำคัญที่สุดของบิดาคือการหันใจลูกของเขาไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าโดยแบบอย่างและถ้อยคำของบิดา เขาสามารถแสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตประจำวันได้ บิดาคนนั้นได้มอบบุญแก่ผู้สันติสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึงแก่ลูกของเขา”

เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งไคโรมัธครสาวกสิบสอง, “บิดา” เลียโฮนา, พฤษภาคม 2016, 94.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว



ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง วิธีที่สื่อมีอิทธิพลต่อเรา

ไม่ว่าเราชอบหรือไม่ชอบ สื่อมีผลต่อ
เราไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง เราจึงต้องเลือก
อย่างฉลาด

น.44

สำหรับเยาวชน

เหตุใด

น.58

ต้องพระคัมภีร์มอรมอน

ผมตัดสินใจพระคัมภีร์มอรมอนก่อนผมอ่าน
แต่แล้วผมก็ตัดสินใจให้การทดลองที่เป็น
ธรรมกับพระคัมภีร์เล่มนี้



สำหรับเด็ก



พระเยซูเสด็จ เยือนชาวนีไฟ

น.76

สอนลูกๆ ของท่านว่าเหตุใดการเสด็จ
เยือนชาวนีไฟของพระผู้ช่วยให้รอดจึง
สำคัญ